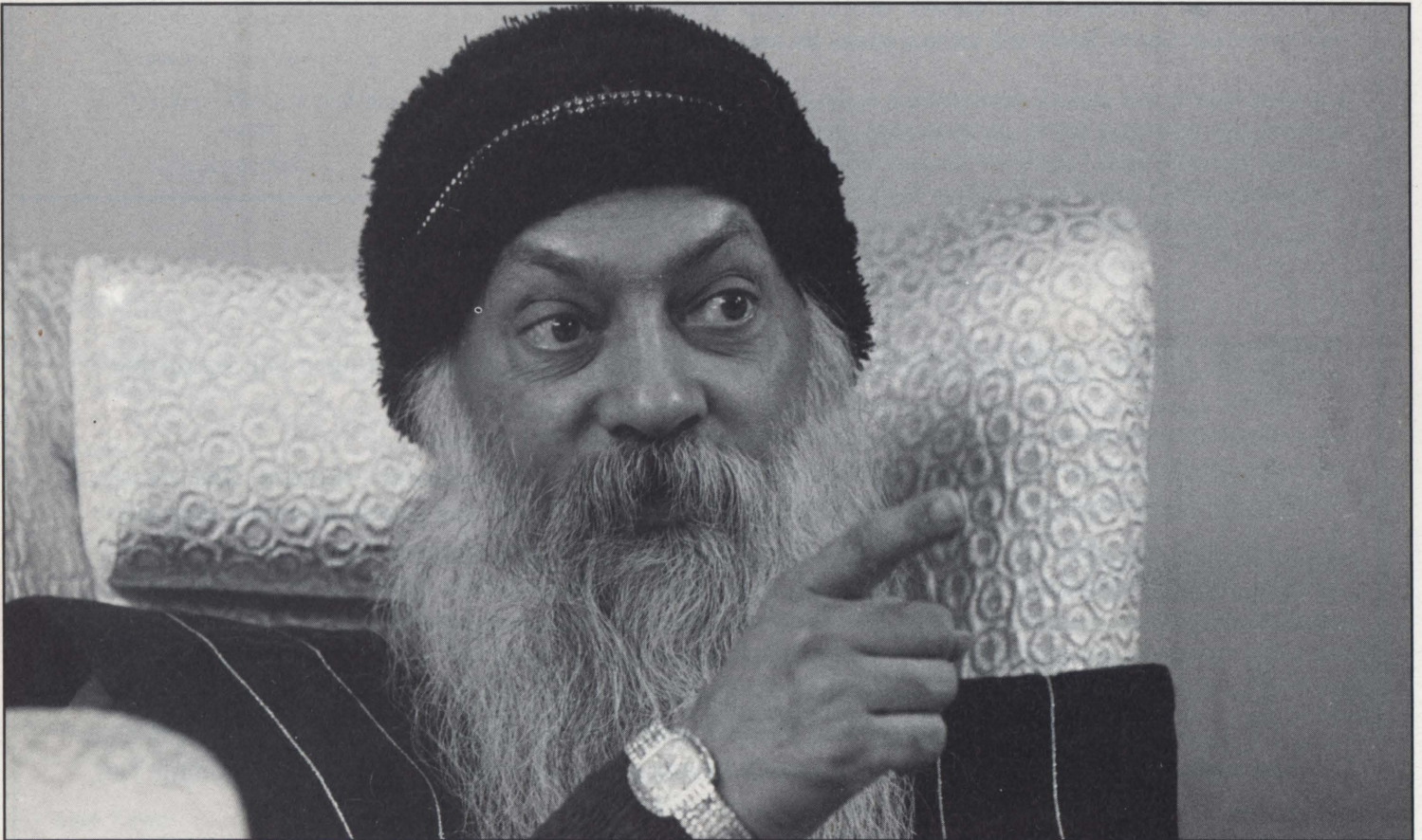

Nr 3, 1996 årgång 33

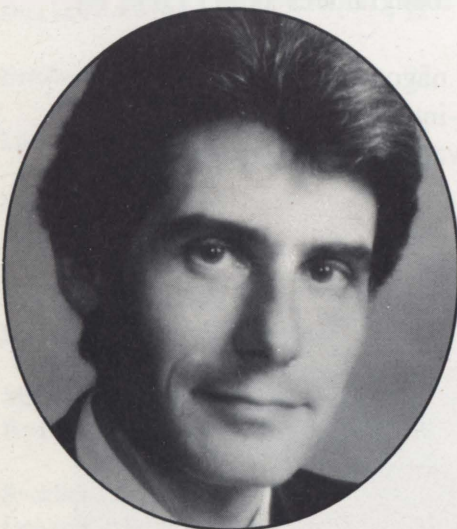
50:- inkl moms

Sökaren

– tidskrift för livsfrågor –

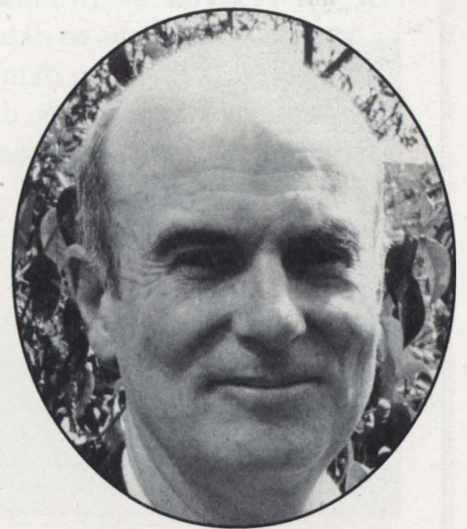
OSHO drog till sig många anhängare och beundrare för sina idéer om personlig utveckling. I Sverige finns en mycket aktiv grupp som arbetar i Oshos anda. Foto: Neo-Sannyas International.

BRIAN WEISS: tidigare liv

ROBERT A. MONROE:
ut ur kroppen

DONALD KEYS: devor

Varelsen

Jag tror inte universum är en idiot. En idiot skulle aldrig kunna skapa meningen och skönheten i Alltet.

Jag tror universum är intelligent – ja, en medveten, intelligent Varelse.

Tänk på en vacker blomma, som tulpan eller ros – den kan inte se sin egen skönhet. Den vet inte hur den ser ut. Vem, eller vad, har vetat? Hur har den blivit till – om inte genom medvetet skapande?

Det talas om naturligt urval i kampen för tillvaron som en grundläggande faktor bakom evolutionen. Vilken betydelse har den kampen för mineralrikets och växtrikets utveckling? Hur har träden, buskarna, växterna osv utformats i en kamp för tillvaron? Frågan verkar absurd.

Det tycks finnas en design – och något eller någon som designar.

Kan fågelns vingar har uppkommit utan en konstruktiv tanke först?

Ögon, öron, hjärta, lungor, svalget med smaklöskarna, njurarna, mjälten, tänderna, naglarna, huden som andas, hormonerna som gör en kvinna till kvinna och en man till man – har det uppkommit i ett själlöst, tanklöst universum?

Nej, det är Varelsen som tagit fram det ur sitt eget väsen.

Vad vill då Varelsen med allt?

Vill den evolution mot ett mål fördolt för oss? Vill den evolution till det högsta tänkbara – en supervärld med supervarelser? Vill den skapa ett mästerverk? Ett paradys?

Alltet kryllar av liv. Finns allt liv för livets skull, mångfalden för mångfaldens skull? Finns ett yttersta syfte? Finns en riktning i evolutionen?

Det tycks finnas en riktning. Alltets stora finger pekar framåt mot något stort. Vi ser en universums utvecklingsväg från det lilla och okomplicerade, de första icke-intelligenta livsformerna, till ytterst komplicerade, alltmer intelligenta, andliga former av liv – en väg som inte nått sitt slut, och kanske aldrig har ett slut.

Sven M

SÖKAREN

Adress Box 10
663 21 SKOGHALL
Telefon 054-51 89 00
Fax 054-51 89 02
Postgiro 70 60 47-8
Bankgiro 372-8128

Redaktör och
ansvarig utgivare Sven Magnusson

Prenumeration Helår (6 nr) 250:-
Halvår 150:-

Annonser Ring för prislista

Tryckeri Wallin & Dalholm
Lund

ISSN 0038-0504

INNEHÅLL:

Eva Sanner: Oshos anda lever kvar	4
Åsa Freij: Tidigare liv	6
Ylva Cronstedt: Reinkarnationsterapi	8
Ivan Troëng: Den kosmiska krönikan	11
Margareta Sundgren: Resor till en annan verklighet	12
Donald Keys: Förbindelse med devor	16
Sökarnyheter	20
SM: Den sideriska pendeln	22
Bokfloden	24
Läsarforum	26
Nils-Olof Jacobson: Om den enda rätta vägen	27
Nils-Olof Jacobson: Rösterna från rymden fortsätter	28
Martin Johnson: Professor i parapsykologi	30
Sverker Arfvidsson: Den nya världen	37

På sökarvägen...

Vi människor söker på skilda sätt. Och vi gör olika bedömningar, kommer till olika slutsatser. Några tror si och några så. Vi gör så gott vi kan. Vi tror gärna på vårt eget omdöme — och underkänner andras! Kanske har vi alla något bra att bidra med till sökandet.

Jag vill inte klandra någon form av sökande och finnande — mer än det rent kriminella. Men visst hoppas jag kunna upplysa litet grand, kunna visa hur det förhåller sig med vissa saker.

Jag respekterar vänner, kolleger och konkurrenter. Kanske kan de respektera mig och mitt sökande? Men jag måste erkänna att jag är illa berörd av den okritiska attityd som så ofta visas upp inom den svenska "New Age" idag. Sökarnas väg kan tas allt av många galna tunnor, som det är rysligt lätt att hoppa i för den tanklöse.

Själv står jag för en förening av öppenhet och kritiskt ifrågasättande.

I detta nummer berättar **Ylva Cronstedt** om sina märkliga erfarenheter som reinkarnationsterapeut. Flera, som arbetar med detta slags terapi, meddelar positiva behandlingsresultat. Några säger att de inte tar ställning till om det rör sig om upplevelser av verkliga tidigare liv — huvudsaken för dem är att metoden fungerar terapeutiskt. Hur en rimlig tolkning än kan se ut, tycker jag det är väl motiverat att lyssna på reinkarnationsterapeuter och anser att vetenskapliga studier bör göras av icke fördomsfulla forskare.

Den amerikanske affärsmannen **Robert A. Monroe** har blivit uppmärksammas för sina redogörelser för hur han lärt sig att med viljan framkalla och styra ut ur kroppen-upplevelser. Han ifrågasätter inte sina upplevelsers verklighet — det han erfarit betecknar han som "känt". Men man bör väl ställa frågan om detta slags upplevelser är inomsjälsliga eller äger rum i en annan verklighet.

Ivan Troëng tar upp akashakrönikan. Tanken att det finns ett världsminne är inte orimlig. Inom den moderna naturvetenskapen förekommer ju idén att allt som finns, har funnits och kommer att finnas existerar i ett nu. Om den idén är riktig, skulle ju händelser i det förgångna — och i framtiden! — kunna uppfattas i nuet.

Pendeln är — liksom sin släkting slagrutan — ett urgammalt mysterium. Klara belägg finns för dess märkliga egenskaper. Kan det röra sig om illusioner bara? Det tror inte jag. Pendeln bör göras till föremål för vetenskaplig forskning, men

— för att undvika "försöksledareffekten" — inte av inbitna skeptiker, utan av forskare utan förutfattad mening.

Nils-Olof Jacobson fortsätter att bevaka "rösterna från rymden". Rör det sig om den nya tidens mediumskap? Det får väl framtiden visa.

Psykologen och parapsykologen **Martin Johnson** bidrar med en självbiografisk berättelse. Han är en vetenskapsman, som specialiserat sig på laboratorieundersökningar av "det övernaturliga". Han är försiktig i sina uttalanden, påstår inte att något är bevisat förrän det finns otvetydiga fakta att falla tillbaka på. Men han "tror" att paranormala fenomen finns.

För övrigt har **Sökaren** nu ett nytt, och kanske snyggare, sidupplägg (fast tyvärr, av ekonomiska skäl, utan färgbilder) eftersom layout numer görs på datorskärm, vilket ger andra möjligheter än förut.

SM

Robert A. Monroe

Oshos anda lever kvar

De var ständigt omstridda — och väl synliga i sina röda kläder. Idag ser de ut som alla andra, och de har inte någon nu levande ledare. Men aktiviteten hos sannyasins på nya Osho Madhur Mediationscenter i Stockholm är stor.

Reportage Eva Sanner. Foto Anton Svedberg

Para heter egentligen något annat. Det indiska namnet har hon fått av sin mästare Bhagwan Shree Rajnesh, som senare bytte namn till Osho. Det är nu fjorton år sedan Para reste till Oregon i USA och träffade Bhagwan där. Sedan dess har mycket hänt — både för Para personligen och för sannyasrörelsen.

Beskylld för grova brott

Osho lever inte längre. De sista åren av hans liv präglades av intriger och förföljelse — både inom rörelsen och mellan honom själv och myndigheterna. Hans sekreterare beskylldes för mordförsök och förskingring — och kontrade med att beskylla Osho för att ha försökt förgifta människor han ville bli av med. Sekreteraren lämnade rörelsen med buller och bång. Osho själv blev utvisad ur USA. Press och TV fick tillfälle till det ena avslöjande reportaget efter det andra.

Men fortfarande är mycket oklart. Vad var sant? Vem ljög? Och hur påverkades människorna i rörelsen av det som hände?

— Jag lärde mig om makt av allt det som hände, säger Para. Många är rädda för att ha makt — medan andra åtrår den.

Turbulensen i leden var förstås stor under den här tiden. Många — även framstående och djupt involverade deltagare — lämnade rörelsen. Kollektivet i USA, Rajneeshpuram, föll samman och finns inte idag.

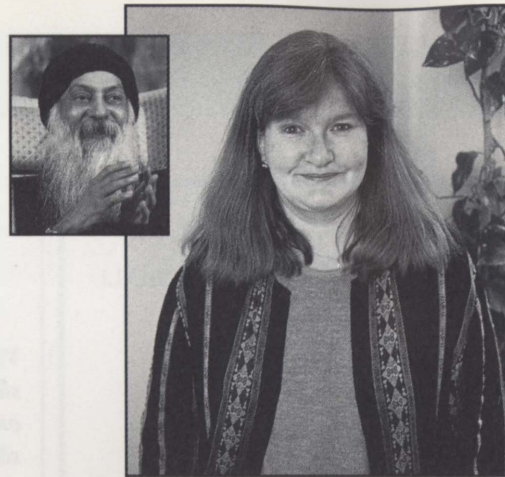
Men ur askan reste sig om inte en fågel Fenix, så i alla fall en grupp med sökare som ville fortsätta sin inre resa tillsammans.

”Vi sköter oss själva”

Idag är rörelsen förändrad till en del. Den tidigare toppstyrningen är borta, menar Para. Istället sköter varje center sin egen verksamhet.

— Idag skapar vi själva det som vi vill göra tillsammans, vi är vi här i Stockholm och vi gör det center som vi tycker att vi vill ha. Det finns sannyasins över hela världen idag, men det enda de har gemensamt är relationen till Osho själv — annars är de alla olika varandra.

Den nya lokalen på Rörstrandsgatan är större än den tidigare. Här ges program varje dag, morgon och kväll. Tidiga morgnar kan man gå till dynamisk meditation — även kallad ho-meditation. Den innehåller snabbt andning, fysisk utlevelse, stillhet och

Para — en av Oshos sannyasins i Stockholm

dans.

På kvällen är det dags för kundalinimeditation och Osho White Robe Brotherhood. Då visas videofilm med föredrag som Osho hållit, man lyssnar på musik och mediterar tillsammans. Tre gånger säger man mästarens namn tillsammans: Osho, Osho, Osho.

— Namnet Osho används som ett slags mantra, förklarar Para.

Visst är han fortfarande andligen närvarande — överallt finns böcker och band med hans bild till försäljning i lokalen.

Den nya, fria människan

Förutom ho-meditationen finns andra meditationstekniker som Osho har utvecklat, oftast baserade på gammal indisk visdom och filosofi, men anpassade till västerlänningar. Vi är stressade och spända och det passar inte oss med bara stillasittande meditation, menade Osho. Istället behövs fysisk utlevelse, av samma slag som primalterapi och vissa kroppsterapier. Som komplement till meditationsprogrammen hålls också olika typer av terapeutiska gruppmöten. Många som involverat sig som sannyasins har vårdande eller terapeutiska yrken. I Poona i Indien finns det största centret idag, där finns motsvarande blandning österländskt och västerländskt, liksom även kurser och workshops av varierande längd.

— Osho talar om religiositet snarare än om religion, eftersom former, regler och riter dödar det som är levande i den andliga upplevelsen, säger Para. Kärnan i hans budskap är strävan efter

Den Nya Människan — en människa som skalat bort effekten av sina uppväxtvillkor, som lever utifrån sin egen känsla och erfarenhet utan att vara styrd av prägling från barndomen och kulturen, förklarar hon.

Meditationen är det centrala också i terapiverksamheten.

— Meditation är att bevittna vad som pågår i min inre värld, säger hon. När jag lär känna mig själv på det sättet, kan jag också förstå min omvärld bättre. På det sättet blir jag en mer ansvarsfull människa.

Anhängarna till Osho kallar sig alltså själva för sannyasins, ett gammalt indiskt begrepp som ursprungligen avser en som valt att säga nej till världen, leva i celibat och söka Gud. Här betyder det något annat. Osho vill

provocera med sin nya version av sannyasins, som inte kräver celibat. Här är det istället sin gamla syn på världen som man ska säga nej till och avstå från.

”Han är en spegel — utan personlighet”

För större program på centret i Stockholm används den stora ”Buddha Hall” — ett stort rum där omkring 50 personer kan sitta och meditera samtidigt. På en central plats i rummet hänger ett stort porträtt av Osho. På rummets ena långsida hänger en fotsid dräkt, vackert broderad, som Osho bar. Han lär ha fått nya kläder uppsydda ofta och lagt ner mycket pengar på dem. Han är även känd för sina många bilar — som mest lär han ha haft 90 limousiner, som skänkts av anhängare.

Fortfarande är Osho själv en central fokuseringspunkt för deltagarna i centrets program. Paras egen relation till sin lärare är något annorlunda nu, när han inte längre är i livet. Han dog 1990.

— Jag har alltid haft min egen relation till Osho och drogs inte till kommunlivet på den tiden. Idag ser jag honom som en spegel för mig själv, en spegel som väcker min egen inre röst. Jag ser mitt inre tydligare, säger Para och betraktar porträttet på väggen.

— Osho visar mig något som finns hos alla, som inte har med dualitet att göra — utan med hemmahörande. Jag känner att jag blivit mer mig själv med Osho som inspiration.

Att hennes lärare blivit ifrågasatt, kritiserad och till och med förklarad som sjukligt narcissistisk av sina motståndare, berör henne inte.

— Det spelar ingen roll vad andra tycker om Osho — jag har mitt eget förhållande till honom. För mig har han ingen personlighet, inget jag — han är bara en spegel för oss av vårt eget inre. Egentligen finns ingen där.

Ho-meditation är en form av utlevelse-meditation.

En stilla stund i Buddha Hall.

Bara för HIV-negativa

Ingen är anställd på centret, utan verksamheten bedrivs genom att en grupp aktiva arbetar ideellt. Formellt finns en förening, där den som vill kan bli medlem och få information om aktiviteter och även kunna påverka programmets utformning.

Det krävs inget för att man ska kunna delta i verksamheten — utom ett färskt intyg att man är HIV-negativ. Många har skakat på huvudet och undrat över denna regel — vad gör de egentligen på sina möten?

— Det är förstås ingen som går hit för att ha sex. Men än så länge anser vi inte att man vet tillräckligt om hur AIDS sprids. Vi har haft det här förhållningssättet i omkring tolv år för att kunna garantera att ingen ska bli smittad på våra program. Här ska människor kunna gråta, svettas och röra sig tillsammans utan att behöva vara oroliga för att bli sjuka, förklarar Para den ovanliga bestämmelsen.

Tidigare liv

Reinkarnationsupplevelser under hypnos

Under hypnosterapi har en amerikansk psykiater fått en lång rad patienter att berätta om tidigare liv.

Av Åsa Freij

Mycket tyder på att vi lever många liv. Det menar amerikanen Brian Weiss, som använder reinkarnationsterapi i sin psykiatriska verksamhet.

— Jag har träffat omkring 1.200 personer, vilka har upplevelser som jag inte kan se någon annan förklaring till än att de härrör från tidigare liv, säger den lågmälda läkaren, synbarligen utan någon ambition att övertyga.

Brian Weiss påstår inte att han *vet*. Men han vill gärna dela med sig av sina erfarenheter och hjälpa enskilda, läkarkolleger och vetenskapsmän att vara öppna för *möjligheten* att reinkarnation är en verklighet. Han var själv en gång skeptisk och tänkte sig inte att vi lever mer än en gång, men han stängde aldrig helt dörren till reinkarnationstron.

Stort material

Brian Weiss räknade med att bli bemött med stor skepsis, om han berättade om sin reinkarnationsterapi, så därför skaffade han sig ett mycket omfattande erfarenhetsmaterial, innan han gick ut offentligt och skrev och talade om detta. Till hans förvåning fick hans redogörelser för reinkarnationsupplevelser, som ett stort antal av hans patienter haft under hypnos, en betydande positiv respons. Även läkarkolleger, som han trodde skulle kritisera honom, kom honom till mötes med lättnad och glädje över att han brutit isen och vågat tala om detta. Några berättade till och med om egna reinkarnationsupplevelser, inte bara patienters!

— Var tredje svensk tror på reinkarnation, framhåller bokförlagets representant Inger Sjöholm-Larsson och hänvisar till en opinionsundersökning.

Patient börjar prata om tidigare liv.

Det var en kvinnlig patient, utan några andliga eller ockulta intressen, som gav Brian Weiss de första tecknen på att vi tycks leva många liv. Denna kvinna var inte psykiskt sjuk, men hon led av en oförklarlig ångest, särskilt under vissa omständigheter. Och traditionella terapier hjälpte inte.

— Du måste ta dig an den här patienten, Brian! sa en kollega, som själv utan framgång försökt hjälpa kvinnan.

Weiss var en känd och respekterad psykiater och hade lyckats

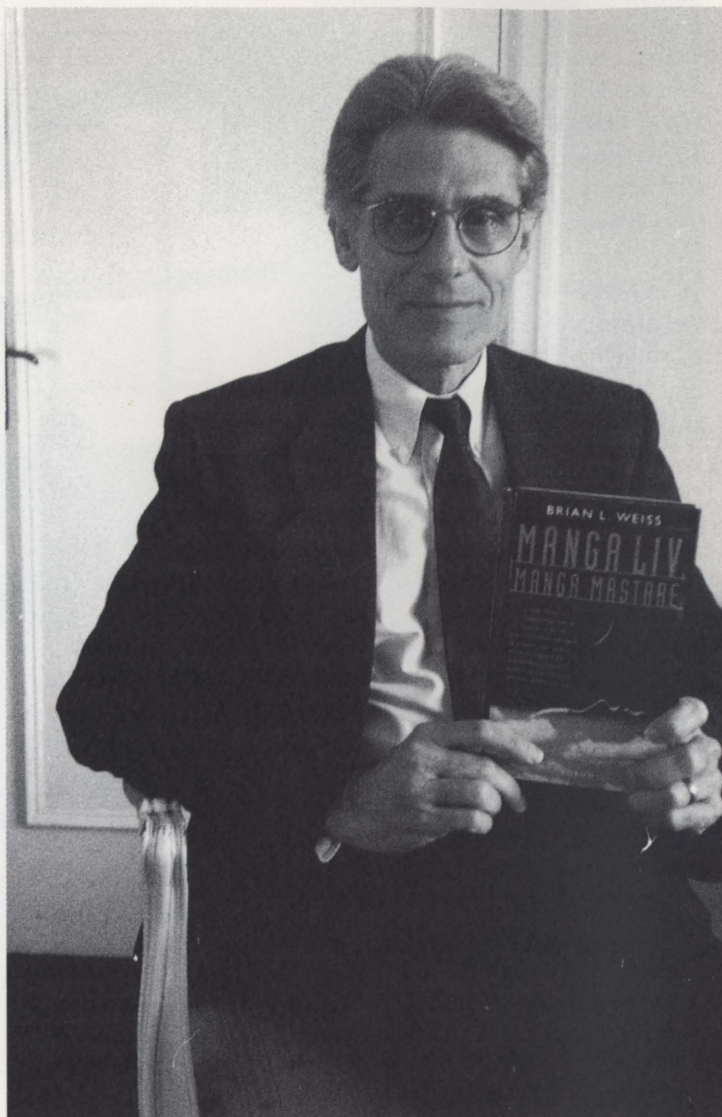

Foto Åsa Freij

Brian Weiss är psykiater i Florida, USA. Han har varit chefsläkare i psykiatri och undervisat vid Miamiuniversitetet. I flera år var han ointresserad av allt paranormalt, mystiskt och andligt, men så fick han en patient, som helt överraskande började berätta om sina tidigare liv, och det förändrade allt för doktorn. Nu har han skrivit en bok om sitt arbete med denna patient. Den kom ut i Amerika 1988, blev en bästsäljare, och i år har bokförlaget Forum gett ut en svensk översättning med titeln "Många liv, många mästare".

I februari var Brian Weiss i Sverige och träffade ett antal inbjudna journalister — en i taget — bland dem Sökarens reporter.

bra med flera svårbotade patienter. Under arton månader behandlade han denna kvinna med konventionell terapi.

— Jag hade då ingen särskild teori eller metod, säger han. Men numer utgår jag hypotetiskt från att vi lever flera liv och möter varandra flera gånger. Enligt min patient har jag själv i ett tidigare liv haft en nära relation till henne. Det hade också min läkarkollega, som övertalade mig att ta mig an hennes fall.

Det var när Weiss försökte leda kvinnan tillbaka till allt tidigare skeden i hennes liv för att komma åt förträngda barndomsminnen, som kunde ligga till grund för hennes ångest, som hon plötsligt nådde så långt tillbaka som till tidigare inkarnationer.

Därefter försökte Weiss avsiktligt få henne att minnas tidigare liv. Så småningom blev det nästan rutin vid behandlingssessionerna att "resa" i en annan dimension.

Allt tydligare föreföll det Weiss att handla om verkliga minnen

av tidigare liv.

— Jag kunde till och med be min patient att förflytta sig till olika tidpunkter i det förgångna för att se vad som hände då, berättar Weiss. Ena stunden kunde hon beskriva ett scenario, där hon var en liten fattig pojke på 1700-talet, och nästa stund berätta om ett liv som en förtryckt medeltidskvinna på väg att dö i barnsäng. Hon kunde i detalj beskriva gator, hus och kläder i de olika tidsepokerna, men ofta utan att veta vad ett föremål, som hon beskrev, användes till — som om hon ändå såg och upplevde dessa scenarier från sitt nuvarande perspektiv.

Flera gånger beskrev hon upplevelser av smärta och dödande, men också hur befriad hon kände sig "på andra sidan", och hur hon föddes på nytt. Hon upplevde också ett vilostadium mellan jordeliven.

Vill hjälpa människor

— Det är bland annat på grund av dessa dödsbäddsupplevelser som jag har skrivit boken, säger Weiss, för att hjälpa människor att vara mindre rädda för döden. Rädslan — till och med skräcken — för döden följer ju de flesta människor som en skugga genom hela livet.

Döden visade sig i denna och andra patienters reinkarnationsupplevelser bara vara som en passage genom en dörr. Dessa patienter hade också upplevelser liknande de numer välbekanta nära döden-upplevelserna, det vill säga upplevelser att passera genom en tunnel, att se ett fantastiskt ljus och att möta älskade närstående, som tidigare avlidit och som hjälpte dem tillrätta i den andra verkligheten.

Den patient, som boken handlar om — Weiss kallar henne Catherine — var oförklarligt rädd för vissa saker, men rädslan försvann allt eftersom patienten tyckte sig uppleva det ursprungliga traumat i ett tidigare liv. Ett av dessa trauman, kanske det starkaste, föreföll ha sin rot 4000 år (!) tillbaka i tiden: den då artonåriga Aronda hade drunknat med sin baby i en översvämning. Den ångest, som verkade ha samband med drunkningen och som inte gått att bota, löstes efter tidigare liv-upplevelsen och försvann nästan helt.

På liknande sätt löstes andra hämmande känslor och fobier upp allteftersom reinkarnationsterapin fortskred. Patienten blev allt öppnare, frimodigare och gladare och kunde ganska snart betraktas som fullt frisk.

1.200 patienter berättar

Efter dessa för doktor Weiss själv så omskakande upplevelser med den första reinkarnationspatienten började han arbeta på liknande sätt med flera andra patienter. Han säger att han nu behandlat 1.200 personer, som under hypnos beskrivit händelser och minnen som han inte kan se någon annan förklaring till än att de härrör ur tidigare liv.

Förutom de 1.200 patienterna har han en mängd liknande vittnesbörd från grupper i terapi och även från möten, diskussioner och symposier kring reinkarnationstanken, berättar han.

Expert

Brian Weiss är flitigt anlitad som föredragshållare, både i sitt hemland och i andra länder, och uppfattas av många som en expert på reinkarnation. Hans bok "Många mästare, många liv" är översatt

till arton språk. Den svenska översättningen har gjorts av läkaren Göran Grip, som också skrivit ett förord, där han bland annat säger:

"Brian Weiss är inte den första som, utan att förstå vad det skulle innebära, gav en patient under hypnos den öppna instruktionen: Gå tillbaka till den tidpunkt då dina symptom uppstod! Dr Weiss reagerade som en vetenskapsman av rang, när hans patient började berätta en osannolik historia från ett annat årtusende, han sköt bort sin skepsis tills vidare och sina förnuftiga invändningar och registrerade nyfiket och med öppet sinne hur situationen utvecklade sig."

Varför accepteras inte reinkarnationen?

Dr Weiss får frågan varför vetenskapsmän har så svårt att acceptera reinkarnation.

— På grund av fruktan för det obekanta! svarar han.

Ett accepterande av reinkarnation kan betyda att en människas liv förändras i grunden.

— Det kan vara svårt att lämna det som är välbekant, men ingen behöver vara rädd för den nya livssyn, som kommer fram. Tvärtom!

Men Brian Weiss säger också att det faktiskt är mycket svårt att bevisa reinkarnation vetenskapligt. Som psykiater är han också främst intresserad av sina patienters förbättring. Och det råder inget tvivel om, poängterar han, att reinkarnationsterapi faktiskt

har en stark terapeutisk verkan — och detta är för honom som psykiater det viktigaste.

Weiss nämner att amerikanen professor Ian Stevenson har över 2000 fall, där barn i olika länder berättar om tidigare liv. (Stevenson använder inte hypnos.) Men, framhåller Weiss, inget enskilt fall kan bevisa reinkarnation. Det som betyder något är i stället tyngden av erfarenheter från hundratals terapeuter och tusentals patienter.

Många mästare

Bokens titel syftar på de "mästare" som tycktes tala genom patienten Catherine, medan hon var hypnotiserad. Mästarna berättade om universums natur, olika medvetandenivåer och själen, som de sa går över från en kropp till en annan.

Weiss tog inte allt detta på allvar förrän "mästarna" berättade något om Weiss, som patienten omöjligt hade kunnat få veta på naturligt sätt och som var fullkomligt sant.

— Under ett av de djupa hypnosliknande tillstånd, som hon brukade befinna sig i under sessionerna, nämnde hon att jag haft en son som dött som spädbarn på grund av en mycket ovanlig form av hjärtfel. Hon sa också ett smeknamn på min far, vilket bara hans närmaste använde.

Weiss påpekar att han och patienten inte umgicks privat och att hon aldrig haft någon insyn i hans privatliv. Hon hade en kort tid tidigare inte ens vetat om hans existens.

Denna information samt att kvinnan också föreföll kanalisera en högre visdom än den hon kunnat skaffa sig själv i innevarande liv gjorde ett starkt intryck på Weiss.

— Jag fick nästan en chock, blev alldeles kall, säger han.

Denna kvinna hade inte läst eller hört talas om sådana tankar eller om läromästare i icke-kroppslig form. Hon fick också en annan röst och utstrålning, när ett väsen talade genom henne och förklarade sig vara en andlig läromästare, som hjälpte den person som patienten var i det här livet. När hon kom tillbaka till normalt medvetande, visste hon ingenting om vad hon sagt i det andra medvetandetillståndet.

Reinkarnationsterapi

Hågkomster av händelser i tidigare liv kan lösa problem i det nuvarande livet. Det menar många reinkarnationsterapeuter, bland dem Ylva Cronstedt i Ekshärad, Värmland.

Av Ylva Cronstedt

Det talas i vår tid mycket om tidigare liv-upplevelser. Är detta illusioner eller fantasier, eller finns det substans i sådant tal?

Jag är verksam som reinkarnations-terapeut och påstår bestämt att det finns goda grunder för uppfattningen att vi levt andra liv före det nuvarande livet.

Det finns belägg för att vissa rädslor beror på upplevelser i tidigare liv, ja till och med att vissa sjukdomar har sin grund i tidigare liv. Även mentala störningar kan bero på händelser långt före födelsen till det här livet. Ett accepterande av detta öppnar helt nya möjligheter för läkare och psykologer att bota sina patienter. En helt ny syn på sjukdomar träder fram.

Jag har i tio års tid med hjälp av mycket lätt hypnos arbetat med att hjälpa klienter att återuppleva delar av olika tidigare liv. De första åren gjorde jag detta för att de här människorna helt enkelt ville få vetskap om vad de varit med om tidigare. Under arbetets gång upptäckte jag, liksom många andra reinkarnations-terapeuter, den helande effekten av sådant återupplevande av vissa händelser i tidigare liv, och numera tar jag nästan uteslutande emot klienter som behöver komma tillrätta med något problem.

Innan jag börjar arbeta med en klient, frågar jag mycket noga vad hon vill ha ut av vårt samarbete — detta för att jag skall få veta var det är viktigt att stanna upp och granska skeendet noggrannare. Det brukar börja med att jag ber klienten föreställa sig att hon befinner sig på någon vanlig, neutral plats och beskriva stället. Sedan tar klienten över och berättar vad hon upplever. Jag avhåller mig noga från att guida klienten. Jag ställer hela tiden frågor, men mycket neutrala sådana: Är du kvinna eller man?

Är du barn eller vuxen? Är du lycklig? Osv. Det är således klientens egen opåverkade berättelse, som kommer fram.

Om vi kommer till mer traumatiska händelser, går jag in och stöder klienten: berätta nu, du vet att du bara är hos Ylva, det är ingen fara.

Orsaken till besvär kan finnas i tidigare liv

Det är framför allt i dessa händelser från förr som vi kan hitta orsakerna till klientens besvär nu, och när händelsen kommit i dagen och på sätt och vis återupplevs, kan klienten för det mesta förvånansvärt lätt komma ifrån hela problemkomplexet.

Jag ska ta några exempel.

En kvinna klagade över ständig migrän. Hon hade också svårt för sin tonårsson, vilket var hennes största problem, och hon hade svårt att äta tillsammans med många människor. På sitt arbete var hon ofta tvungen att göra det, och på en bröllopsmiddag hade hon kräkt.

Problemlösningarna är ofta oväntade, och inte sällan löses flera problem på samma gång. I detta fall upplevde klienten att hon i ett tidigare liv hade suttit på en bankett, där hon och hennes dåvarande man hade mördats av den son hon har nu: han hade slagit henne i huvudet så att hon dog. Hon upplevde också att denne son i ytterligare ett liv hade slagit henne i huvudet med döden som följd.

Ett år senare berättade denna kvinna för mig att hon efter detta besök aldrig haft migrän, att hon förlåtit sonen och älskade honom, och hon kunde nu utan problem äta på stora tillställningar.

En ung dam, som jag träffade, hade mycket dålig syn och använde starka linser. Innan vi började, tog hon ut dem, och under seansens gång upplevde hon ett

av sina tidigare liv, då hon varit en munk som kunde ge healing. Jag bad munken lägga sina helande händer på kvinnans dåliga ögon och bota henne. Munken kände kraften i händerna, och flickan kände värme i ögonen. När vi var klara, ropade hon: "Jag ser, jag ser!"

Skeppsbrott, incest

En annan kvinna kom den långa vägen till mig med tåg, eftersom hon var flygrädd. Vi upptäckte att hon i ett tidigare liv hade följt med ett skepp ner i havet, och efter den vetskapen lämnade hon flygrädsan bakom sig. När hon kom tillbaka ett år senare, berättade hon att reinkarnations-terapin hade förändrat hennes liv. Hon hade nu flugit över hela världen och inte varit rädd alls.

Ju jobbigare saker människor gått igenom, desto större goda effekter har jag sett hos klienterna. Det är som att de gått igenom en rening och blivit mycket vackrare. Jag har ett otal exempel på detta — ett av dem är en kvinna som såg tyngd ut när hon kom; någon förklaring gavs inte. Vi hittade en förskräcklig incest-historia från förra seklet, och när hon väl fått detta klart för sig och därmed blivit befriad, strålade hennes ansikte och hon kände sig mycket lättad. Vid sådana tillfällen ber jag klienten titta sig i spegeln, och de ser alla en skillnad.

Sjuksköterskan

En ung kvinna hävdade under en seans att hon varit sjuksköterska i Stockholm omkring 1920 och arbetat med lungsjuka på ett visst sjukhus. Hon hade hetat Greta Johansson och bott i Järfälla, en förort till Stockholm. Hon tittade senare i mantalslängderna och hittade sjuksyster Margareta Johansson, född i Järfälla. En tid senare sökte en radioreporter upp mig

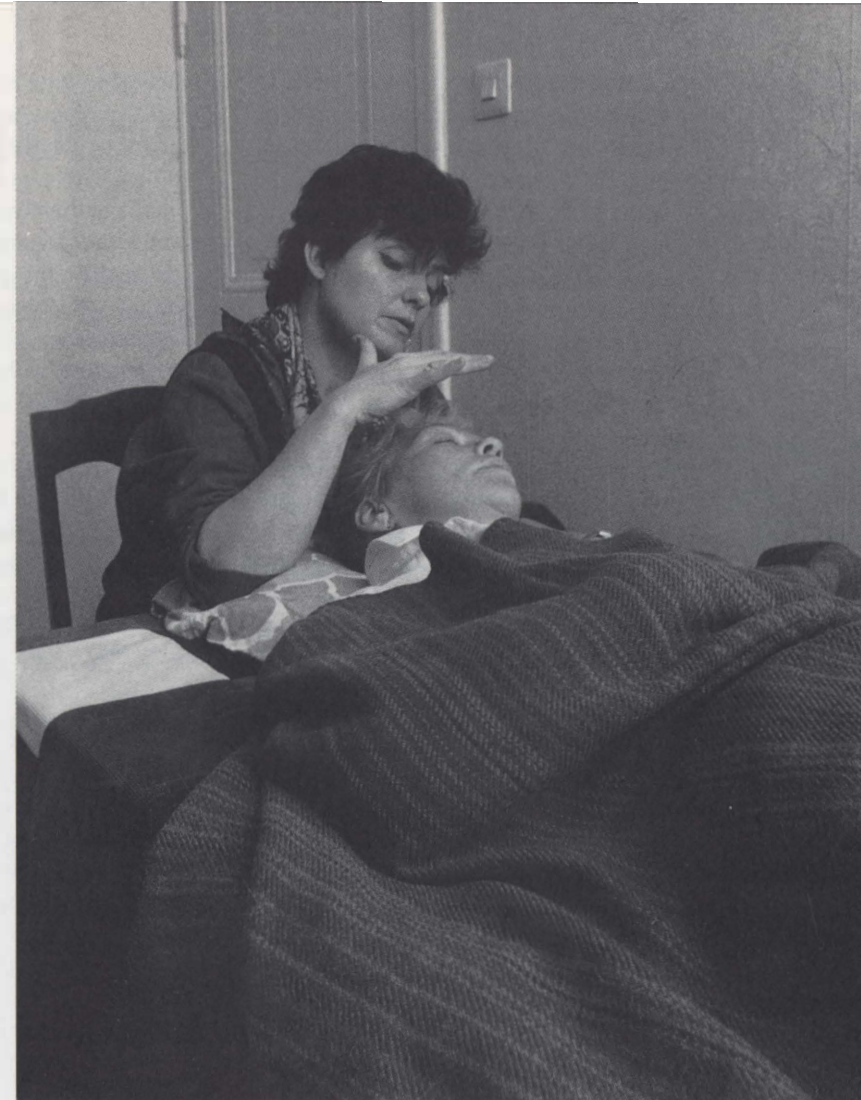
och ville göra ett reportage med mig och någon av mina klienter. Jag kontaktade då "sjuksystem", och vi tre gick tillsammans till det sjukhus, där hon i ett tidigare liv arbetat för cirka 50 år sedan. Hon kände igen sig, och när vi kom till de dåvarande personalbostäderna, numera vaccinationscentral, pekade hon och berättade. "Och när det var bråttom på natten, sprang du nerför trapporna här?"

frågade jag och pekade på de trappor vi just gått uppför. "Nej, det finns en genväg. Kom ska jag visa er!" svarade hon och pekade på en annan trappa långt borta i korridoren. Detta visade ju tydligt att hon var förtrogen med byggnaden. Reportern ruskade förstummad på huvudet och gjorde ett mycket bra radio-program om detta.

En man berättade att han i ett tidigare liv var en engelsk författare, som föddes 1752; han var gift, hade tre barn och skrev under pseudonym. Han for senare till London och lyckades hitta sig själv; de data han uppgett var helt korrekta, utom att han var född 1750.

Tankar om självmord

Det ändå kanske mest intressanta fallet var en kvinna, som när jag första gången träffade henne led av återkommande tankar på att ta livet av sig. Varför hon hade dessa hemska tankar, kunde hon själv inte förstå, eftersom hon levde ett bra liv. Efter en stund fann vi henne som tonårspojke i norra Sverige. Pojken älskade sin skolfröken, och vid en skolavslutning gav han henne blommor och en kärleksförklaring, som hon avvisade. Pojken drabbades då av en så djup sorg att han kom på mentalsjukhus. Att märka är att hon kom ihåg pojkens liv mycket tydligt utom tiden på sjukhuset. Hennes egen förklaring till detta är att hon (han) då var nerdrogad och därför inte minns den tiden. Under en permission stal

Ylva Cronstedt leder en klient till återupplevelse av tidigare liv. "Många med mig finner stor glädje i vissheten i vi inte en dag bara upphör att finnas till, utan att vi fortsätter livet", säger hon.

hon föräldrarnas bil och körde med avsikt ihjäl sig. Först hade allt blivit mörkt och hemskt, men när hon hade förlåtit sig själv, blev allt ljus.

Jag frågade om det var något särskilt hon ville minnas från det livet, och då läste hon upp en dikt som fröken brukade läsa för klassen. Som under alla andra seanser bandades allt som sades, och dikten finns således kvar på bandet, och hon lärde sig den utantill.

Efter detta upphörde hennes malande tankar om att begå självmord, men hon bad de högre makterna om bekräftelse på att hennes upplevelse var sann. Hon fick bekräftelse två år senare. Hon var bortbjuden på middag, och när hon kom in i hallen, stod en dam i 80-årsåldern där och sminkade sig. Vår väninna blev genast förälskad i damen ifråga. Under middagen kom de att sitta bredvid varandra, och då den äldre damen och värdinnan började tala om tiden då de var lärare i svenska i en norrländsk stad, lyssnade hon uppmärksam. Hon ställde några små frågor och blev övertygad om att hennes bords-

granne var den skolfröken hon hade varit så förälskad i. Hon vågade fråga den äldre damen om hon kom ihåg en viss pojke som gav henne blommor vid en skolavslutning. Det gjorde damen visst, men hur det gått för pojkens sedan, kände hon inte till.

"Han tog livet av sig", sa vår väninna.

"O, så förskräckligt!"

"Nej, visst inte. Här är jag nu!"

Damen blev mycket förfärad, då hon inte alls ville höra talas om reinkarnation. För att spetsa till det hela läste då den unga damen upp frökens dikt, som hon naturligtvis kände igen och som hon bara hade läst för sin älsklingsklass. Den dikten har aldrig tryckts eller på något sätt lästs upp offentligt. Tyvärr reste sig damen snabbt och gick hem.

Talar med forna jag

Under seanserna talar jag med de forna jagen

— det kan vara två, tre stycken — och med klientens nujag samtidigt. Det forna jaget kan komma med nog så beska kommentarer om sitt senare jags liv och leverne, och jag ber det forna jaget ta ansvar för det senare jaget och hjälpa henne. För det mesta gör de det gärna, men ibland mycket ovilligt — som den tyske bokhållaren som bistert skällde ut mig för mitt påstående att hans senare jag är en kvinna; det var med svårighet jag lyckades övertala honom att hjälpa henne i hennes arbete med räkenskaper.

Det kan hända att en klient har svårt att säga ifrån, när hon borde göra det, och när jag i sådana fall hittar ett tidigare jag som kanske är mycket bestämd till sin natur, ber jag denna att ta över klienten i sådana situationer då hon borde kunna säga sin mening. Jag kan också be en mycket levnadsglad inkarnation från förr att ge livsglädje till en deprimerad klient. Det kan också hända att vi träffar ett tidigare jag som begått självmord. Om klienten brukar ha sådana tankar, frågar jag det forna jaget om det är någon god idé att ta

livet av sig, och han svarar då alltid att det är det inte, och han kan till och med skälla ut sitt senare jag för att det bär på sådana tankar. Jag nöjer mig emellertid inte med detta, utan ber om argument för att få klienten att vilja leva vidare. Och dessa argument kommer. Många har jag sett gå gladare ifrån mig.

Kärlekshjälp

Att ha fått ett äldre jag att ta plats i klienten har haft en del lustiga följder. En kvinna berättade att hon levde i ett mycket bra äktenskap, men att allt höll på att spricka, då hon inte kunde med sex. Lyckligtvis hittade vi en nog så blodfull kvinna från förr som lovade att på kvällen krypa ner i sängen hos sitt senare jags man, medan klienten lugnt fick stå bredvid och se hur det skulle gå till. En månad senare fick jag ett brev från henne. "De" hade gjort just som jag föreslagit, och nu var äktenskapet mycket lyckligt!

Det fanns en annan lösning på ett liknande problem. En förlovad dam som kom, stod beredd att gifta sig, men tvekade, då hon inte kunde tänka sig att ha sex med sin fästman. Vi hittade ett tidigare liv, då hon varit en nunna som haft en kärleksrelation med en präst. Prästen var den nuvarande fästmannen. Nunnan och prästen hade blivit upptäckta; nunnan hade avrättats och prästen hade i förtvivlan tagit livet av sig. När hon förstod att händelserna från det

tidigare livet inte skulle upprepas i detta, gifte de sig — hon kom tillbaka för att visa sin vigselring och var mycket glad.

Unga kommer snabbt tillbaka

I många fall går det rätt bra att tidsbestämma de tidigare live, och man kan därför generellt säga att ju yngre man är, när man dör, desto snabbare kommer man tillbaka. En gammal människa vilar sig i 50—100 år, ett barn kan bli ett litet syskon till sig själv... Det kanske är en tröst för dem som mister ett barn. Praktiskt taget alla väljer sina föräldrar, eller åtminstone en av dem — den andra kan de få på köpet.. Vänner och släktingar söker sig ofta till varandra. De små änglarna kan uppträda som riktiga kopp-lare, där de sitter uppe i ljuset, för att få de föräldrar de vill ha!

En liten pojke gick på vägen med sin pappa munken. Han hade valt sin pappa, men pappan var ju munk och inte tillsammans med någon kvinna. Vad gjorde då han, som ville födas med munken som pappa? Jo, han lät sig bli född av ett fattigt, barnrikt par som bodde i närheten av klostret. Dessa människor såg ingen möjlighet att behålla den sistfödde, varför de tvingades lämna honom till klostret!

Lyckligtvis upphör fysiska begränsningar, när kroppen dör. Jag har sett att de som tidigare varit byfånar eller imbeciller, nu är fullt normala människor. Tonfall och uttryck kan helt förändras, när jag talar

med den tidigare inkarnationen, och jag kan få de mest befängda svar och kommentarer. Ett fall jag hade nyligen var en indianpojke som bodde med sina föräldrar utanför indianbyn. Det var en glad pojke som gjorde ingenting och inte hade mycket att säga. När pojken dött och återföts, blev han — min klient — mycket ledsen, för då förstod han att det var på grund av hans imbecillitet som hans familj blev utstött ur bygemenskapen.

Många med mig finner stor glädje i vissheten att vi inte en dag bara upphör att finnas till, utan att vi fortsätter livet.

Lektionen

Den viktigaste lektionen i reinkarnationens skolläsa är enligt ett stort erfarenhetsmaterial den oinskränkta kärleken till med-människan, insikten om att vi alla är bröder och systrar, oavsett ras, kultur, religion och social ställning. Det är för att lära oss handla i kärlek som vi ständigt återkommer, tills vi äntligen fattar kärlekens betydelse och lyckas övervinna vårt motspänstiga egos tröghet.

Jan Erik Sigdell

Ivan Troëng: Den kosmiska krönikan

Akashakrönikan är ett teosofiskt begrepp, som avser ett slags världsminne, vilket människor under vissa betingelser kan få tillgång till.

Österländska vishetslärare och västerländska ockultister talar om att allt som skett finns bevarat i ett kosmiskt minne, Akashakrönikan. Där finns världens historia från tidens begynnelse. Varje tanke, varje ord och handling är för evigt bevarad i detta Världsminne.

Många menar att en av vår hjärnas viktigaste uppgifter är att avskärma oss från inte bara minnen av tidigare liv, utan också från Akashakrönikan i alla dess aspekter. I stället har vi våra fem sinnen, som förser oss med den information vi behöver för att kunna fungera på denna jord.

Det finns ett intressant svenskt exempel rörande Akashakrönikan, som Henry Kjellson beskriver i sin bok "Försvunnen teknik" (Nybloms, 1961).

En ung svensk medicinstuderande hade i Oxford blivit god vän med en tibetansk studiekamrat, som han senare kom att besöka under mycket egendomliga omständigheter.

Den svenske medicinaren, som Kjellson kallade Jarl, befann sig i Alexandria på väg mot övre Egypten i en tjänsteresa. En tulltjänsteman gav honom ett meddelande att tre tibetaner ville träffa honom. Tibetanaerna meddelade honom att deras herre väntade i ett plan, som var berett att flyga honom till Indien. Under protester förmåddes han gå ombord på det väntande planet, där en ståtlig, rikt klädd tibetan djupt bugande överräckte till honom ett vackert snidat elfenbensfodral som innehöll en brevulle från Jarls tibetanske vän. I brevet återopade han deras vänskap, och Jarl ombads enträget att avbryta sin resa och genast följa med klostrets sändebud. Skälet var att en mycket gammal man var i trängande behov av västerländsk läkarhjälp. Denne man var *den ende nu levande* som kunde ge påtagliga bevis för en del av de berättelser som Jarl så starkt betvivlat under studietiden i England. Klostret skulle ställa hela sin andliga och världsliga makt till Jarls förfogande för att han skulle finna resan angenäm och vetenskapligt givande. Sådana anbud får en yngre, ännu okänd naturvetare mycket sällan.

Efter inhämtad tillåtelse genom extra-

prioritets-samtal med chefen för den anslagsgivande institutionen anträdde Jarl den långa resan mot Tibet. Han berättade att det som närmast fick honom att bestämma sig var det obegripliga i att någon kunde veta att han skulle komma till Egypten just denna dag, för resan hade bestämts bara två dagar före avfärden från London.

När planet kom till Kalkutta, stod en bilkarvan färdig att köra honom norrut. Man nådde så småningom Sikkim uppe på Himalayas sydsluttning. Efter ytterligare färd med först åsne- och senare jakkaravan, varvid Jarl fick pröva på jakritt i den tjugo jakar starka karavanen, nåddes så småningom ett kloster i en dalgång sydväst om Lhasa.

I detta kloster var Jarls kamrat från Oxford den högste ledaren. Han tillhörde den gula munkorden och hade nått den sjunde eller högsta graden, som kallades "Levande Gud".

Vi skall här endast gå in på en av de förbluffande erfarenheter som Jarl gjorde i Tibet.

En dag fördes han till ett rum i källaren under klostret. Rummet hade släta, blankpolerade mörka väggar. En av de munkar som följde honom, försatte sig i ett djupt transtillstånd. Därvid framträdde på en av väggarna i en storlek av 2 x 2 meter en rörlig "televisionsbild" i färg på den släta, mörka ytan. Där fick Jarl till sin förvåning se hur han i Alexandria hejdades av en tullman och motvilligt och protesterande fördes till ett tibetanskt plan. Han fick se hur han motvilligt steg in i detta plan osv.

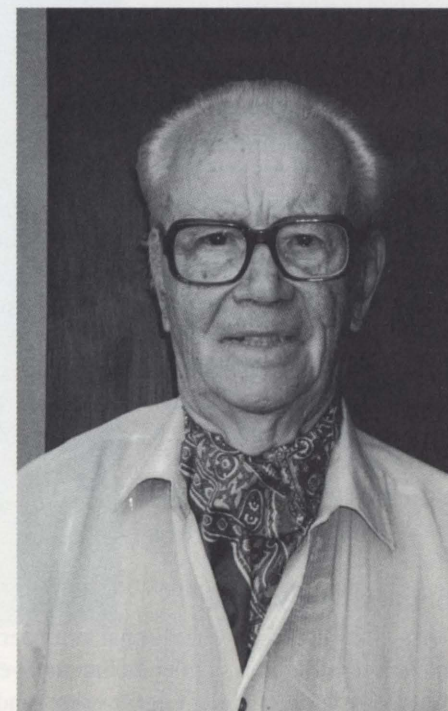
Så långt Henry Kjellsons berättelse om hur tibetanska munkar i ett kloster i Tibet på 1930-talet kunde återkalla bilder i färg av en händelse som ägt rum flera veckor tidigare på flygplatsen i Alexandria.

Jarls resa till Egypten måste ha varit känd i Tibet många veckor innan den ens var planerad — och än mindre beslutad.

Det finns för övrigt i litteraturen många liknande uppgifter om "mirakulöst" förutvetande.

Henry Kjellson, som berättar om Jarls upplevelser, var född 1891 och avled 1962. Han var en framstående tekniker. 1929 blev han kompetensförklarad till professor vid Tekniska Högskolan. Han skrev böckerna "Forntidens teknik", 1956, och "Försvunnen teknik", 1961. Dessa ingår i volymen "Teknik i forntiden" (Valentin förlag, Stockholm, 1990) av Henry Kjellson och Carl-Anton Mattsson.

SM

Ivan Troëng har varit experimentingenjör vid Statens Skogsforskningsinstitut samt förste forskningsingenjör och lärare vid Skogshögskolan i Garpenberg. 1964 utgav han boken "Kulturer före istiden" (Nybloms förlag) ett försök till historieskrivning med utgångspunkt från författare som James Churchward, Immanuel Velikovsky, Henry Kjellson och N.O. Bergqvist. 1973 utkom han med "Hur månen föddes" (Larsons förlag) där han stöder sig på myter från olika delar av världen och på vetenskaplig datering av mammutar m m. Han var under några år ordförande i Ifologiska Sällskapet och har introducerat magnetterapi i Sverige.

SOMMARKURS I ZEN 24 - 28 JULI

Kursen som leds av Sante Poromaa, Zenbuddhistisk präst, innehåller förutom en introduktion i zenmeditation, daglig undervisning i Zen både enskilt och i grupp. Vi gör upp till fem timmars meditation per dag. Kursen passar för både nybörjare och mer vana meditatörer. Vi håller till på Zengården utanför Fellingsbro. Du kan reservera plats genom att betala in anmälningsavgiften 250 kr på vårt postgiro 45 97 38 - 1 senast den 15 juli. Skriv "Sommarkurs" på talongen. Kostnad 1300 kr. Vegetarisk mat och boende ingår. Om du vill veta mer ring: 0581 - 63 00 61

Stiftelsen Zengården, Finnåker. PL 240, 710 41 Fellingsbro.

Bert Sarvisé

Lär dig **HELA** dig själv och andra. Lär känna **AURAN** och förstå var blockeringarna sitter.

Kurser i Hålsans Hus, Fjällgatan 23 A, 116 28 Stockholm. Telefon: 08 - 643 83 33 1-2/6, 31/8-1/9, 28-29/9, 26-27/10,

Healing Regression

Vad är att hela? Kan alla lära sig? Måste man tro? Föredrag, kurser samt behandlingar.

Om ni är minst 5 personer som vill gå en kurs kommer jag gärna till Er över en helg.

Tarot

Grundkurs 24-25/8, 5-6/10, 2-3/11 Stärk din intuition. Tag del av vårt ockulta arv. Låt de magiska korten Stödja och Vägleda dig.

Berit är auktoriserad av Svenska Tarotförbundet. 08 - 643 83 33

Resor till en annan verklighet

Robert Monroe har haft ett stort antal ut ur kroppen-upplevelser, och han har lärt sig att framkalla dem med viljan. Han berättar om en verklighet bortom rum-tiden. Den världen är annorlunda, men fullt verklig, anser han.

Av Margareta Sundgren

I boken *Yttersta resan* (Natur och Kultur 1995, översättning: Göran Grip) berättar den amerikanske för detta affärsmannen Robert A. Monroe om ut ur kroppen-upplevelser han haft och om sina därav följande tankar om livet.

1958 började han ofrivilligt att ibland sväva ut ur sin fysiska kropp. Dessa upplevelser hade inte drömkaraktär, för han var fullt medveten hela tiden. Upplevelserna skrämde honom. Han trodde att han kunde vara allvarligt sjuk, med hallucinationer som följd.

Monroe kunde inte avstyra fenomenet, som för det mesta inträffade när han var mycket avslappad. Hans medvetande svävade då upp en halv meter ovanför kroppen. Med skräck för att han höll på att dö försökte han alltid ta sig tillbaka till sin fysiska kropp.

Men långsamt lärde han sig att kontrollera fenomenet. Och han fann att upplevelserna faktiskt var verkliga: han kunde i det utanförkroppsliga tillståndet göra korrekta observationer av den fysiska verkligheten.

Rädslan ersattes av nyfikenhet. Han ville utforska det okända. 1971 grundade han Monroeinstitutet.

En annan verklighet

Robert Monroe skriver bland annat att under ut ur kroppen-upplevelser varierar avståndet mellan medvetandet och kroppen; det kan vara tre centimeter eller över trehundra mil. I detta tillstånd tänker, handlar och uppfattar man verkligheten på i stort sett samma sätt som i den fysiska kroppen. I början av en upplevelse har man samma yttre form som sin fysiska kropp, men småningom blir formen mindre lik en människas; den flyter ut som gelé i formlöshet, medan man ändå fortsätter att vara

Du kan via en ut ur kroppen-upplevelse ge dig iväg till vilken tidsperiod som helst i det förflutna, i nuet eller i framtiden. Du kan bege dig direkt till en utvald plats var som helst och i detalj observera vad som finns där och vad som försiggår. Du kan röra dig på den plats där du befinner dig och betrakta den ur olika perspektiv.

Robert A. Monroe

samma individ som förut.

Man går in i en annan verklighet och begränsas inte längre av rum-tiden.

Kassettband

På Monroeinstitutet har man sedan 30 år forskat om medvetandets natur och andra dimensioner av verkligheten och lämnat en rad forskningsrapporter.

En del av institutets verksamhet är framställning och försäljning av kassettband, vilka liksom Monroes böcker baseras på hans egna erfarenheter under ungefär 37 år — från 1958 till hans död 1995.

Kassetterna utgör ett utvecklingsprogram, "Gateway Experience", som har till syfte att främja människans utveckling och förståelse av sitt totala jag och förbättra hennes livskvalitet.

Jag lyssnar på ett av banden:

"10...11...12...ditt medvetande expanderar...långt bortom den fysiska verkligheten...du befinner dig i fokus 12...i ett obegränsat medvetandetillstånd. /.../ Den sugande, surrande hisnande känslan avtar, och jag har stannat. Utsikten är oändlig...lite vibrerande. Under mig ser jag jorden, blåvit, skimrande som en vacker glaskula, och jag fylls av en stark känsla av ömhet inför synen... Var är månen? tänker jag och vänder mig om, alltför hastigt. Jag snurrar runt några varv, ovan vid min icke-fysiska kropps beteende. När jag fått ordning på tanke och rörelse och står stilla, kan jag fortfarande inte se månen. Lägre fram efter flera övningar blir jag medveten om att jag befinner mig på månen..."

Kassettbanden är inspelade med "Hemi-Synk-teknik". En hemisfärisk synkroniseringsteknik bidrar till att hjärnans elektriska vågmönster från vänster och höger hjärnhalva synkroniseras, och då skapas ett tillstånd där hjärnans potential kan utnyttjas optimalt.

Hemi-Synk-banden består av avstämda och ordnade ljud-frekvenser som leder in personen i ett annat upplevelsetillstånd, där de båda hjärnhalvorna fungerar som en enhet — den förnuf-tiga-logiska delen samverkar med den skapande-intuitiva delen.

Jag skaffade mig kassettserien Gateway Experience, som består av 36 band, sedan jag läst "Yttersta resan". De upplevelser i andra dimensioner och världar, som Monroe berättar om i boken, gav eko i djupet av min varelse. Jag kände igen delar av

dessa världar från mina egna drömmar och från tillstånd under mycket djup avslappning. Monroe kartlägger på ett systematiskt sätt de icke-fysiska nivåer av verkligheten, som han upplever att han besökt.

En idealisk verklighet

Under sina besök i andra verkligheter har Monroe mött delar av sig själv från tidigare liv, själar som lämnat den fysiska världen och människor som just dött. Han har mött vänner och okända och kommunicerat med dem. Dessa "själar" har stannat på nivåer som överensstämmer med deras tro i det jordiska livet.

Han har besökt en jordisk civilisation en miljon år tillbaka i tiden — det fanns drygt två miljoner människor där, fick han veta av sin följeslagare, en lysande och kärleksfull gestalt, som han kallar sin INSPEC (Intelligent Species eller Intelligent Art). (Senare i boken säger en gestalt i den andra verkligheten att INSPEC i själva verket var en roll som Robert Monroe spelade inför sig själv!) De mötte två män och två kvinnor och kommunicerade med dem genom telepati. Dessa fyra berättade om en idealisk värld, där sjukdomar hade utrotats för flera tusen år sedan. Ingen blev någonsin skadad, och ingen dog. Alla var i 30-årsåldern. De hade inga andra barn än djuren. Födan skapades genom mental kraft. Den energi som strålade ut från dessa människor, var ren kärlek.

Robert Monroe redogör i boken för många långa samtal med gestalter i den andra verkligheten.

Kunskap?

Monroes avsikt med sina utflykter från den fysiska kroppen till andra verkligheter är att skaffa sig ökad kunskap.

För honom handlar det inte om tro eller intuitiv visdom, när han gör sina erfarenheter i andra världar, utan allt han upplever betecknar han som "känt", det vill säga det ger kunskap om en del av verkligheten.

I "Yttersta resan" beskriver han olika platser dit människor kommer efter den fysiska kroppens död. "Parken" är en underbar skapelse med planteringar, blommor och bänkar. Där finns oftast en välkomstgrupp av män och kvinnor för att ta emot och lugna människor som nyss dött. Parken är en mellanstation, där man kan slappa av och fatta beslut om vad som skall ske härnäst. Men Parken är bara en av många skapelser av mänskliga själar som stannar en tid på just den här energinivån, innan de går vidare.

Kunskapen om det här stället, om vart vi tar vägen när vi dör och där vi träffas, "ger den yttersta friheten", skriver Robert A.

Monroe.

Olika nivåer dit mänskliga själar går, skildrar Monroe på följande sätt:

Fokus 23 är den plats dit de som inte insett eller accepterat att de lämnat sin fysiska existens kommer. Många stannar där långa tider och vill inte släppa taget om jordelivet. Dit kommer oftast de som fått en hastig död.

Fokus 24-26 är trossystemsterritorierna. Där samlas de själar som accepterar olika religiösa eller filosofiska system.

Fokus 27 är Parken.

Fokus 28 ligger bortom rum-tiden och den mänskliga tanken.

Därifrån är möjligheten att återvända till den fysiska kroppen nästan obefintlig.

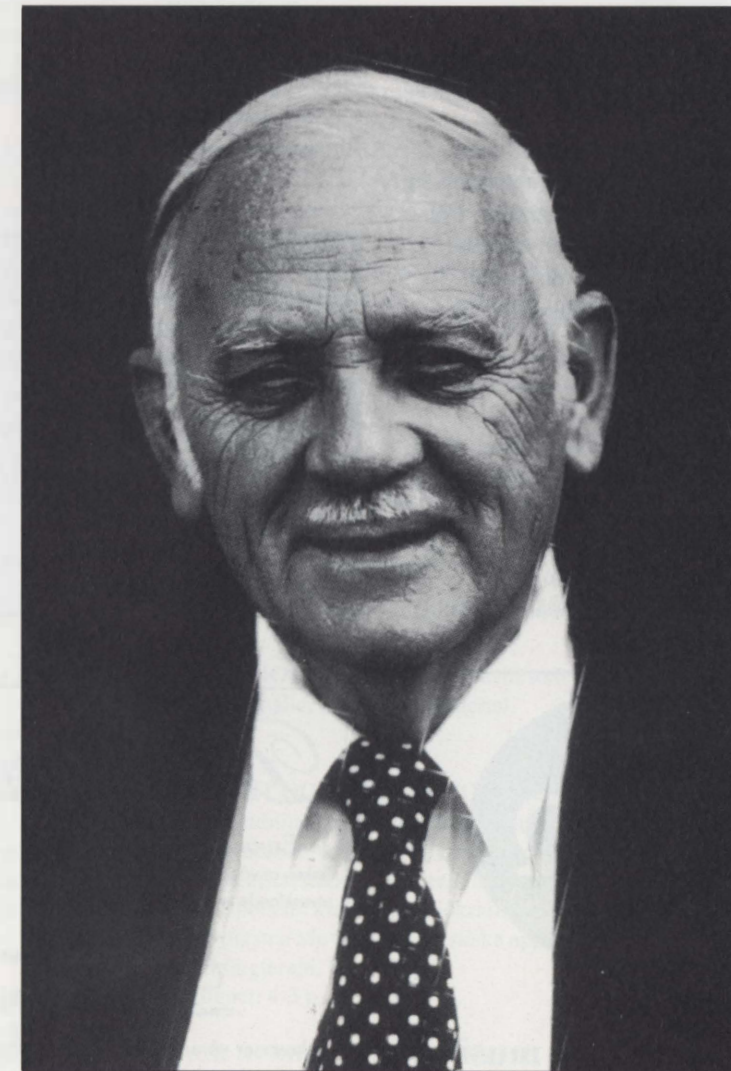
Ett annorlunda synsätt

Robert Monroes mångåriga forskning om ut ur kroppen-upplevelser och det mänskliga medvetandet har lett till att han utvecklat en metod att leda människor fram till gränsen mellan liv och död och vidare bortom rum-tiden. För att kunna göra denna resa och känna sig trygg under resan fordras vissa ljudvågor, som skapar en tillträdeskanal, vilken öppnar kommunikationen med det totala jaget. Dessa ljudvågor förekommer på kassetterna.

Monroeinstitutets kurser vill medverka till en befrielse från rädslan för den fysiska döden. Man vill göra individen bekant med olika medvetandetillstånd och upprätta kommunikation med andra mänskliga väsen som man anser lever i andra dimensioner. Den erhållna kunskapen skall införlivas med individens tänkande på både medveten och omedveten nivå, så att när den fysiska existensen upphör, kommer medvetandet att övergå i andra existensformer.

Kassettbandet Gateway Experience har som mål att hos individen utveckla kunskap om sig själv och sin förmåga, sitt Totala Jag. Genom övningar, som leder till erfarenhet, går man från tro till vetande. Man får ett *annorlunda synsätt* genom att utifrån erfarenhet fastställa grundläggande sanningar om verkligheten.

Robert Monroe skriver i sin bok att över 25 procent av den amerikanska befolkningen kan minnas minst en spontan ut ur kroppen-upplevelse. Betecknande för en sådan är t.ex. flygdrömmen — man flyger med eller utan flygplan — och falldrömmen — man vaknar strax innan man skall slå i marken, vilket är vanligt vid återinträdet i kroppen. När vi besöker andra dimensioner eller världar, ändrar vi vår upplevelsefrekvens — vi "byter fokusering". Robert Monroe talar om olika energifält, (M)fält. Dessa är icke-fysiska energifält som genomtränger rum-

Robert A. Monroe

tiden och vårt jordlivssystem, det vill säga det område i rum-tiden som vi behärskar eller bebor. Allt levande använder (M)fält-strålningen för att kommunicera. Djur är mer medvetna om den är människor, som endast med några få undantag inte alls är medvetna om den.

Tankar och känslor är olika områden av (M)fältet och påverkar oss alla beroende på vilken typ av känslor eller tankar vi själva är fokuserade eller intonade på. Monroe menar att våra emotionellt färgade tankar okontrollerat strålar ut mot andra människor. Därför är känslomässig strålning farlig strålning. Den är farlig eftersom den övervägande delen av den mänskliga energin inte är kärleksfull och ljus. Vi har dock utvecklat ett slags skydd som stänger ute det vi inte vill ta in. Om vi inte kunde det, skulle det få förödande konsekvenser, menar Robert Monroe.

(M)fältet får mig att förstå varför vissa människors aura-energi gör mig illa till mods — liksom olika nivåer av medvetande.

Själv har jag haft spontana ut ur kroppen-upplevelser i samband med behandlingssessioner, där klienten varit djupt inne i sig själv under en längre stund och jag varit väldigt avslappad. Först kommer en hisnande känsla, oftast följd av ett svagt surrande, och plötsligt befinner jag mig på övervåningen i min bostad. Sedan kan jag pendla mellan över- och undervåningen för att återvända till kroppen, när min klient börjar prata.

Affirmation

Gatewaybanden är på engelska. Robert Monroe själv leder dig in i processen. I början av varje band uppmanas man att uttala "The Gateway Affirmation", som lyder:

"Jag är mer än min fysiska kropp. Och eftersom jag är mer än fysisk materia, kan jag uppfatta sådant som är större än den fysiska världen. Därför är det min innerliga önskan att utveckla,

uppleva och förstå, att undersöka och använda sådana energier och energisystem som kan vara välgörande för mig och för dem som kommer efter mig. Jag ber innerligt om hjälp, vägledning och samarbete från de väsen eller individer vilkas visdom, utveckling och erfarenheter är lika med eller större än min egen. Jag ber om deras förståelse, och jag ber om deras beskydd mot inverkan från det som inte överensstämmer med mina önskningar."

Gatewaybanden kan beställas från mig och kostar cirka 750 kronor för sex band.

Margareta Sundgren,
Kantatvägen 15, 131 40
Nacka. Tel. 08-716 46 79.
Fil.kand., akupunktur-,
andnings- och
regressionsterapeut.

Under mitt personliga levnadslopp har de gångna trettio åren av ut ur kroppen-aktivitet skänkt mig ett sinnestillstånd av lugn och tillfredsställelse /.../ Mitt eget Annorlunda Synsätt var väl etablerat och gav god utdelning. /.../ Jag visste var jag kom ifrån, hur jag kom hit och blev människa, varför jag höll mig kvar här, tidpunkten för min slutliga avfärd och vart jag skall ta vägen när jag lämnar jordelivet.

Robert A. Monroe

Det Blå Ljusets uppföljare
Diamanthjärtat
kommer våren 1996. Kan beställas nu, för leverans under våren.
En sann berättelse om andlig hjärtoperation utförd sommaren 1995.
Möten med Jungfru Maria och hennes ljusskepp,
Ärkeängeln Michael m fl
Båda böckerna ger dig kraft, energi och insikt.
Healingbehandling
Meditation och kanalisering kurs
Ettårig utbildning till Healer / Fortsättningskurs
Böckerna: *Det Blå Ljuset och Diamanthjärtat*,
pris 250 kr / st.

Eivor Hansson
Tegnebyvägen 19 161 54 Bromma 08-8777 41

Jag beställer.....ant Det Blå Ljuset á 250 kr.
Jag beställer.....ant Diamanthjärtat á 250 kr.
Namn:.....
Adress:.....

Tidskriftsboom

En rad svenska New Age-tidskrifter har sett dagens ljus under senare år. Ingen av dem har sin grund i samma värderingar som Sökaren: en förening av öppenhet och kritiskt ifrågasättande. De har en mer trosviss framtoning.

ALPHAOMEGA med Christina Klint som redaktör har utkommit med tre nummer (när detta skrivs i slutet av mars) fyllda med folklig New Age, såsom kanaliserade budskap, astrologi, ockultism och kontakt med utomjordingar.

En kvinna kanaliserar meddelanden från var-elser i jordens paradislänkande inre. Dessa vill gärna visa oss hur man lever harmoniskt till hög ålder.

Ärkeängeln Mikael medverkar med himmelsk visdom.

En ung läkare upplyser att "den svenska folksjälens är millisekunder från ett historiskt genombrott", som kommer att dra med sig Europa i en kärleksfull våg av kollektivt uppvaknande.

För 35 miljoner år sedan landade folk från Sirius på jorden, de hoppade ur sina skepp som delfiner och klev upp på land och började undervisa — det berättar en ockultist.

Det är en våldig färd på sökarvägen som Alpha-omega har inlett.

Häftighet: 4 1/2 p.

PENTAGRAM, med en säljande layout, för läsaren in i en värld av mystik, magi, ockultism, astrologi, UFO, shamanism, satanism och spiritualism.

Kronprinsessan Victorias horoskop ställs; hon kallas "New age-prinsessan".

En man berättar att han blev satanist för att han blev besviken på allting. "Det finns så mycket skit i världen. /.../ kyrkorna säger dom ingenting vettigt."

En ung man omtalar att han kan göra astralresor och träffa döda släktingar i deras astrala hemvist. Han har startat en magisk förening, där man studerar "ockulta vetenskaper, bl a kabbala, alkemi och tantrism".

Om "männen i svart" berättas till suggestiva fantasibilder. UFO-forskare får besök av obehagliga personer, som hotar dem och kräver att de skall avbryta sitt UFO-intresse. (Sådana historier spreds i Amerika för flera decennier sedan. Men seriösa UFO-forskare har aldrig berättat om besök av "men in black".)

Häftighet: 5 p.

UTAN GRÄNS är en äldre tidning med anor från Rolf Carlesons Spiritualisten, som gavs ut av Stockholms Spiritualistiska Förening. Efter Carlesons död 1968 lades tidningen ned, men ersattes omedelbart av Utan Gräns, med Sveriges Spiritualisters Riksförbund som ägare. Tidningen har haft en rad olika redaktörer och har förändrats varje gång den fått ny redaktion. Nu har tidningen, med Krister Sundblad som redaktör, frigjort sig från spiritualismen och är mer en oberoende New Age-tidskrift, men med ideologisk förankring i spiritualismen.

Tidningens reporter berättar om en 2000 år gammal healingguide, som verkar genom ett engelskt medium. Han var läkare i Judeen på Jesu

tid. Nu arbetar den gamle guiden, Paul, med "andlig kirurgi" genom healern Ray Brown — framgångsrikt uppges det. En bild av Paul, ritad av en klärvoojant dam, visas också.

Om "morgondagens mediumskap" berättar Utan Gräns; det handlar om kommunikation med andevärlden genom TV-apparater, datorer och telefoner.

För övrigt läser vi om sjustjärnans magiska kraft, astrologi och healingcertifikat.

Häftighet: 3 p.

ZODIAK är en tidskrift för astrologi och tarot, som utkommit med tre nummer. Redaktören heter Leif Linder.

Vi läser om ett horoskop för USA. USA "föddes" den 4 juli 1776, och på det datumet — USAs nationaldag — baseras detta lands horoskop.

I övrigt ställs frågan: "Kan vi förutsäga döden astrologiskt?" Vi får veta att detta är "något av ett tabu bland astrologer". Ändå kan vissa astrologer "förutspå död med hög exakthet".

En del känt folks horoskop kan man läsa om i Zodiak samt om mycket annat som bedöms från astrologisk synpunkt.

Häftighet: 2 p.

LJUSÅRET, som startades 1994, ägnas främst åt kanaliserade budskap, som kommer genom olika medier. Tidskriften pryds av roliga teckningar.

Häftighet: —

COSMIC HOTLINE, med Åsa Levin som redaktör, innehåller kanaliserat material.

Häftighet: —

KOSMISKT OCH PERSONLIGT var en gratis annonstidning som utkom med ett nummer i elegant utseende och läsning om många New Age-företeelser, såsom kristaller, UFO, astrologi, delfiner, böns kraft, pyramidkraft, mirakelkursen, prästen Ma Oftedals mystiska upplevelser och färgterapi. Nu nedlagd.

Häftighet: 4-5 p.

PEACE IN MIND MESSAGES är en gratis annonstidning, som kommer från Lotta von Arnold och hennes medarbetare, vilka arrangerar Peace in Mind-festivalerna. Korta artiklar, vårdad layout. Man kan läsa om doktor Rauni-Leena Luukanen, kanalisering, New Age-musik och — förstås — senaste Peace in Mind-festivalen.

Häftighet: 2 p.

ENERGIVÄGEN är nestorn bland svenska New Age-annonstidningar. Den har utkommit i ett tiotal år och innehåller nästan uteslutande annonser.

Häftighet: —

I övrigt finns i New Age-områdets närhet bland andra **Ny Kultur**, som grundas på Martinus tänkande, den teosofiska **Tidlös Visdom**, **Athanor**, som är en tidskrift för västerländsk esoterik, samt den utmärkta **UFO-Aktuellt**.

Ordförklaringar för fåkunniga

Astrologi — mystisk-poetisk tolkning av stjärnhimlen.

Ateism — äh, Gud, vilken slump är icke världen!

Bevis — instrument som spikar fast en åsikt.

Bibeln — en höstack med några gyllne nålar i.

Bikt — religiös avklädningsakt.

Bön — ett rop ut i det Okända.

Döden — frågetecknens frågetecken.

Flum — alltför fantasifulla tankebroderier.

Gud — en gäckande skugga.

Healing — det levandes självläkande förmåga stimulerad.

Intuition — kunskapstrick med bindel för ögonen.

Jesu uppståndelse — glada rykten som är kristendomens grundval.

Jesus — en gestalt i mytens töcken skymd.

Kanalisering — tankebubblor ur det omedvetna.

Kundalini — ormkraft till himmel eller helvete.

Kärlek — måste vi ha.

Livet — gåtornas gåta.

Massage (i New Age) — kroppen knådas för andens skull.

Meditation — stilla tankar.

Metafysik — det ovetbara formulerat som kunskap.

Mystik — tillvarons djup intuitivt fattade.

Numerologi — ytterst svårtrodd talmystik.

Parapsykologi — studium av hur naturlagar sätts ur spel.

Reinkarnation — tack, jag återkommer!

Religion — en form av optimism, för själens skull.

Sanning — stilig synonym till faktum.

Skepsis — mig lurar ni inte!

Spådom — förutsägelser u p a.

Tarot — lek med anspråk på verklighet.

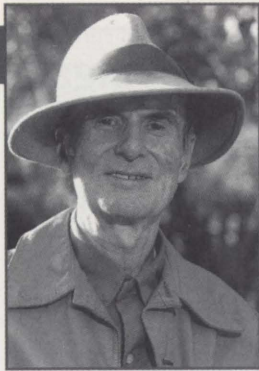
UFO — oförklarade fenomen, av utomjordingar ett sken.

Vedanta — det inre skådandets egen religion.

Vegetarian — en slaktarens svurne fiende.

Vetenskap — loppans stolta gång på rullgardin.

Vidskepelse — tro med lågt socialt anseende.

Donald Keys

Förbindelse med devor

Av Donald Keys

Naturandar — finns de? Donald Keys, en "världsmedborgare", är en av dem som påstår detta. Han har tydliga förnimmelser av devor (änglar), icke-mänskliga varelser, som de flesta av oss inte uppfattar, men som ivrigt verksamma sköter om människor, djur, växter och mineraler för att allt skall fungera så väl som möjligt.

En morgon, medan jag satt försjunken i tankar i min lägenhet i New York, förebrådde jag mig själv för att jag talar öppet med andra människor om mina erfarenheter av devor, eller änglar. En kontakt med dessa väsen, resonerade jag, är ett stort privilegium, och jag hade med entusiasm berättat för alla vänner om denna nya sida av mitt liv. Värdesatte jag inte denna kontakt, eller var jag inte tillräckligt rädd om den, när jag pratade öppet om den? I samma stund erfor jag en otvetydig och stark inre maning: "Du skall skriva en artikel!"

Jag var glad att få detta accepterande. Det synes mig vara en storartad och dyrbar insikt att det finns andra livsformer, andra intelligenser, i vår närhet, vilka är redo att vara våra kamrater och bundsförvanter i livets stora äventyr. Och det gör mig glad, om även andra människor blir medvetna om en sådan viktig verklighet med allt som därav följer.

Min bekantskap med devor började 1973, och den var alldeles oväntad. (Jag använder sanskritordet deva, som betyder "en lysande", i stället för ängel endast för att människor brukar ha mycket speciella och begränsade föreställningar om änglar.)

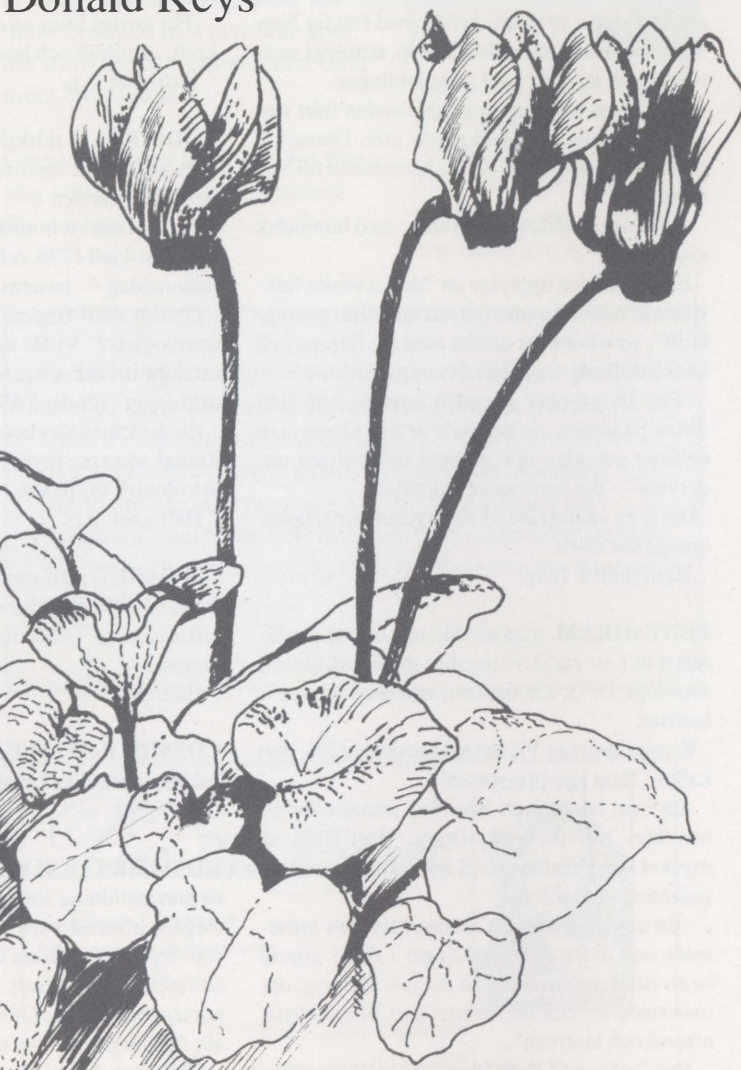
Jag sökte aldrig kontakt med devorna, men insåg senare att det var jag som tagit första steget. Min vän Geir Vilhjamsson och jag hade av en klärvoajant kvinna i trakten blivit ledda till ett visst bergsområde, eftersom hon sa att det fanns många devor där och trodde att vi kanske ville undersöka detta. Vad som sedan följde, var vår första medvetna kontakt med devornas rike.

Därefter har det blivit en rad kontakter. Det är som om vårt intresse och allvar erkändes och en förbindelselänk upprättades med en annan del av naturen, och den länken har blivit bestående.

Devorna är mycket målmedvetna och opersonliga varelser, fast av naturen glädjefulla. Deras gensvar och intresse för människor tycks ofta vara förknippat med deras uppgifter som levande väsen. När människor visar äkta uppskattning av de livsområden som står under devornas vård, kommer deras gensvar ofta omedelbart.

"Du tycker om fåglar?"

Nyligen, när jag stod och väntade en lång stund i kylan utanför ett hus i Connecticut (där jag skulle hålla ett tal om FN och världshändelserna) blev jag glad åt att se några vilda fåglar — blå-

Naturandar sköter om det levande. Illustration: Charles Adkinson.

skrikor, mesar och starar — som uppvaktade ett fågelbord i en ek ett par meter från mig. Med detsamma erfor jag tydligt närvaron av en deva, vars budskap jag upplevde så: "Du tycker om mina fåglar? Ta emot min hälsning och glädje!"

Jag har inte sökt eller så ofta fått specifika upplysningar från devor. Det har mer brukat vara en kontakt med ömsesidig förståelse på intuitionsnivå, där intryck blir tolkade i medvetandet. Men ibland har de spontant gett upplysningar. En deva som hade anknytning till en stor, offentlig högtid, vilken jag höll på att förbereda för Planetary Citizens, talade några veckor i förväg om för mig hur stort deltagandet i högtiden skulle bli. Upplysningen var inte särskilt uppmuntrande, men visade sig vara alldeles riktig!

Något av det mest anmärkningsvärda i den kontakt som Dorothy Maclean på Findhorn hade med devorna, är de specifika och detaljerade upplysningar som hon under lång tid mottog om deras gemensamma uppgift att sköta trädgårdarna, och det visar vilka oerhörda möjligheter som finns i gemenskapen mellan människornas och devornas värld.

Devorna visar ibland en förbluffande förhandskänedom om vad människor kommer att göra. Vid flera tillfällen har det hänt att jag en eller ett par dagar innan jag kommit till en plats blivit hälsad välkommen av en av platsens devor. Vid ett sådant tillfälle skulle jag hålla ett föredrag i en stad i Kalifornien. Två dagar i förväg nådde mig under en morgonmeditation en deva från den platsen, vilken låg på många mils avstånd, och välkomnade mig.

En annan oförglömlig upplevelse var när Geir och Inga Vilhjamsson och jag en eftermiddag tänkte besöka en naturskön plats. På morgonen blev jag medveten om en tydlig närvaro, satte mig ner och fick kontakt med det främmande väsendet. Vid detta tillfälle ställde jag en fråga vad väsendet var och vad det representerade, och i ett ovanligt svar fick jag på en skärm för min inre syn se en bergskedja. Några timmar senare gjorde vi vår resa till den vackra platsen, och när vi steg ut ur bilen och stod framför en mäktig klippkupol, kom vi till samma plats av strålände, dynamisk och glödande energi, som hade kontaktat mig i staden. Vi hade kommit till det ställe där devan hörde hemma. Den hade känt till våra planer och hälsat oss välkomna, när vi ännu befann oss långt därifrån, flera timmar innan vi gav oss iväg.

Räckvidden och kraften hos denna varelse var stora. Två år senare och hundratals mil därifrån, i Amsterdam, hälsade han mig, när jag gjorde mig i ordning att följande dag resa tillbaka till hans land.

Varken manliga eller kvinnliga

Några ord om genus. Devorna är varken manliga eller kvinnliga. Men att kalla ett sådant väsen "det" eller "den" skulle ge det felaktiga intrycket att det rör sig om något omedvetet ting. Så jag talar om "han", vilket jag hoppas på förståelse för.

Vid ett tillfälle höll mina kamrater och jag på med vår morgonmeditation, eller intoning. Det var i en enslig och behaglig dal, där vi hade slagit läger för några dagar. Vi blev medvetna om att vi var föremål för uppmärksamhet och för en välgörande utstrålning av ömhet, kärlek och lycka så skön och djup att man tvekade att ta ett vanligt mänskligt andetag.

Man kan förstå varför beskrivningar av religiösa upplevelser eller "toppupplevelser" är fulla av ansträngda superlativer. Vårt språk ger uttryck för våra vanliga upplevelser, inte sådant som vi ännu saknar erfarenhet av. Vi har inga ord som passar. De enda ord som synes lämpliga för att beskriva vad vi upplevde var slitna och mycket bibliska: vi mottog en nådegåva. Det var inte något som vi själva hade åstadkommit — det var en medvetet given gåva. En välvillig och glädjestrålände varelse hade gått in i vår meditation, utnyttjat vår andliga strävan och vårt inre tillstånd, som var högre än vanligt, och funnit ett inre område, där vi kunde ta emot hans gåva. Energierna, som riktades mot oss, gav samma intryck som man kan föreställa sig att en vanlig kristen ängel, som utdelar en välsignelse, skulle ge. Upplevelsen varade i flera minuter, kanske en halvtimme, innan den gradvis sjönk undan och lämnade oss i ett tillstånd av utomordentlig frid och självöverskridande.

Men det är inte nödvändigt att bege sig ut i naturen för att få uppleva devor. Uppenbarligen har varje stor stad sin övervakande deva. En gång åkte jag i vild fart på de nattmörka gatorna i en stor latinamerikansk huvudstad, på väg från flygplatsen till hotellet, när jag blev medveten om en mycket glad och dynamisk hälsning från en varelse med väldig storlek. Jag kontaktade honom sedan ofta. Det var uppenbart att den myllrande storstaden med dess miljoner invånare var hans ansvarsområde.

En annan upplevelse av en stadsdeva i Latinamerika var mycket gripande. Jag stod på salutorget i stadens mitt och beundrade den fridsamma och kärleksfulla atmosfären, när stadens och landsbygds folk var i färd med att sätta upp sina färgrika stånd med alla slags frukter och blommor, såväl som vävnader, lädervaror, porslin och annat hantverk. Jag tog in dem alla i mitt hjärta, och jag kände stor glädje över att människor kunde vara tillsammans på ett så fint sätt. Försjunken i dessa tankar blev jag plötsligt medveten om en dynamisk, kärleksfull och accepterande energi, som jag spårade till stadens övervakande deva, vilken utförde sina åligganden från en närbelägen bergskam.

"Jag har tagit med mig en deva"

Många andra slag av devor finns i närheten av mänsklig bebyggelse. För något år sedan blev en nära vän till mig allvarligt sjuk på ett sjukhus i New Jersey. Vid mitt andra besök hos honom kontaktades jag i väntrummet av ett välvilligt väsen, som följde mig till intensivvårdsavdelningen. När jag steg in i rummet, sa jag: "Jag har tagit med mig en deva." "Ja", sa min vän, "jag ser honom. Han står alldeles bakom dig." I det ögonblicket blev syftet med mitt möte med devan klart. Som en nära vän, och en som skulle förstå, hade devan beslutat använda mig som ett fokus för sina helande energier, och han gick omedelbart och sakligt till verket. Min roll var helt enkelt förmedlarens, att med empati stå i kontakt med devan och med patienten. När devan var klar med sitt arbete, drog han sig tillbaka. Det hela hade tagit femton minuter. Patienten berättade om starka energier riktade mot hjärttrakten, där besvären fanns.

Det visade sig att vår vän var sjukhusets deva och vanligen utförde sina åligganden på ett mer generellt, övergripande sätt. När den kritiska tiden var över men förbättringen gick långsamt, kontaktade vi återigen devan för att fråga om patienten behövde någon ytterligare hjälp. Devan försäkrade oss att ingenting annat behövdes än den vård han nu fick. Patienten blev långsamt frisk.

Efter denna upplevelse har min inställning till sjukhus förändrats. Kanske kan också andra bli uppmuntrade av att veta att förutom doktorenas och sköterskornas vård, så sker en ständig övervakning och vård från kärleksfulla väsen.

Devor tycks kunna påträffas vid nästan varje mänsklig eller annan verksamhet av betydelse. Jag tycker särskilt mycket om flygplatsernas devor. De har fullt upp att göra och låter ingen tid gå förlorad. Ändå har de ofta skickat en kraftig välkomststråle åt mitt håll. Det kan också finnas andra devor som välkomnar vid flygplatser. Nyligen flög jag till en stad i norra delen av staten New York för att hålla en föreläsning om devor. Jag satt och tänkte att jag varit så fångad av mitt arbete, att jag haft få tillfällen till nya kontakter med devor, så jag skulle inte ha mycket nytt att erbjuda.

Jag hade alldeles fel. När jag steg ur planet, hälsades jag med eftertryck av områdets deva — det var så överraskande att jag höll på att tappa min portfölj på plattan. Han tittade också vänligt in under föreläsningen senare på kvällen. Jag anar att han var intresserad av ämnet — vad säger människorna till varandra om oss? Efter föredraget fick jag en inbjudan av några ungdomar att besöka deras ört-trädgård, som de hade skött med stor kärlek. Det hade regnat, trädgården var avsidet belägen, och vi satt i mörkret på den fuktiga marken. Vi fick en översvallande välkomsthälsning från landskapsdevan, vilken var glad åt vårt intresse och åt den kärlek som människor visat växterna i trädgården — hans eget ansvarsområde.

Kanske skulle mer behöva sägas om devakontaktens natur, hur

den kommer till stånd och vad man upplever, känner och ser. Låt mig först av allt säga att olika människor utan tvivel upplever kontakten på olika sätt, men det måste vara samma naturens lagar som gäller.

Kontakt med en deva är i grunden en förbindelse med en annan medveten varelse. Det är ett mycket aktivt, inte passivt, förlopp, och det krävs ansträngning för att fokusera på kontakten och behålla den. Min egen erfarenhet stämmer med uppfattningen att devorna är väsen som medvetet överför livsenergierna till alla livsformer — även i mineralriket. Dessa energier är av mycket olika beskaffenhet. De skiljer sig från varandra lika mycket som olika människor skiljer sig från varandra. En person förnimmer en devaenergi mycket påtagligt, men har kanske inte från början helt klart för sig av vilket slag den är. Genom en inre intoning bringas energin tydligare i fokus, och dess specifika beskaffenhet kan då uppfattas. En resonans skapas och i några fall en stark identifikation med den andra varelsens medvetande och egenskaper.

Klärvoajanter ser devor i alla deras färger.

I detta tillstånd kan vi ha kommunikation och dialog med devorna, men inte på det sätt som vi vanligen kommunicerar med våra tankar. Det är riktigare att tala om "kvalitativa intryck" på en ordlös intuitionsnivå, ibland med bilder, vilka ofta översätts av medvetandet till lämpliga ord. Klärvoajanter som Geoffrey Hodson kan glädja sig åt en unik förmåga att se devor i alla deras färger. Vad mig själv beträffar, finns det tillfällen när de energiförnimmelser jag får omvandlas till färger.

Jag uppfattar devor precis så som Hodson har beskrivit dem — som dynamiska centra där energi tas emot och överförs. Ibland framträder de i ett mönster som påminner om den mänskliga formen, men inte alls så konkret eller avgränsad som den. När jag säger att en deva kontaktar mig eller hälsar mig välkommen, så menar jag inte att den, om den är en stor och kraftfull varelse, lämnar den plats varifrån den verkar. I stället är det så att den helt enkelt i en bestämd riktning sänder ut en stråle av energi. På en nivå består devornas arbete bara av att sända ut energi av lämplig styrka och beskaffenhet till de livsformer som behöver den — det kan vara en bädd av krysantemum, en trädplantering, en diamantergruva, en flygpilot, en bedjande församling, en stad, en dal eller en kontinent.

Om du är van att tänka på "atmosfären" i ett område som annorlunda än atmosfären i ett annat område, som exempelvis atmosfären hos ett visst berg till skillnad från atmosfären hos ett annat berg, så är det möjligt att du är i samklang med den *generella* energiöverföringen från områdesdevan. Vid sidan av denna generella utspridning av energi behövs en mycket stark strålning för att möta speciella behov. En flygplatsdeva till exempel sänder, vid sidan av den strålning som är karakteristisk för flygplatsen, många strålar som är speciellt avsedda för piloter, flygledare och andra på vilkas topprestationer flygpassagerarnas säkerhet beror. När piloten gör sig redo för start, och under själva starten, är närvaron av devaenergi särskilt märkbar. Inte bara piloten utan också flygplatsdevan kon-

I Findhorns trädgårdar sägs devor vara flitigt verksamma i samarbete med människor.

trollerar planet; och under starten råder intensiv uppmärksamhet, eftersom faran just då är störst. Det kan vara klokt av piloter att fundera över varför de är ovanligt klara och medvetna just vid starten.

I devornas värld är, till skillnad från i människornas värld, storlek ett mått på andlig betydelse och förmåga. Devor med mindre betydande ansvar är inte stora, och de är i sin värld ungefär att jämföra med de vanliga människorna. De magnifika devor, som är liksom högsta herrar över ett område eller ett land, är mycket stora, med oerhörd kraft och förmåga, och de motsvarar människor med de högsta utmärkelserna inom kunskapens område.

Den yttersta grundvalen för kontakten mellan devor och människor är att de tillsammans deltar i evolutionsprocessen, där de kompletterar varandra och utgör en enhet som parallellt verksamma varelser i Guds skapande företag. Devornas ansvar är att sprida inre energi, medan människorna brottas med att lära sig och att förkovras genom manipulation av de yttre formerna. När människor företar sig att balansera sitt liv genom medveten inre förkovring, har kontakt med devornas rike gjorts möjlig. Devorna ser fram emot den kontakten och är uppenbarligen beredda att gå i dialog med människorna, när dessa är motiverade och förberedda för kontakt. Människor som tidigare varit i kontakt med devor har alla förklarat att devorna ser fram emot en tid av intensifierad kontakt och att möjligheten till ett medvetet samarbete håller på att utvecklas.

Jag anser inte att mina egna upplevelser är unika eller i den meningen speciella, utan i stället att de är en del av en verklighet, som nu träder i dagen.

Översättning: SM.

Donald Keys är grundare av och president för Planetary Citizens, en förening som vill öka människors medvetenhet om mänskligheten som En Familj på en liten planet, där vi alla är beroende av varandra och har ett personligt ansvar för tillståndet på planeten.

I fokus för Planetary Citizens står idag kontakten med andra levande väsen i andra dimensioner av verkligheten, såsom devor.

I mer än 45 år har Donald Keys varit sysselsatt med meditation och inre förkovran. Han har skrivit flera böcker. Planetary Citizens har konsultativ status i FN.

UFO-Aktuellt

I UFO-Aktuellt nr 1 i år vimlar det av fotografier (14 st) av utomjordingar i olika skepnader. Har nu den värderade kollegan blivit alldeles kommersiell och oseriös? Nej, Clas Svahn har samlat bilderna, som varit publicerade i böcker och tidskrifter, och beskriver naturliga förklaringar till samtliga.

En snedögd utomjording är i själva verket en vaxdocka, som visades på en kanadensisk utställning, "Det oförklarligas värld". Fotografen har spårats och berättat.

En liten enbent varelse från Mars var ett aprilskämt i en tysk tidning. Fotografen har berättat att varelsen är hans son, utklädd till utomjording. Att den lilla

så kallade silvermannen är inkopierad i ett foto, där två män drar en barnvagn, visas övertygande. Osv.

Elsie-Marianne Molin skriver intressant om ombordtagningsberättelser. Fantasi-benägna personer med stor inlevelseförmåga, vilka "antas utgöra ungefär fyra procent av befolkningen", kan ha "falska minnen", skriver hon. De fantiserar gärna om att de deltar i dramatiska äventyr. "Sextiofem procent av dem upplever sina fantasier som full verklighet." Människor som träffar dem anar inte att vad de får höra är "minnen" av sådant som aldrig inträffat. Man kan tänka sig, menar hon, att människor som berättar om ombordtagningar tillhör denna kategori. Elsie-Marianne Molin berättar också att Whitely Strieber, som upplevt kontakt med utomjordingar, vilka han uppfattat som verkliga, i sista numret av det nyhetsbrev han gav ut under ett par år, skriver att ufologerna är dumma. "Deras tolkning av besökarupplevelserna är 'smörja'. Ombordtagningarna är inte verkliga, utan beror på en avvikelse från det normala i förmågan att ta emot sinnesintryck, vilken är svårförståelig. "Vad ligger bakom vår upplevelse? Det är vi själva. Det är någonting mänskligt. Det visar att vi och vår värld är mycket egendomligare än vi någonsin kan drömma om eller föreställa oss i vår fantasi."

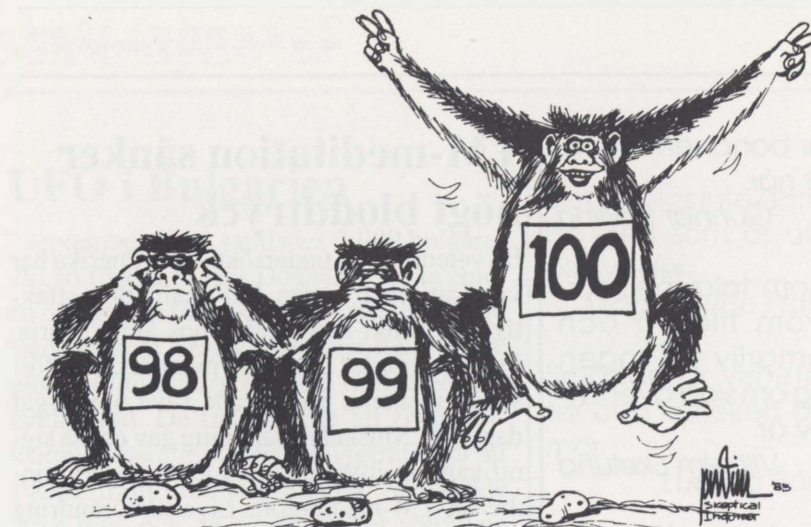
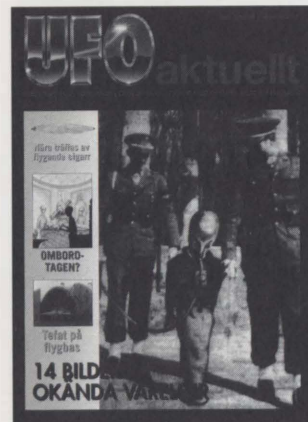

Illustration från Skeptical Inquirer nr 4, 1985

Den hundrade apan

En tidskrift berättar om engelsmannen Palden Jenkins och "the monkey people", som samlat människor i Hundrade Apan-läger för att påverka världen i positiv riktning. Det hänvisas till att japanska forskare under en studie av apor upptäckte att när en grupp apor började tvätta sina potatisar, innan de åt dem — vilket ingen av den gjort förut — så spred sig detta beteende till andra apor, även på andra öar, utan förbindelse med de första. Det är författaren Lyall Watson som berättar detta i "Lifetide", och han gör gällande att när tillräckligt många individer inser en sak, så sprider sig insikten till andra individer (på ett omedvetet plan). När den *hundrade* "apan" fått insikten, *då* sker spridningen.

Antalet hundra är symboliskt.

Men fenomenet den hundrade apan existerar inte. En forskare vid Hawaiis universitet, Ron Amundson, visade redan 1985 genom att studera de källor, som Watson stödde sig på, att dennes slutsatser var ogrundade. Watson erkände sedan att "den hundrade apan" var en metafor (bild) som han använt i sitt resonemang och att några strikt vetenskapliga belägg för fenomenet inte fanns. Watson medger att det rör sig om "mycket magra bevis och en hel del hörsägen".

Amundsons artikel infördes i Sökaren nr 1, 1986. Watsons synpunkter refererades i nr 8, 1987.

New Age-idealister kan säkert hitta sin inspiration någon annanstans.

Gud är en sol
som lyser på onda och goda.
Gud är ett vatten
som släcker vår törst
och den kärlekens eld
som finns i vårt hjärta.

Birgit Cars

Liv är bananen som ej apor når.

Gunnar Björling

De som tala med förakt om filosofi och kammarliv ha ingen aning om vad äventyrligt liv är.

Vilhelm Ekelund

Envar skapar själv den bok han läser.

R. R. Eklund

Män med gott minne slutar i regel som sina kunskapers museivaktmästare.

Magnus von Platen

En dåre finner alltid en större dåre, som vet att skatta hans värde.

Emmanuel Geibel

I diktarna drömmer människosläktet.

Friedrich Hebbel

Filosofi måste verka som - medicin.

Immanuel Kant

Förnuftig anser vi den vara som vi kunnat övertala.

Jan Carle

Man bör inte bedöma en människas värde efter hennes egenskaper utan efter det bruk hon gör av dem.

La Rochefoucauld

Det låter underligt, men jag gillar allt vad jag läser, ty jag vet väl hur olika tingen kan uppfattas.

G W Leibnitz

TM-meditation sänker högt blodtryck

En vetenskaplig undersökning i Amerika har visat att regelbunden TM-meditation effektivt har sänkt blodtrycket hos äldre svarta. Studien gjordes under tre månader, och försökspersonerna mediterade i två omgångar dagligen. Muskelavslappning gav också signifikant positivt resultat, men avsevärt mindre än TM-meditation. Livsstilsförändring baserad på diet och motion gav däremot blygsamt resultat. Undersökningen har publicerats i tidskriften Hypertension, som är organ för American Heart Association.

Källa: Brain/Mind, november 1995.

Frukt och grönsaker skydd mot slaganfall

En diet med mycket frukt och grönsaker kan utgöra ett skydd mot sjukdomar i hjärnans blodkärl, uppger amerikanska forskare, som studerat hälsan hos över 800 män under en tid av 20 år.

Ett forskarlag under ledning av Matthew Gillman fann ett starkt positivt samband mellan konsumtionen av frukt och grönsaker och frånvaron av slaganfall.

Källa: Brain/Mind, november 1995.

Pengar utlovas för bevis på det övernaturliga

En miljon francs för bevis på övernaturlig kraft — den utfästelsen har gjorts av en biofysiker vid universitetet i Nice, Frankrike, Henri Broch, som ger särskild undervisning för att göra studenterna mera kritiska till det paranormala. Hittills har 170 personer gjort anspråk på miljonen, men utan att få några pengar.

Källa: Folkvett nr 3-4, 1995/Vetandets värld, P1, 9 november 1995.

Soya minskar kolesterol

Att ersätta kött och mjölkprodukter i kosten med soya produkter har visat sig signifikant reducera farligt hög kolesterolhalt i blodet, rapporterar forskare vid Kentucky-univer-

sitetet, som gjort en översikt av gjorda kliniska studier.

James Anderson, som ledde forskargruppen, meddelar att soyadieten också visat sig minska risken för hjärtinfarkt.

Källa: Brain/Mind, oktober 1995.

Många vegetarianer i Storbritannien

Enligt en opinionsundersökning i Storbritannien är 4,5 procent av befolkningen, över 2 miljoner, vegetarianer. De allra flesta av dem är kvinnor. I åldern 16-24 år är 12,2 procent av kvinnorna vegetarianer. Vegetarism är mest populär i de högre socialgrupperna. Det är främst av hälsoskäl som folk väljer att leva vegetariskt.

Källa: Tidskrift för Hälsa, mars 1996/VS Research Bulletin 11, 1995.

Ett avsked

En notis i Djurens Rätt! nr 1, 1996 är inte dagsaktuell, men har ändå en tidlös giltighet:

”Jag orkar inte kämpa emot längre och jag vill inte leva med dubbelheten — läckra recept för allt mer tveksamma råvaror. Helst vill jag inte tänka på kött, på massproduktion av slaktdjur som lider. Jag tror att den olycka djuren känner finns i maten på nå got sätt...”

Hiram (Märit Hult) i sin avskedsintervju i Svenska Dagbladet 2 juli 1980 efter 25 år som matskribent.

Status

I Nya Vegetar nr 1, 1996 skriver 94-åriga f d journalisten Theresia Ek att det i dag är något helt annat än förr att vara vegetarian. ”Då fordrades det mod att stå för sitt vegetariska levnadssätt, man betraktades närmast som en outsider, ja rent av som lite stollig. Nu har det närmast blivit status att vara vegetarian.”

Renässans för ängeln

Undersökningar i USA och Tyskland visar att en majoritet av befolkningen idag tror på änglars existens. Det berättar Svenska Dagbladet 5 februari i år. Men är inte vi nutidsmänniskor så upplysta att vi inte borde tro på fantasiväsen? Etnologen Lena Larsén menar att änglars återkomst hänger samman med den växande nyandligheten.

I USA har Lena Larsén funnit tre påkostade tidskrifter som bara handlar om änglar, otaliga butiker med ”enbart änglaprylar” samt en massa böcker i ämnet.

Det finns hos många människor ”en längtan efter en annan dimension”, menar Lena Larsén, som också säger att änglarna öppnar dörren till poesins och musikens dimensioner och ger oss en känsla att någon vill hjälpa oss.

I SvD 6 februari berättar religionspsykologen Antoon Geels om en egen upplevelse. ”Jag tog några steg ut på en gata. Utan att jag vare sig hörde eller såg något särskilt rycktes jag tillbaka upp på trottoaren, som av en stark kraft. I nästa ögonblick svepte en motorcykel förbi i hög fart. Kanske var det en ängel som hjälpte mig.” Fast han tillägger, som den skeptiska vetenskapsman han är, att det förstås kan finnas någon annan förklaring; han nämner prekognition.

Glädjens kemi

Man har i USA konstaterat samband mellan skratt och endorfin (kroppens eget ”morfin” eller smärtstillande medel) vilket också utlöses vid längre joggingturer. Man menar att skrattet också verkar psykiskt och fysiskt avlappnande samt att stresshormonerna sjunker. Skrattet är renande och kroppens läkeförmåga lär förbättras. Slutsatsen borde bli att skratt, glädje och humor översätts av kroppens inneboende visdom till ett kemiskt läkespråk, så att vi mår bättre. Kanske är det rentav så, som det gamla ordspråket säger, att ett gott skratt förlänger livet?

Alf Erling Sjöberg

UFO i Bulgarien

I september 1995 samlades 3 000 bulgarer vid en flygplats nära Donau för att ta emot en delegation från planeten Kri. Enligt tre serskor som dragit igång det hela skulle utomjordingarna bli betalade Bulgariens utlandsskuld. De tre begärde att flygplatsledningen skulle stoppa all flygtrafik för att släppa fram utomjordingarna. Så skedde dock inte, och de skulle då det uteblivna besöket på störande flygtrafik.

En stund senare fick polisen ingripa för att skydda de tre mot den uppretade folkhopen.

Källa: Folkvett nr 3-4, 1995/DN 18 sept. 1995.

Tallmogården i konkurs

De dåliga tiderna drabbar många. Nu meddelar Tidskrift för Hälsa i sitt marsnummer att hälsohemmet Tallmogården med ett 50-tal anställda gått i konkurs, sedan antalet gäster minskat.

”Bara för fem år sedan var det en väntetid på nästan ett år för gästerna. De senaste årens ekonomiska nedskärningar, oro på arbetsmarknaden, sjukhusreformen och nedskärningarna inom landstingen har alla på ett eller annat sätt bidragit till att Tallmogården tappat gäster”, skriver Per Frisk.

En av den vegetariska hälsorörelsens förgrundsgestalter, doktor Karl-Otto Aly, var under många år överläkare på Tallmogården. Han gick nyligen i pension och efterträddes av Kenneth Uhre.

Doktor Uhre och hans medarbetare hoppas kunna återuppta verksamheten i samma anda som hittills under ny ägare.

Sänd klipp!

Vi vill gärna att våra läsare sänder oss intressanta tidningsklipp ur all slags press Bertil Nilsson och Jens Tellefsen skall ha stort tack för att de regelbundet förser oss med sådant material. Inte sällan skriver vi notiser eller större artiklar på grundval av klipp vi fått.

Det samlas inte damm på den som är ute i blåsväder.

Magnus von Platen

Smärtan är vishetens far och kärleken dess mor.

Ludwig Börne

Många tuppar tror att solen går upp för deras skull.

Theodor Fontane

En gyllene regel: man skall inte bedöma människor efter deras åsikter utan efter det, som dessa åsikter gör den till.

Lichtenberg

Avgörande är inte vilka anlag man har, utan hur man använder dem.

Gustaf Lundgren

Leendet kostar ingenting och har inga harmfulla biverkningar. Det smittar lätt och passar alla. Det inverkar på både själ och hjärta — på ett positivt sätt.

Okänd

Egentligen vet man blott när man vet litet. Med vetandet växer tvivlet.

Goethe

Den som döden inte gjort visare, har aldrig med allvar tänkt på den.

Emmanuel Geibell

Den sideriska pendeln

Till mysteriernas värld hör den sideriska pendeln. Många rapporter om dess märkliga förmåga finns. Så: forskning på området torde vara berättigad.

Pendeln hör, liksom slagrutan, till det som ibland betecknas som ockulta vetenskaper.

Redan i forntiden förekom pendling. Den danske författaren Poul Fersling skriver i sin bok "Mystikkens verden" (1978, svensk översättning med titeln "Naturligt — övernaturligt" 1984) att pendeln första gången omtalas som ett magiskt hjälpmedel på den romerske kejsaren Valens tid (364-378). Några personer försökte förut-säga nästa kejsares namn genom att låta en ring svänga i en tråd längs kanten av ett kar, där alfabetets bokstäver var skrivna. När ringen stannade vid vissa bokstäver, ansågs detta ge rätta svaret på den fråga som ställdes.

Skeptikern Paul Bauer säger i sin bok "Den kära vidskepelsen" (Verbum 1964) att i senromersk tid blev två pendlare straffade, sedan de med pendelns hjälp försökt få veta den kommande kejsarens namn.

På 1800-talet, berättar Poul Fersling, förekom det att man i enlighet med medeltida magi hängde en guld- eller silverring i en silkestråd över en pergamentskiva, där orden ja och nej var skrivna. Det antogs att en ande svarade på de frågor som ställdes, medan man höll tråden mellan tummen och pekfingeret.

Pendelforskning har bedrivits i Tyskland av framstående kulturpersonligheter som Goethe och Schelling, men framför allt av Reichenbach och i vår tid av bland andra Leuenburg och von Siegen.

I Schweiz har i vårt eget århundrade "pendlarnas konung" abbe André Mermet levit. Om honom berättar Paul Bauer att han kunde visa upp en mängd tackbrev "från församlingar, ingenjörer, flygplatschefer och andra i Schweiz åt vilka han skapat vattentillgång eller upptäckt källådergenombrott genom sin konst". Abbés förklaring var att det rörde sig om fysikaliska retningar, som man blir medveten om genom pendelns svängningar.

Om Mermet sägs bland annat att han bara lutad över en karta kunnat korrekt ange den plats där en drunknad flickas kropp fanns.

"Pendelkunskapens grand old man", A. Frank Glahn, menade att strålar inte bara utgår från människan själv, utan även från hennes fotografi, så att man kan utläsa liv eller död, hälsa eller sjukdom, ja även karaktär och öde ur ett fotografi. När en persons öde förändras, så förändrar sig också strålningen från ett fotografi av honom.

Paul Bauer menar att kring en kärna av fakta om pendeln och slagrutan — eller åtminstone påståenden som är värda att undersökas — utbildas vidskepliga föreställningar.

Teorier

Vad beror de framgångar på, som pendlare och slagrutemän har haft?

En positiv teori är att pendeln styrs från det omedvetna, där en

omfattande kunskap finns, som går långt utanför de informationer som de fysiska sinnen ger. Paul Bauer skriver att amerikanska och engelska forskare, som Sir William Barret, lutar åt telepati eller klärvoajans som förklaring.

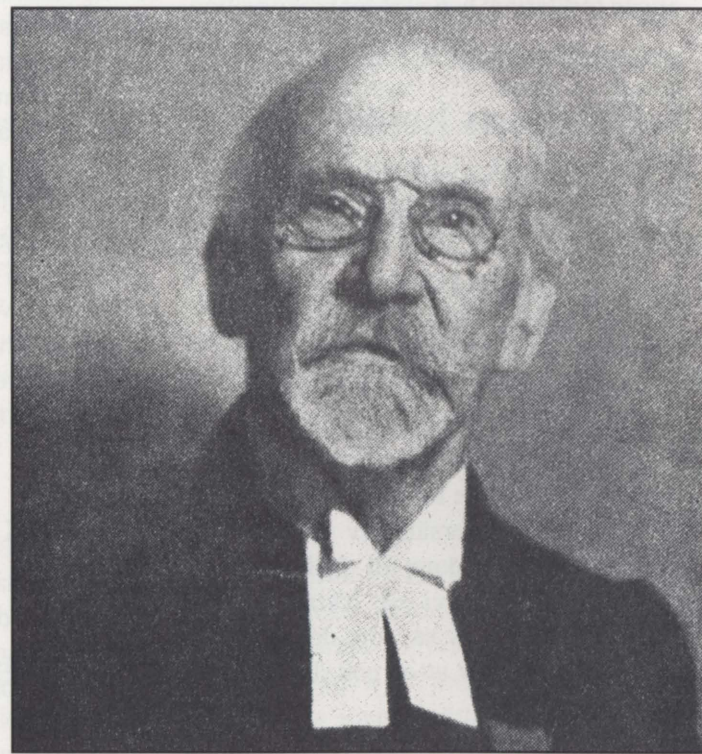
Att det utgår en fysikalisk strålning från alla föremål och att pendlaren är känslig för strålningen, är en annan teori.

En skeptisk syn på pendling är att pendelns rörelser omedvetet påverkas av pendlaren.

Viktor Vallberg

Kyrkoherde Viktor Vallberg skrev om pendling i några av sina böcker, t. ex. i "Mystik och realism", "Intelligensmätningar och tidspejlingar" och "Människokunskap".

Vallberg gjorde med pendeln intelligensmätningar av kända personer, och han sa att tre pendlare oberoende av varandra kontrollerade en stor del av mätningarna. Samstämmigheten var så stor att kyrkoherden frågade sig om det kunde röra sig om tankeöverföring. Men däremot stred det faktum att en undersökare genomgående fick fem högre "poäng" än de andra. Sedermera har åtta per-

Kyrkoherde Viktor Vallberg

soner kontrollerat, meddelade Vallberg, och de fick utan större avvikelser samma resultat.

I "Mystik och realism" skrev Vallberg 1931: "Det är tydligt att de ädlare impulserna inom mänskligheten har högre svängningstal, de oädlare lägre. Vi anar det nog ändå, men det har sin betydelse att direkt kunna påvisa det. Därav framgår, hur viktigt det är att söka efter att komma i beröring med de högre inflytandena och motta dessa. Folkets lärare bör i stor utsträckning gå upp på våglängderna på sfäerna 3 och 4. De stora mästarna inom målar-konsten har förstått betydelsen av de högre sfäerna. Andaktens rum bör ha vitt, blått, indigo och violett såsom förhärskande färger."

Om pendeln i läkarvetenskapens tjänst skrev Vallberg 1964:

"Den första bok som inspirerade mig till en undersökning av pendelfenomenet, var författad av en läkare, A. Voll, och hette 'Die Wiinschelrute und der siderische Pendel'. Sedermera har jag läst ytterligare två böcker om pendling, skrivna av läkare. Jag vill även nämna följande uttalande i en bok av en italiensk läkare: 'Sedan jag nu använt pendeln några år, kan jag inte förstå hur jag förut kunde reda mig utan den.'"

Vallberg skriver att pendelns förnämsta uppgift inom läkekonsten synes vara att bestämma vilka läkemedel som passar och vilka som inte gör det, liksom vilka födoämnen som är lämpliga och vilka som är olämpliga.

Kyrkoherden menade att en strålning emanerar från allting och att denna strålningens olika mönster och våglängder kan förnimmas av känsliga personer.

Mats Sperlings

En svensk pendelforskare var ingenjören och majoren Mats Sperlings, som var född 1857. 1968 fick Sökaren ett manuskript "Förborgade krafter hos människan och i naturen", som skrivits av Sperlings. Det var ovisst om det någonsin hade publicerats, men Sökaren införde ett referat av en del av innehållet.

Sperlings skrev bland annat att med. dr Weiss i Stuttgart torde ha varit den förste som med pendeln gjorde försök för att bestämma medicinernas verkningar - om de skulle ha en botande effekt eller verka felaktigt eller skadligt vid en viss sjukdom. Sperlings berättade att dr Weiss höll pendeln över patientens ena hand, och när pendeln kom i rörelse, berörde han med vänstra handen det medikament som han ville pröva, det ena efter det andra. Det medel vid vilket de största pendelutslagen skedde, var det passande.

Sperlings använde pendeln på så sätt att han satte den i rörelse över mellanrummet mellan två föremål några centimeter från varandra. Pendeln valde då en rörelse som visade i vilket sympati- eller antipatiförhållande föremålen stod till varandra. Vid fullkomlig sympati svängde pendeln fram och tillbaka mellan föremålen (ja-rörelse). Vid antipati svängde pendeln från ena hållet till det andra mellan föremålen (nej-rörelse) och vid halv sympati blev det en svängning mitt emellan dessa utslag.

Han skrev att man på detta sätt kunde undersöka exempelvis närings- och njutningsmedel och mediciner. Om ämnet är lämpligt och nyttigt för den kropp som frågan gäller, gör pendeln ja-svängningar fram och tillbaka mellan kroppen och föremålet, och ju längre svängningen sker, desto mer av ämnet tål kroppen. Om pendeln gör nej-svängningar, anger detta att ämnet är skadligt.

Man kan också pendla mellan två personer, skriver Sperlings, och över fotografier.

Men pendeln kan inte uppenbara något om framtiden.

Ingvar Anderberg

Ingvar Anderberg i Genarp berättar om sin användning av pendeln.

Jag har testat alla slags matvaror säger han. Enligt pendelns

utslag skall jag må bra av allt utom kött, ost och mesost — fastän jag älskar mesost. Av 35 kryddor, som jag testat, tål jag allt utom vitpeppar, som jag dock använt hela mitt liv. Som ett experiment pepprade jag en maträtt rikligt med vitpeppar. På natten kunde jag inte sova på grund av klåda. Experimentet upprepades 14 dagar senare och gav samma resultat. Sådan klåda

har i alla år plågat mig då och då utan att jag kunnat förstå orsaken.

— En av mina hundar fick under en tid dagliga anfall av vad som brukar kallas omvänd nysning, fortsätter Ingvar Anderberg. Jag trodde att detta berodde på att hunden fått skräp i näshålan. Pendeln sa att vitlök skulle hjälpa mot åkomman. Hunden fick en vitlöksklyfta finhackad i maten i tre veckors tid. Efter tio dagar var den symptomfri och är så fortfarande efter tre månader.

— Man kan fråga pendeln om nästan allting. Men det är inte moraliskt rätt att gå in i andras privatliv. Inte heller skall man ställa frågor för egen vinnings skull. I tveksamma fall kan man fråga pendeln om det är rätt eller ej att ställa en viss fråga,

Hur går pendling till?

— Enligt Vallberg sätter man sig vid ett bord med ryggen mot norr och lägger vänster hand på bordet med pek- och långfingeret isär. Pendeln bör väga cirka 25 gram och helst vara av guld eller mässing. Pendeln hängs i en sträng av hår, tagel eller silke. Man lägger det föremål som skall testas fem-sex centimeter framför de utspärrade fingrarna och låter pendeln hänga mitt i triangeln mellan fingertoppar och föremål. Så ställer man en fråga. Om man har förmågan, börjar pendeln svänga — rakt mellan föremålet och en själv, om svaret är ja, och mellan fingertopparna om svaret är nej.

— För min del sätter jag mig bara på en ledig plats, fattar pendeln och frågar. Svaret kommer ibland genast, ibland efter en stund och mer sällan inte alls. Det är viktigt att man har en absolut koncentration på objekt och fråga utan egen önskan, förhoppning eller tro. Det är lätt att få pendeln att svänga i överensstämmelse med ens egna önskningar.

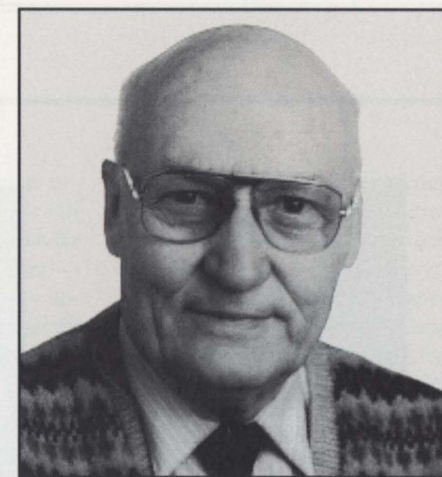
— Vad är det då för kraft som får pendeln att ge dessa svar? På något vis tycks pendeln sätta oss i förbindelse med ett skikt i universum, där all kunskap finns lagrad. Hur det nu än är, så är det en förunderlig och underbar värld vi lever i.

Kommentarer:

Pendelns utslag går tydligen, liksom slagrutans, via det mänskliga psyket. Därigenom finns risk för subjektivitet. Men om flera testare får överensstämmande resultat, så som Vallberg uppger, så uppnås ett slags objektivitet.

Vilken kvalitet "pendelforskningen" har, vet jag inte. Viktor Vallbergs experiment motsvarar inte de högt ställda krav på dokumentation som finns inom modern naturvetenskap. Men hans och andra pendlares rapporterade resultat torde visa att det är berättigat med forskning på området. Men då skall man se upp med försöksledareffekten! Skeptiker får lätt negativa resultat i experiment, där icke-skeptiker får positivt utfall. Endast en öppen inställning är lämplig.

SM

Ingvar Anderberg

Sundbergs sjömonster

Storsjöodjuret, Seljordsormen, Nessie och andra sjömonster. Författare: Jan-Ove Sundberg (Larson 1995).

"Storsjöodjuret har skrämt, mystifierat och fascinerat människor i Östersund och trakterna kring sjön i minst 250 år, kanske ända sedan 1400-talet. Men exakt vad man sett och ser är fortfarande en olöst gåta." Det säger Jan-Ove Sundberg, som är en mysterie-sökare och har skrivit mycket om mystiska, oförklarade fenomen i populärpressen. För ett decennium sedan var han redaktör för populär-tidningen *Det Okända*. Han har också skrivit boken "Fantomubåtarna" (1993).

Sundberg har samlat en rad vittnesmål om sjödjurs existens. Han meddelar bland annat att fram till 1993 har närmare 200 dokumenterade observationer gjorts av Storsjöodjuret och fram till 1976 om kring 10 000 observationer av Loch Ness-odjuret.

Det ligger ett stort intresse och mycket arbete bakom boken, vars källförteckning upptar 350 nummer: böcker, artiklar och personliga intervjuer.

Olika försök till förklaring av iakttagelser diskuteras, exempelvis om det kan röra sig om naturfenomen. En professor menar att Storsjöodjuret "bara är en gas som tränger upp genom sjöns förkastningslinjer".

Sundberg uttrycker sig inte kategoriskt. Han skriver att sjöodjuren mycket väl kan finnas: samstämmigheten i vittnesmålen talar för deras existens.

Boken innehåller teckningar av sjöodjur, men inga fotografier av dem. SM

Om mental träning som vetenskap

Träna mentalt och förbättra ditt liv. Författare: Bosse Angelöw (Natur och Kultur 1994, 170 sidor).

Fil.dr Bosse Angelöw är verksam som socialpsykolog vid Högskolan i Växjö. På ett lättfattligt språk behandlar han tankens kraft, stresshantering, konsten att lyssna inåt, humorns och skattets betydelse, olika avslappnings- och meditationsmetoder, visualiseringar (positiva mentala bilder) och affirmationer (upprepning av positiva ord och meningar).

I en rad bilagor redovisas träningsplan, förbättringsformulär och förbättringsbarometer.

Sista kapitlet heter "En tusenmilafärd börjar med ett steg" och är ett gammalt kinesiskt ordspråk. För varje mental övning kan man märka att man växer som människa, och förutsättningen ökar för att man "skall må och fungera bra", skriver författaren.

Mental träning är som en tusenmilafärd, fast man kan njuta av varje steg (övning) och själva färden är en del av målet, säger Angelöw som de avslutande orden i sin bok.

Boken måste ses som en ytterst värdefull sammanställning av vetenskapliga basfakta. Därmed synes alla tvivel på den mentala träningens betydelse vara undanröjda. Angelöw har använt uppgifter från internationella databaser, vetenskapliga studier, tidskrifter och böcker (293 titlar redovisas i litteraturförteckningen).

Olika resultat av mental träning redovisas, såsom:

- Förbättrad fysisk och psykisk hälsa.
- Ökad arbets- och livsglädje.

- Bättre självkänsla och självförtroende.
- Ökat självförverkligande och förbättrad självkänedom.
- Mer positiv attityd till tillvaron.
- Ökad arbetsförmåga och förbättrade studieprestationer.
- Förbättrade sociala relationer.
- Ökade förutsättningar att uppnå livsmål.
- Förbättrade resultat inom idrott, hälso- och sjukvård.
- Minskad ångest och stress på arbetsplatsen.

"Mental träning kan ha en avgörande roll för att förbättra vår livskvalitet", skriver Bosse Angelöw. Vi har hitintills lagt stor vikt vid *matens* och *motionens* betydelse, men nu är det den mentala träningens tur, framhåller han.

Tack, Bosse, för en spännande och trivsamt bok!

Alf Erling Sjöberg

En liten bok

Lilla boken om kristen tro. Anonym(a) författare men med avslutande herdabrev från biskop Bengt Wadensjö. (Verbum, 1992.) Boken, som är på 63 sidor i litet format med vacker formgivning, delades för några år sedan ut till alla hushåll i Sverige. Den är "en hälsning från Svenska kyrkan och vill bidra till samtalet om kristen tro".

Okej, här är ett dialoginlägg: Vetenskapen gör inte Gud överflödig, förklarar boken och försöker sig på ett Gudsbevis:

"Tanken att blinda naturkrafter skulle kunna koppla samman de 2 000 enzymer som livet är beroende av, är lika sannolik som att slå 50 000 sexor i följd med en tärning. Eller att en tornado som blåser genom ett skrotupplag slumpmässigt skulle åstadkomma en Boeing 767."

Representativa företrädare för vår tids naturvetenskap skulle knappast godkänna resonemanget, men själv tänker jag på liknande sätt: Att slumpvisa förändringar i arvsanlagen och naturligt urval skulle vara grundläggande faktorer vid universums tillblivelse och att ingen skapande intelligens skulle finnas bakom, förefaller mig vara en egenomlig mänsklig förvillelse.

Men intrycket att det finns en intelligent faktor bakom universum innebär inget stöd för en religiös gudsbild, även om en sådan inte heller utesluts.

Boken säger att "Jesus verkligen har levit". Men om det har funnits en Jesus, som de bibliska berättelserna går tillbaka på, vet vi inte om han var sådan som Bibeln beskriver honom. Den historiske personen Jesus är dold i mytens töcken.

"Vi kan ganska säkert ange att han levde från år 7 före vår tideräkning början till år 33", står det i boken. Det är en överraskande upplysning. Flera årtal har ju nämnts som tänkbara födelseår. Men år 7 har exempelvis Ethelbert Stauffer stannat för, bland annat med tanke på stjärnkonstellationer som de tre astrologerna ("vise männen") kan ha gått efter, när de sökte upp den nyfödde judakonungen. (Se Sökalen nr 1, 1995!)

På ett ställe säger boken att Jesus gjorde anspråk på att vara Gud själv! Men det är nog snarare anhängares teologi.

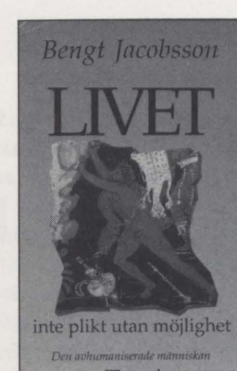
Lilla boken förklarar — naturligtvis — att Jesus uppstod från de döda. "Jesus begravdes i en klippgrav. Ett par dagar senare gick några kvinnor till hans grav för att sörja. När de kom fram fann de att den var tom. Kvinnorna, lärjungarna och många andra möter den uppståndne." Jesu uppståndelse är — säger boken — "det stora och grundläggande undret för den kristna kyrkan".

Helvetesläran nämns inte, trots att Jesus enligt Bibeln talade om helvetet.

Paradisets lycka saknas också.

Visst har kristendom i vår tids version betydande kvaliteter — inte minst etiska — men ett intryck man får av boken är att nutida kristendom har fjärrat sig från den bibliske Jesus. Ändå pekar man ut Jesus som Guds son och världens frälsare.

SM

Livet - en möjlighet

Livet — inte plikt utan möjlighet. Författare: Bengt Jacobsson. (Förlag: Trevi 1995.)

Strax före jul i fjol kom jag att lyssna på radions "Samtal pågår". Martin Dyfverman talade med Bengt Jacobsson om dennes nya bok "Livet — inte plikt utan möjlighet". Av samtalet förstod jag att boken kunde vara av intresse för mig och belysa sådant som jag finner vara av värde i livet.

Så jag skaffade genast boken, och den gjorde mig inte besviken. Den är lättläst och innehåller stor vishet, ofta förmedlad med väl valda citat från många stora tänkare. Boken har också en litteraturförteckning på cirka 300 titlar, och bland de böckerna finns en hel del som jag läst och uppskattat.

Det är en mycket sympatisk bok just genom att författaren så tydligt visar att man kan hämta klokhet och inspiration hos många. Och att kunna sammanställa dessa tankar på ett tilltalande sätt till en mycket läsvärd helhet, tycker jag är en bedrift. Jag tror att många av Sökalens läsare skulle ha stor glädje av att läsa boken. Men för dem som tror att viktig kunskap finns i krångliga utläggningar passar den inte.

Bengt Jacobsson återger ett samtal mellan Ugglan och Nalle Puh i "Tao enligt Puh" av Benjamin Hoff:

"Något rätt irriterande med de lärde är att de alltid ska använda stora fina ord som en del av oss inte förstår..."

'Ja', sa Ugglan, 'den brukliga metoden i ett fall som detta är som följer.'

'Den burkliga melonen, vad är det för något?' sa Puh. 'För se jag är en björn med mycket liten hjärna, och krångliga ord tråkar ut mig.'

'Det betyder hur man går till

väga.'

'Bara det inte betyder något annat, så gör det inget', sa Puh ödmjukt.

... och ibland får man ett intryck av att sådana där imponerande ord är till för att vi *inte* ska förstå något", skriver Benjamin Hoff. "På det sättet kan de lärde framstå som överlägsna oss andra och blir inte så lätt misstänkta för att *inte veta någonting*."

"Ibland", menar Hoff, "är de lärda kunskaper lite svåra att fatta, eftersom de inte verkar stämma med vår egen erfarenhet. Vetande och erfarenhet talar inte nödvändigtvis samma språk. För en del av oss förefaller det ganska uppenbart, att en hel del lärt folk skulle behöva ge sig av ut i det fria och vandra hit och dit — gå i gräset, prata med djur till exempel."

Detta vill jag personligen stryka under efter att många gånger ha gett upp läsandet av i och för sig intressanta artiklar till exempel på vissa tidningars kultursidor, där det intressanta och lärorika gömts i en nästan ogenomtränglig djungel av svårförståeliga ord och kryptiska meningar.

Bengt Jacobsson tar också upp frågan om manligt och kvinnligt. För mig som kvinna är det mycket intressant att i en bok, skriven av en man, finna ett så klarsynt sätt att se på manligt och kvinnligt. Författaren citerar Fritjof Capra:

"Det västerländska samhället har av tradition gynnat den manliga sidan framför den kvinnliga. I stället för att erkänna att varje mans och varje kvinnas personlighet är resultatet av ett *växelspel mellan manliga och kvinnliga element* (min kursivering) har det grundats en statisk ordning där alla män förväntas vara maskulina och alla kvinnor feminina, och det har givit männen de ledande rollerna och de flesta privilegierna i samhället. Denna attityd har resulterat i ett överbetonande av människonaturens yang, eller manliga aspekter: aktivitet, rationellt tänkande, tävlan, aggressivitet och så vidare. Yin och den kvinnliga sidan — medvetandets intuitiva, religiösa, ockulta (dolda) eller psykiska nivå — har ständigt förträngts av vårt manligt orienterade samhälle."

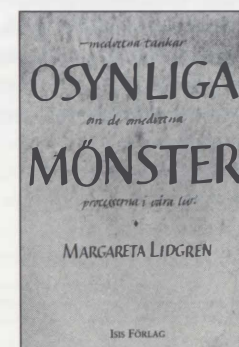
Georg Henrik von Wright får också komma till tals:

"Den manipulativa och styrande typ av rationalitet av vilken den

moderna naturvetenskapen ursprungligen är ett utflöde, har fått en dominans under vilken andra former av mänsklig andlighet — artistisk, moralisk, religiös — antingen ointetgöras eller förvisas till den irrationella trons och okontrollerade känslans underjord. Säkerligen har inte i någon annan kultur Yang kommit att dominera så fullständigt över Yin som i vår egen i dess sena tid."

Jag vill kommentera dessa två citat med att påpeka vikten av förståelse för att yin och yang *inte* är bundet till kön. Tyvärr har det ju blivit så, att även många kvinnor prioriterar det som är förbundet med yang, och det är en av *många* orsaker till att yang kommit att få en sådan dominans i vår kultur. Kvinnors inträde på den politiska arenan och på inflytelserika platser i samhället medför alltså inte automatiskt en utjämning mot mera yin, även om detta inträde på många *andra* sätt är *både* riktigt och nödvändigt. För en utjämning mot *mera* yin och *mindre* yang behövs insatser av *både* män och kvinnor.

Kerstin Stina Carlsson

Välbekanta "mönster"

Margareta Lidgren hade ett arbete som ekonom på Sveriges Television då hon drabbades av en svår trafikolycka och blev handikappad. Handikappet fick henne att tänka efter om livet och verkligheten, vilket nu har resulterat i boken *Osynligamönster* (Lis Förlag 1995) där hon lägger fram de nya samband hon nu upplever mellan fysiken och metafysiken.

Hon har ett mycket njutbart språk och kan säkert i framtiden producera intressanta ting. Men denna bok kommer tjugo år för sent och

innehåller bara allmängods om den påstådda kopplingen mellan kärnfysik och mystik, om Sheldrake och Jung. Mycket blir också alltför ytligt, och här finns många missuppfattningar som t.ex. att Jung kallade de psykologiska faktorerna för arketyper, vilka härrör sig från våra sagor och myter". Det fantastiska med Jungs teori var som bekant att det var tvärtom. Uttryck som "stävja blod" i stället för "stämma blod" avslöjar också att litteraturstudierna kanske varit alltför ytliga.

Margareta Lidgren har också uppfattningen att det utmärkande för mystiker är att de upplever reinkarnation. Hon kommer därigenom att tala för en mycket trångsynt världs- och historieuppfattning, när ärendet var att visa hur mycket större världen är. Kanske är det så att allt detta allmängods hade krävt litet större eftertanke och mer insikt om de gångna årens diskussioner innan de lades fram för allmänheten.

Örjan Björkhem

Solspegel

Solspegel heter Irene Alomars nyutkomna diktsamling (Ordverksta'n 1995) och titeln syftar på de speglar som satts upp i en del egyptiska gravar för att kasta in ljus i gravgångarna. Samlingen känns emellertid ganska ofärdig, många av dikterna glider farligt nära pekoralet och de flesta är en sorts aforismer som delats upp på olika rader men inte har några egentliga lyriska förtjänster. Ibland anar man dock att författaren har någonting att säga som kanske behöver mogna litet mer inför nästa diktsamling. Det framgår kanske tydligast: att det kommer att bli fler dikter.

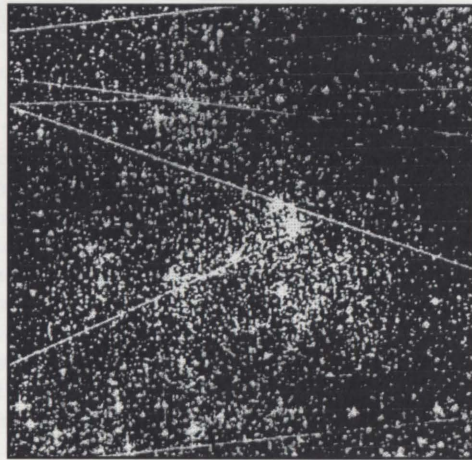
Örjan Björkhem

Inga ombordtagningar i verkligheten

Bäste Sven Magnusson!

Du säger i artikeln om John E. Mack i nr 2/96: "Man kan nog inte utesluta att ombordtagningar på främmande rymdskepp faktiskt är en realitet. Men säkert är det inte."

Jo, det är säkert att de kan uteslutas och att de inte förekommit i den fysiska världen. Vi har astronomer, både proffs och amatörer över hela världen, som dygnet runt tar bilder av natthimlen. Deras bilder störs i allt större utsträckning av satelliter och de av satellituppskjutningarna skapade rymdskroten. På grund av de långa exponeringstiderna bildar de ljusa streck över fotona. Se bilden!

Våra egna mån- och planetsonder följs ständigt. Ett främmande rymdskepp skulle upptäckas redan när det kom in i Uranus-banan och orsaka stor oro eftersom astronomerna snabbt skulle konstatera ett kosmiskt föremål som var på väg rakt mot jorden. Man skulle inte kunna avgöra om det var ett rymdskepp eller en stor meteorit. När

det sedan kommer in i jordatmosfären måste det cirkla åtskilliga gånger runt jorden för att retardera sin hastighet ned till 0, vilket ju behövs för landning. G-krafterna påverkar ju även eventuella utomjordingar och retardationen

måste gå ganska långsamt. Det skulle ge en serie tätt liggande stråk över varje astronomiskt foto och absolut inte kunna undgå upptäckt. Något sådant har ännu icke hänt. UFO-upplevelserna är av samma psykiska art som tidigare generationers bergtagningar.

Med vänlig hälsning,

Lennart Kjellson, leg.läkare

Många har talat med djur

Tack för Sökaren nr 1. Jag gillade särskilt artikeln om Samantha Khury. Tyvärr är det nog så att den upptäckt, som hon har gjort, är av det slag som görs om och om igen och som ständigt glöms bort under mellantiden. Den ryske professorn Vladimir Bechtereov "talade" med hundar på samma sätt som Samantha, men det var länge sen. Han var en känd forskare på sin tid och anses enligt uppslagsböcker ha varit en av föregångarna till behaviorismen. Hans telepatiförsök med hundar finns omnämnda i Sökaren 9/1974. Lilsom Samantha

fann han att man inte kan överföra abstrakta idéer, utan måste göra sig konkreta föreställningar, dvs bilder. Negationer var "telepatiskt omöjliga", eftersom man inte kan negera en bild. Vill man tala om för hunden att den inte får gå ut, får man göra sig en bild av hur hunden vackert stannar hemma.

Förmodligen kommer Samanthas upptäckt snart att glömmas bort, och sedan upptäckas igen om tjugotrettio år. Det är tråkigt, men så är det nog.

Hälsningar,
Sven Rosén

Spiritism och spiritualism

Sven M!

Hur kan Du gång på gång släppa igenom termen *spiritism* (ren materiell lek med fenomen, typ "glaslet") i stället för *spiritualism* (den andliga och religiösa formen)?

Spiritismen är ju en historisk epok efter de "knackande" systrarna Fox och de som en gång sysslade med det rent materiella.

NN

Svar: Jag respekterar spiritualisternas önskan att kalla sig just spiritualister och brukar använda den beteckningen, men det är knappast fel att beteckna den moderna rörelsen som spiritism. I Danmark, på Island och i Sydamerika kallar de sig spiritister. Och spiritualism är ett begrepp inom filosofin: motsatsen till materialism. Spiritisterna/spiritualisterna använder alltså ett

begrepp som från början har en annan innebörd än tro på andekommunikation, och därför fördrar många kritiker att tala om spiritism.

Norstedts uppslagsbok har följande text:

"*Spiritualism* (av lat. *spiritus*, ande). *Filos.* Åsikten, att tillvaron till sitt innersta väsen är av andlig art, det kroppsliga blott fenomen el. sken. Motsats: *materialism*."

Om spiritism skriver uppslagsboken bl a att det är "beteckning för en åskådning, som genom s k medier söker komma i förbindelse med de avlidnas andar".

Enligt Nationalencyklopedin är spiritism och spiritualism olika beteckningar för andekontakter.

Men Encyclopedia of Occultism and Parapsychology ger "NN" rätt. SM

En förening för Monroes utbildningsprogram

Har livet en fortsättning på andra sidan döden? Ja, den slutsatsen drar många efter människors berättelser om ut-ur-kroppen-upplevelser och nära-döden-upplevelser. Flera böcker i ämnet finns på svenska - exempelvis

Robert A. Monroes rapport i "Yttersta resan" (Natur och Kultur 1995).

Monroe-institutet i USA, som grundades av Robert A. Monroe, bedriver ett slags livskvalitetsforskning: man undersöker om medvetandet äger en kontinuitet över dödens tröskel.

Vid institutet arbetar 25 kvalificerade lärare, varav 20 är akademiker med hög utbildning.

De erfarenheter man gjort vid institutet är 1. att medvetandet och dess "eterkropp" (eller upp-

ståndelsekropp, metafysiska kropp) kan "fasa ur" den fysiska kroppen, 2. erfara och undersöka det metafysiska (överfysiska) livsplanet och att 3. olika medvetanden oberoende av varandra kan undersöka och be-

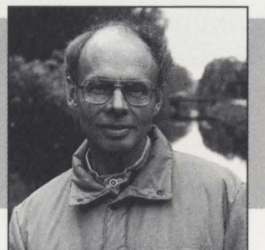
Monroeinstitutet

skriva samma erfarenheter av en annan värld.

För att kunna lansera Monroe-institutets utbildningsprogram i Sverige vill vi bilda en förening av intresserade. Meddelande kan sändas till

Alf Erling Sjöberg, Strandåsen 1, 655 94 Karlstad.

Om den enda Rätta Vägen

Nils-Olof Jacobson

En annan synpunkt på mediumismen

I Sökaren nr 2/96 skriver Håkan Arlebrand en artikel om spiritismen, som han avslutar med att "från vetenskaplig synpunkt, och från kristen, framstår mediumismen som en villoväg". Det är ett svepande och generaliserande uttalande, typiskt för tonen i artikeln. Vad säger det egentligen?

Att den konservativa kristendomen fördömer "mediumism" som en villoväg är självklart, eftersom den anser alla andra trosriktningar än sig själv vara villovägar. Men kristendomen är en trosriktning bland många och har ju inget monopol på sanningen.

Dessutom glömmar man då den långa traditionen inom kristen mystik, där innerligt troende, både klosterfolk och lekmän, inom sig har hört "Guds röst", alltså ett medialt fenomen.

Man glömmar också att den förste "kanaliseraren" inom kristenheten var Jesus själv, och några av hans lärjungar följde efter.

Mediala upplevelser var alltså "tillåtna" för den första lärjungekretsen, men sedan strängeligen förbjudna, nästan en dödssynd. Det är också lätt att förstå. En allmänt spridd upplevelse av direkt kontakt med Gud skulle ju undergräva själva grunden för kyrkans makt över själarna.

Att tala helt allmänt om "vetenskaplig synpunkt" är rätt meningslöst. Vilken vetenskap är det som avvisar vilken form av mediumism? Arlebrand citerar själv en professor i pedagogik som talar positivt om kanalisering, vilket han ingalunda är ensam om bland vetenskapsmän. Det visar att "vetenskapen" inte alls är enig i frågan. Ett av de mest kända kanaliserade budskapen, *A Course in Miracles*, kom för övrigt till i samarbete mellan två psykologer vid en universitetsklinikk, varav den ene var professor själv.

Mirakelkursen och vardagslivet

Under de senaste åren har jag upplevt några längre perioder då livet har känts tungt. Sådana perioder får vi alla gå igenom ibland. Den yttre orsaken kan vara t. ex. egen eller anhörigs sjukdom, bekymmer för barnens utveckling, relationsproblem, konflikter på arbetet eller ekonomiska problem. I sådana situationer, när den invanda grundvalen för livet synes svikta, då har vi inte stor glädje av vad vetenskapen säger. Många av oss har inte heller någon relation till kyrkan. Vi får söka stöd någon annanstans. En av många möjligheter kan vara just *A Course in Miracles* (förkortas *ACIM* eller *Kursen*).

Jag menar att det är ointressant om Helen Schucman mindes eller inte mindes några gnostiska trossatser från sin uppväxttid. Uppenbarligen hade de inte någon betydelse för henne, förrän Rosten plötsligt drabbade henne och började diktera kursen. Den yttre situationen kring detta är inte oväsentlig. Hon och hennes chef hade diskuterat de ständiga konflikterna på arbetsplatsen och sagt något om att "det måste finnas ett bättre sätt". Det verkar som om Kursen kom till just som ett svar på denna längtan efter ett bättre sätt att leva.

Den väsentliga frågan om *ACIM* är inte om den dikterades av något personlighetsfragment av Helen Schucman eller eventuellt av någon högre källa. Det kan vi aldrig få veta, så varför öda energi på att träta om det? Frågan är i stället: kan *ACIM* hjälpa oss att leva bättre, att uppleva mera glädje? Eller, för att använda Kursens egna ord, att uppleva Kärlek i stället för rädsla?

Jag har rekommenderat många patienter att läsa Gerald Jampolskys böcker, som bygger på *ACIM*. Några patienter har berättat om genomgripade upplevelser som resultat. Själv har jag periodvis övat enligt principerna i hans böcker och enligt arbetsboken i *ACIM*. Så småningom går livet lättare igen, och allt går in i sina vanliga rutiner. Arbetet med kursen kanske glöms bort, för att bli aktuellt igen senare. Senaste gången jag kände behov att arbeta med materialet visste jag inte var jag skulle börja, så jag slog upp den lektion i arbetsboken som

hade samma nummer som dagens datum. Den visade sig vara direkt användbar.

ACIM handlar om att uppleva inre frid. Den är inte bara ett resultat av att livet ibland är trevligt. Kursen ger exakta redskap för att uppleva inre frid när den som mest behövs — när livet inte alls är fridfullt eller trevligt. Det sker, helt enkelt, genom att öva inre frid i den situation vi just är i, oavsett hur den ser ut. Enda sättet att avgöra om Kursen har något värde, är att gå kursen — precis på samma sätt som att det inre räcker att läsa böcker om konditionsträning för att få bättre kondition. Om vi verkligen övar helhjärtat, kan vi uppleva att något händer. Även om problemsituationen består, så ändrar vi attityd till den, och därmed ändras vårt beteende. Det kan räcka för att bryta en ond cirkel, så att det blir utrymme för vad Kursen kallar mirakler.

Är kanalisering farlig?

Det finns flera "gör det själv"-böcker om kanalisering, som lär ut hur man kan få kontakt med en egen inre guide — en form av inre röst. För flera år sedan läste jag Roman & Packers bok *Opening to Channel*, som Arlebrand nämner. Jag gjorde övningarna och fann till min förvåning att de faktiskt fungerade. En svensk bok, som jag läst helt nyligen, tycker jag är än bättre: Helena Montelius *Högre inspiration*. Den bygger på hennes egna upplevelser, är satsat och vettigt skriven med omdöme och klokhet. Jag kommer nog att göra övningarna i den också så småningom.

Jag har patienter som har fått psykotiska upplevelser efter att ha ägnat sig intensivt åt kanalisering. Visar inte det att kanalisering är farlig? Nej, det visar snarare att kanalisering är en kraftfull process som, liksom det mesta, kan brukas och missbrukas. Personer som har lätt för att gå in i psykosor bör inte ägna sig åt kanalisering. För att processen ska fungera krävs att man klart kan skilja på den inre och den yttre verkligheten. Man kan ta emot det kanaliserade materialet förutsättningslöst, men sedan gäller att bedöma det lugnt och sakligt, utifrån den vanliga verkligheten.

Visst finns det massvis med kanaliserat material som verkar uttrycka mest flummrigt, egotrippar eller i värsta fall medvetet bedrägeri. Men det ger inte mindre värde åt det bästa — lika lite som en Rembrandtmålning på Nationalmuseum blir sämre för att det finns en massa skräpmålningar på Hötorget.

Lennart Lidfors påpekar på sidan 29 i samma Sökaren hur vanlig kanalisering är inom konst och vetenskap. T.ex. Mozart och Beethoven beskrev vad som liknar mediala upplevelser i sitt musikskapande. Den fromme Johannes Brahms ansåg sin bästa musik komma direkt från Gud. Vi borde förstås ha talat om för honom att han hade fel, att det bara var en delpersonlighet av honom själv. Men vem vet, det kanske är samma sak? Varför inte lämna denna meningslösa träta och i stället lyssna på hans sublimes musik?

Att påstå att "mediumismen är en villoväg" innebär att man gör anspråk på att veta Sanningen om vad som är Rätta Vägen — annars kan man ju inte peka ut vad som är villovägar. En sådan attityd leder till ändlösa strider om trosfrågor, i värsta fall stegrad till religiös fundamentalism. Det förefaller mig mer konstruktivt att i stället fråga sig: Det här exemplet på medialt eller kanaliserat material, som jag nu har framför mig, varifrån det nu har kommit, kan det ha något värde för mig? Kan det berika mitt liv eller göra världen bättre? Om jag tror det, så kan jag ju se närmare på materialet. Om inte, så kan jag alltid göra som Luther — lyfta på hatten och gå vidare.

Nils-Olof Jacobson

Nils-Olof Jacobson:

Rösterna från rymden fortsätter

I Sökaren har jag tidigare skrivit många artiklar om *Instrumentell Transkommunikation* (förkortas ITK). Med ITK menas att någon på jorden, som vi kan kalla mediet eller forskaren, via elektroniska anordningar tar emot meddelanden eller bilder som förefaller komma från någon annan dimension eller värld. ITK kan komma t.ex. genom telefon, radio, bandspelare, TV, dator (som inte är ansluten till någon telefonlinje eller något nätverk). Senast skrev jag om ITK i nr 4/95. Vad har sedan hänt?

I september 1995 träffades i England cirka 15 personer intresserade av ITK. Det var forskare, skribenter och andra. Bl. a. deltog Maggy och Jules Harsch-Fischbach från Luxemburg och Friedrich Malkhoff från Tyskland, några av dem som har mest egen erfarenhet av ITK. Mötet utmynnade i att man stiftade ett internationellt nätverk för ITK-forskning, kallad *INIT* (*International Network for Instrumental Transcommunication*). Från "andra sidan" kom gillande kommentarer till att ett internationellt samarbete äntligen har kommit igång — något som man därifrån har önskat sedan flera år.

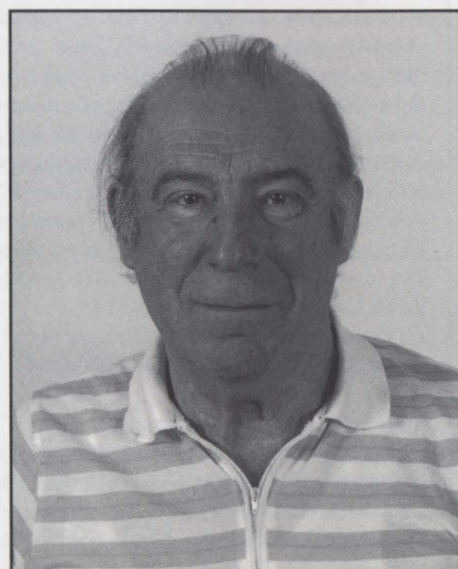
Efter mötet har ITK-kontakterna utvidgats. Flera personer i Tyskland har för första gången fått egna kontakter, och även i USA och Brasilien har aktiviteten ökat.

INIT ger ut ett medlemsblad som ska komma några gånger om året på tyska, engelska och portugisiska. Innehållet kan variera en del mellan de olika utgåvorna. Vem som helst, intresserad av ITK, kan bli medlem. En kongress planeras i Tysk-

land till mars 1997.

Än så länge är den mesta litteraturen om ITK på tyska, fast det kommer fler publikationer på engelska. En ny bok, av Pat Kubis och Mark Macy, heter *Conversations Beyond the Light*. Boken är journalistiskt välskriven och lättläst, men tyvärr skriven helt ur ett "troende" perspektiv och i en något predikande ton. Den ger ändå en rätt god överblick över de olika fenomenen inom ITK, främst som de har visat sig hos paret Harsch-Fischbach i Luxemburg.

Standardverket om ITK finns ännu endast på tyska. Det är *Intrumentelle Transkommunikation* av Ernst Senkowski, och har nu kommit ut i sin tredje omarbetade och utvidgade upplaga. Undertiteln är lång: *Ergebnisse und Probleme der medial-technischen Verwirklichung audio-visueller Kontakte mit autonom erscheinenden intelligenten Strukturen unbekannter Bewusstseinsbereiche*. Det är en mastig bok på 484 tättryckta sidor. Med tysk grundlighet går Senkowski igenom ITK:s historia, teori och praktik, och ger drygt 150 sidor exempel på kommunikation som har tagits emot via ITK av olika forskare, främst i Europa. Det är egentligen en otrolig samling "kanaliserade" budskap — fast kanaliseringen här har skett via elektroniska anordningar. Senkowski menar dock att ITK är ett medialt fenomen. Någon form av medial förståelse krävs hos mottagaren. Genom den påverkar han apparaterna, vilket möjliggör växelverkan med vad som förefaller vara självständiga intelligenta väsen (*transväsen*) i någon annan dimension av tillvaron. Många transväsen identifierar sig som människor som har levat på jorden, men somliga beskriver en annan livshistoria.

Professor Ernst Senkowski

Den avancerade formen av ITK började hos Bacci i Italien redan på 1970-talet. Den blev mer allmänt känd genom paret Harsch-Fischbach i Luxemburg (H-F) 1985, och har alltså nu pågått i mer än tio år. Såvitt jag vet har under denna tid inte något fall av bedrägeri kunnat beläggas hos något av de kända medierna, trots att anklagelser inte har saknats. De har snarare hört till bilden hela tiden. Anklagelser mot H-F för bedrägeri har främst kommit från tyska ljudbandsforskare. Det verkar vara en del avundsjuka bakom, enligt mottot: "Det sägs att dina röster är bättre än mina — det måste vara bedrägeri!" Hela tiden har ITK blivit alltmer komplext och vittförgrenat.

För den som läser tyska är Senkowskis

bok en närmast outtömlig källa till åsikter och insikter om ITK. Senkowski, som är pensionerad fysikprofessor, är säkert den person som vet mest om hela ITK-fenomenet. Han har själv en gedigen erfarenhet. Dels har han arbetat med vad som kallas det elektroniska röstfenomenet, alltså inspelningar på ljudband, i ett dussintal år, och har många hundra egna inspelningar. Dels har han deltagit i och närvarit vid inspelningar hos de ledande medierna (eller forskarna, som de föredrar att kalla sig) i Italien, Tyskland och Luxemburg.

Senkowski redovisar ingående resultaten bl.a. hos Adolf Homes i Rivenich, som sedan 1988 tar emot samma typer av ITK som H-F. Homes och H-F samarbetade nära tidigare, men det blev någon konflikt dem emellan, och de går nu skilda vägar. Inte heller Senkowski har nu något samarbete med H-F. De är tydligen alla viljestarka personligheter som var och en hävdar sin linje i arbetet. I varje fall är Homes viktig som den första och hittills främsta oberoende "uppreparer" av de fenomen som först blev kända genom H-F. Flera av transväsendena hos Homes är kända också hos H-F, andra är specifika för honom. Korskorrespondenser, då meddelanden hos olika medier hänvisar till varandra och ibland kommer samtidigt hos flera, var tidigare vanliga och förekommer fortfarande.

Senkowski är också huvudredaktör för tidskriften *Transkommunikation*, också den på tyska. Den kommer ut med oregelbundna mellanrum och beskriver den aktuella utvecklingen inom ITK. Särskilt Homes arbete beskrivs detaljerat.

På hösten 1994 föreföll hela ITK vara i en allvarig kris. Från "andra sidan" talades om att projektet skulle läggas ner i sin nuvarande form. Sedan har det dock kommit igång igen. Bildandet av *INIT* välkomnades och förefaller ha gett ett bättre "kontaktfält". Jag har intrycket att man nu från "andra sidan" konsekvent strävar efter att utöka antalet mottagningsstationer för ITK på jorden. Svårigheter av olika slag, både på jorden och på "andra sidan", beskrivs som förklaring till att det synes gå mycket långsamt. Vikten av tålmod betonas ideligen. Det blir spännande att följa den fortsatta utvecklingen!

Litteratur och adresser:

Nils-Olof Jacobson: *Rösterna från rymden — Elektronisk kontakt med "andra sidan"*. Nr 4/95 av tidskriften *Gränsöverskridaren*, 22 A 4-sidor. Kan beställas från Stiftelsen Arcia, Djupdalsvägen 14, 161 40 Bromma, tel. 08-26 15 45.

Ernst Senkowski: *Instrumentelle Transkommunikation*, 3. Auflage 1995. R.G. Fischer Verlag, Orber Strasse 30, D-60386 Frankfurt/Main. ISBN 3-89501-254-8. Pris 78 DM (+ frakt).

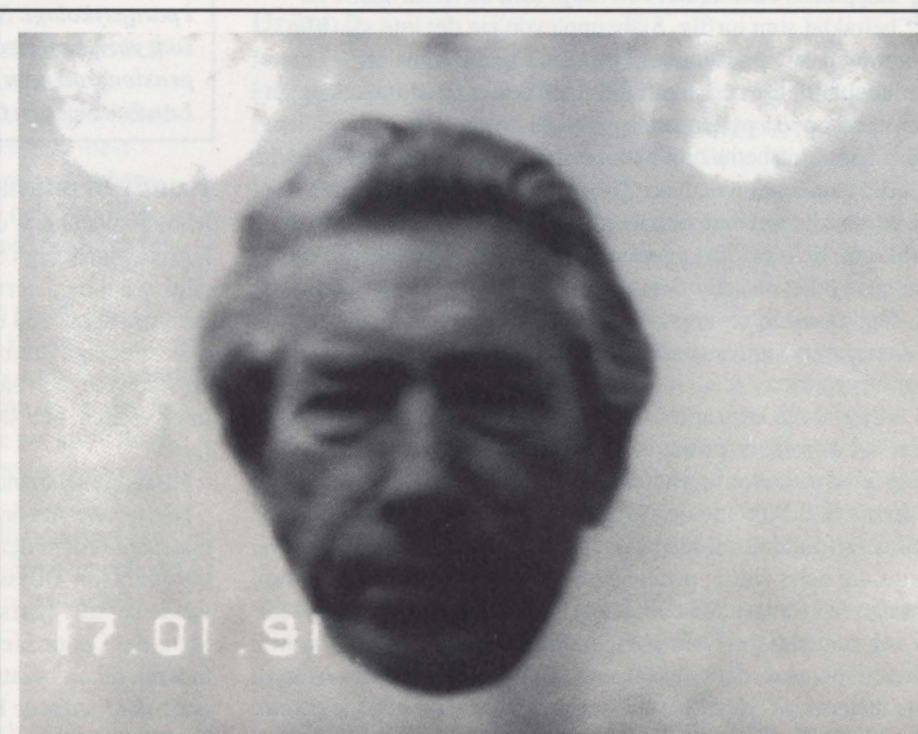
Tidskriften *Transkommunikation* publiceras av Gesellschaft für Psychobiophysik e. V., Eichendorfstr. 19, D-55122 Mainz.

Pat Kubis & Mark Macy: *Conversations*

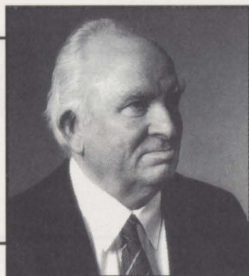
Beyond the Light. \$ 12.95 (+ frakt), kan beställas från INIT-US, P.O. Box 11036, Boulder, CO 80301, USA. Där kan man också prenumerera på medlemsbladet *Contact!*.

Quanten-Sprung är medlemsblad för tyska INIT. Ingår i medlemsavgiften, som är 25 DM. Betalas till INIT, c/o Dr. Ralf Determeyer, Schützenweg 7, D-79199 Kirchzarten.

Från Adolf Homes kan man beställa en videokassett med exempel på hans ITK-röster och -bilder. Det görs genom att sända 20,- DM i sedlar eller frimärken till Adolf Homes, Weinstrasse 27, D-54518 Rivenich.

I Sökaren 4/95, sidan 11, berättas hur Adolf Homes 13.10.94 i sin TV fick en bild som visade Friedrich Jürgenson. (Bilden i Sökaren blev tyvärr sidvänd. Den återges rättvänd i Senkowskis bok — och ovan.) En äldre dam i Uppsala, som läste artikeln, skrev till mig. Hon hade varit medlem i VTF, den största tyska ljudbandföreningen, några år på 80-talet. I ett nummer av VTF-Post från 1985 finns det foto av Jürgenson som helt klart är "förlagan" till TV-bilden. Naturligtvis har detta lett till att Homes blivit anklagad för bedrägeri. Problemet med parallella bilder och texter diskuteras i min artikel, och även av Senkowski.

Martin Johnson

Från spökhistorier i lappländsk glesbygd till ordinarie professur i parapsykologi i Utrecht, Holland.

Av Martin Johnson

Jag föddes och växte upp i enstakagården Malålden i Lapplands ödemarker, i en miljö som de flesta skulle ha betraktat som torftig. Själv upplevde jag det inte så. (Min västerbottniske vän Henning Sjöström säger samma sak.) Sammanhållningen i den rätt lilla familjen var god, men längtan efter kunskap var påträngande stor.

Mitt barndomshems bibliotek bestod i stort sett av en biblisk historia, katekesen, en apokryfisk läkarbok, en skolgeografi, folkskolans historiebok och naturlära (vari ingick ett avsnitt om astronomi) den wallinska psalmboken och en ABC-bok. Därtill kom en mycket älskad miniatyratlas som följt med en Sandviken-såg, som min far köpt. Atlasen försåg min fem år äldre, mycket geografiintresserad broder Axel och mig med idéer om resor ut i världen.

I miljön fanns ett starkt inslag av folklore, i vissa avseenden påverkad av samisk kultur. Malå socken hade ett betydande inslag av så kallade skogslappar (vilka främst skildrats av forskarna K B Wiklund och Ernst Manker).

Mina farföräldrar trodde på det övernaturliga. Farmor var en mångsidig och påhittig person. Hon ansågs vara synsk, påstods också kunna förutse dödsfall och stämma blod. Farfar hade både sett och samtalat med kvinnor av vitterfolket (ett slags motsvarighet till älvorna, det vill säga "underjordiska" varelser). Min mors fostermor, "Mora-Jenny", en sträv men modig kvinna som tidigt blev änka, "varslade": vi kunde höra hennes ankomst strax innan hon anlände. Förväntan? Suggestion? Så synd att man inte hade bandspelare för dokumentering!

Spökhistorier hörde man ofta. Spökerierna var oftast platsbundna. Det spökade inte sällan på platser där någon bragts om livet eller begått självmord. Även djur, till exempel hästar, som råkat ut för våldsam död, kunde "spöka" på speciella platser. Särskilt ökända var platser där nyfödda, "oäkta" barn bringats om livet av modern.

Jag var både rädd för och fascinerad av det "övernaturliga".

Egentligen var hela naturen ett mysterium, men över allt rådde dock Gud...

Det har funnits, och finns, mycket få akademiska lärostolar i parapsykologi. Svensken Martin Johnson är en av dem som varit professor i "psykisk forskning" — han är idag pensionerad men verksam vid psykologiska institutionen, Lunds universitet.

Kunde drömmar ge kunskap?

Mina första tankar om att drömmar kanske kunde ge paranormal kunskap hade jag i 8—9-årsåldern. Mor och dotter i en granngård avled med kort mellanrum. Nätterna innan jag fick kännedom om deras död uppträdde flera gånger samma känslomättade och vemodiga dröm: Jag upplevde att jag satt vid Malån i skymningen och såg vitbarkade timmerstockar flyta fram på åns mörka vatten och slog ihop med varandra med ett vemodigt dovt ljud.

Fanns ett samband mellan verkligheten och drömmarna?

När jag var nio år, hörde jag talas om att "fjällrskådare" kunde uppspåra brottslingar. Två gånger inom loppet av ett par veckor blev våra kor knivskurna inne i sommarladugården. Min far vände sig till "fjällrskådaren" Gustaf Karlsson i Ankarsund, Stensele. Denne blev för övrigt senare nationellt känd, när en av fäderna till en besättningsman på den försvunna ubåten Ulven i april 1943 anlätade honom för att peka ut var ubåten sjunkit. Tyvärr var han inte framgångsrik vid något av dessa tillfällen. När far rådfrågade honom, frapperades jag av vagheten i hans faktauppgifter och av detaljriktigheten i uppgifter som inte gick att kontrollera.

I tonåren läste jag en kemisk laborantkurs per korrespondens (för övrigt genom brevledes studierådgivning av nobelpristagaren professor Manne Siegbahn). Brevkursen gjorde att jag fick jobb vid Bolidens Gruvaktiebolags laboratorier i Skelleftehamn. De nästan tre år, som jag arbetade där, gav en väldig intellektuell stimulans. Under tiden i Skelleftehamn slukade jag all litteratur jag kom över. Tack vare en god vän, som läste till präst i Uppsala, Lester Wikström, kom jag över ett exemplar av John

Martin Johnson berättar

Björkhems psykologiska doktorsavhandling "De hypnotiska hallucinationerna". Jag fascinerades av hans forskningar och satte genast igång med hypnotiska experiment, dels för att framkalla posthypnotiska hallucinationer (den hypnotiserade suggererades att få vissa hallucinationer en tid efter att han tagits ur hypnosen) dels för att göra paranormala platsförflyttningsexperiment (travelling clairvoyance). Problemet för mig, liksom för Björkhem, var att strikt vetenskapligt utvärdera resultaten.

Det "övernaturliga" var långt ifrån mitt enda existentiella och vetenskapliga intresse. Som tonåring var jag ofantligt intresserad av atomvärlden — när jag var 15 år bröt atomåldern in med dramatisk kraft. Professor Siegbahns studieråd ledde, som nämnts, till anställningen vid Boliden-bolaget, där jag lyckades så pass bra att jag efter cirka tre års arbete erbjöds ett räntefritt studielån för att kunna ta studentexamen.

Jag kom som vuxenstuderande till Spyken i Lund, och då flammade mitt gamla intresse för astronomi upp med våldsam kraft tack vare den store astronomen, polyhistorn och varma människan Knut Lundmark. Jag fick löfte att gå på hans föreläsningar vid universitetet. Han tillade dock omtänksamt: "Men låt det inte gå ut över studierna på Spyken!"

Jag blev så småningom Lundmarks privatassistent och fick bland annat i huvudsak organisera hans flygburna solförmörkelseexpedition den 30 juni 1954. Ett far-son-förhållande utvecklades. Han blev i många avseenden min mest betydelsefulla lärare. Jag var för övrigt under många år hans efterträdare som redaktör för tidskriften Värld och Vetande (vilken fortfarande lever, nu med Rolf Ejvegård som huvudredaktör).

Knut Lundmark framhöll tidigt att jag borde skaffa mig en ordentlig bakgrund i psykologi, om jag skulle kunna göra karriär inom parapsykologin. En dag sa han: "Martin, jag har en känsla av att du, om du tar vara på alla möjligheter, kanske en dag kan bli professor i parapsykologi!" Han betraktade parapsykologi som ett potentiellt viktigt forskningsområde med konsekvenser för både världsbild och livsåskådning.

Under min "Spyka-tid" höll jag rätt många föredrag om parapsykologi, kom i brevkontakt med John Björkhem och fick personlig kontakt med Olle Holmberg och hans hustru Maj, egyptolog och psykolog.

Paranormala drömmar

Några personliga upplevelser, främst knutna till drömmar, har starkt bidragit till mitt livslånga intresse för parapsykologi. Som vetenskaplig bevisning för paranormala fenomen duger upplevelserna inte. Rent subjektivt är de ganska övertygande, och metodologiskt innebär inte det självupplevda att sanningshalten är sämre än när andras upplevelser rapporteras. Det självupplevda kan förvanskas och vara känsligt för många felkällor, men det är sannolikt mindre förvanskat än andrahandsuppgifter återgivna i forskningsrapporter om vad som tolkats som paranormala upplevelser.

Jag skall här ge tre exempel på märkliga drömmar, som jag haft. Det kan röra sig om paranormalt baserade drömmar, men de

kan lika väl ges alternativa psykologiska tolkningar. Tyvärr finns ingen invändningsfri metod med vars hjälp man kan avgöra vilken tolkning som är den rätta. Man kan inte ens avgöra vilkendera tolkningen, den paranormala eller den psykologiska, som är den mer sannolika.

Dröm 1

En måndagsmorgon hösten 1948 vaknade jag efter en obehaglig dröm. Jag drömde att jag befann mig i väntrummet hos provinsialläkaren i Malå, doktor Sixten Odenman. Han tittade vänligt men allvarligt på mig och sa: "Jag har en tråkig nyhet att berätta. Er mor måste genomgå en operation, men det blir nog bra. Hon har 99 procents chans att klara sig." Ett par minuter efter uppvaknandet ringde telefonen i hallen utanför mitt hyresrum. Det var min mor som ringde och talade om att hon måste läggas in på Skellefteå lasarett för en operation. Vi hade inte talats vid på en vecka (det var i och för sig rätt normalt). För att inte oroa mig i onödan hade hon inte ringt under weekenden, vilket hon annars ofta gjorde. Operationen gick bra som den borde göra.

Dröm 2

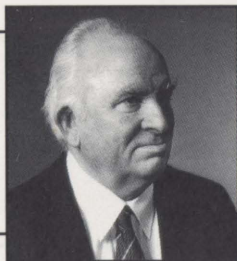
Jag har sedan barndomen varit mycket intresserad av friidrott. Friidrotten har berikat mitt liv. Min första plats på Rönnskär erhöjll jag delvis på grund av att jag var en hygglig sprinter. Vid mogna år har löparidolerna Gunder Hägg, Arne Andersson och Dan Waern (som för övrigt är spiritualistiskt intresserad) blivit personliga vänner, i synnerhet Gunder, en av mina allra närmaste vänner. Trots mitt stora idrottsintresse har jag bara vid ett tillfälle drömt att jag befunnit mig på en idrottsarena.

Vårvintern 1955 vaknade jag upp från en lite besynnerlig dröm. Jag befann mig i Helsingfors Olympiastadion. Publiken var i extas. Orsak: Trestegshopparen A F da Silva från Brasilien hade hoppat 16,56, ett nytt, efter den tidens mått fenomenalt världsrekord! Jag skrev ned resultatet på ett kassakvitto som låg i min plånbok på nattduksbordet. Några dygn senare uppnådde da Silva, som vann olympiskt guld i Helsingfors 1952, 16,56 i en come-back i Mexico City! Resultatet stämde alltså med det som jag antecknat.

Jag gjorde en rätt systematisk genomströmmning av sportsidorna i tidningslägg på Universitetsbiblioteket i Lund för de senaste 14 dagarna innan rekordet slogs för att se om man skrivit någonting om att da Silva planerade en come-back. Något sådant meddelande kunde jag inte finna i pressen, vilket emellertid inte gör det helt omöjligt att jag i tidningar eller radio uppfattat den nyheten.

Dröm 3

Den 2 maj, 1974 besökte jag som nytilträd professor i parapsykologi Sverige och höll ett föredrag i Linköping, arrangerat av vännen Jan Åström. Efter föredraget följde en diskussion. Man frågade mig om jag själv upplevt något som jag betraktade som paranormal erfarenhet. Jag berättade om flera upplevelser, bland annat dröm 1 och dröm 2, men anmärkte att "nu var det länge sen jag hade en drömuupplevelse som möjligen kunde betraktas som paranormal".

Martin Johnson

Följande natt drömde jag att min styvfar — som jag hade ett mycket gott förhållande till — skulle dö, något som jag aldrig tidigare drömt. Morgonen efter ringde min mor och talade om att min styvfar hastigt insjuknat och förts till den lokala vårdcentralen. Jag berättade då min dröm, som jag fruktade skulle visa sig vara en sanndröm. Min styvfar avled den 10 maj. Hans hälsa hade varit vacklande, men dödsfallet kom ändå något oväntat.

Det här är tre exempel av cirka 10 "sanndrömmar" som åtminstone ytligt förefaller att vara sanndrömmar och på psykologiska grunder inte är lättförklarliga.

En konflikts historia

Hösten 1955, medan jag gjorde min starkt försenade värnplikt vid personalprövningsdetaljen, föregångare till Militärpsykologiska Institutet i Stockholm, hade Sällskapet för Parapsykologisk Forskning inbjudit W H C Tenhaeff från Parapsykologiska Institutet i Utrecht att föreläsa. Man lyckades med viss svårighet övertala den formelle men psykologiskt-statistiskt skicklige professorn Gösta Ekman att låta Tenhaeff hålla en föreläsning för Ekmans högre seminarium. Jag blev underrättad om begivenheten av John Björkhem.

På dåvarande Stockholms Högskola höll Tenhaeff alltså en föreläsning. Tenhaeff var "speciell professor", vilket innebar att Utrecht-universitetet hade godkänt honom som föreläsare mot att han betalades av Nederländska Sällskapet för Psykisk Forskning. Tenhaeff var en skäggprydd herre med ett smått diaboliskt leende, åtföljd av sin assistent (och älskarinna) Nicky Louwerense.

Tenhaeff berättade framför allt om sin "superstar", helbrägdagöraren och siaren Gerard Croiset, vars specialitet var "föreläsning" (psykometri) och uppspårande av försvunna personer. Tenhaeffs i och för sig ganska rimliga tes var att man vid parapsykologisk forskning borde koncentrera sitt intresse på "kvalitativa försök", alltså speciellt syssla med personer som i ett eller annat avseende har dokumenterat "psykisk" förmåga.

Tenhaeff ansåg att en rimlig forskningsmetod kunde vara att i Freuds och Jungs anda beskriva enskilda fall. En annan av hans kardinalidéer var betydelsen av "associativt släktskap", vilket kan översättas med att "mediet" (siaren) i sin bakgrund har starka emotionella erfarenheter, som liknar det som karakteriserar det fall han/hon skall undersöka.

Tenhaeffs framställning kritiserades av Gösta Ekman, huvudsakligen på matematiskt-statistiska grunder. Tenhaeff försökte få skratarna på sin sida genom att säga: "Herr professor, jag är inte statistiker utan psyko-

log" — vilket knappast var ett svar som slog an på Ekmans licentiat-seminarium!

Genom ett stipendium, dels ur Sidney Alrutz fond, dels från Eileen Garrett Foundation, fick jag tillfälle att sommaren 1956 stanna några veckor vid Tenhaeffs institut. John Björkhem skrev ett introduktionsbrev.

Jag hade före resan till Nederländerna tänkt ut en metod med vars hjälp ett experiment med Croiset kunde göras för att testa hans "psykometriska" förmåga. Metoden skulle åtminstone delvis göra sådana förklaringar som sensoriska ledtrådar, telepati, clairvoyance och prekognition osannolika. Om positiva resultat uppnåddes, skulle dessa stödja "impregneringshypotesen", det vill säga att upplevelser "lever kvar" i materien, åtminstone om de har en viss intensitet. Enligt Tenhaeffs föredrag i Stockholm kunde Croiset ibland ställa diagnos utan att träffa patienten, det vill säga enbart genom att beröra ett föremål som hade med patienten att göra. Den metod som jag skisserade och det experiment som jag senare fick tillfälle att utföra, har på ett skickligt och kortfattat sätt beskrivits av W G Roll i hans doktorsavhandling "This World or That" (Lund 1989).

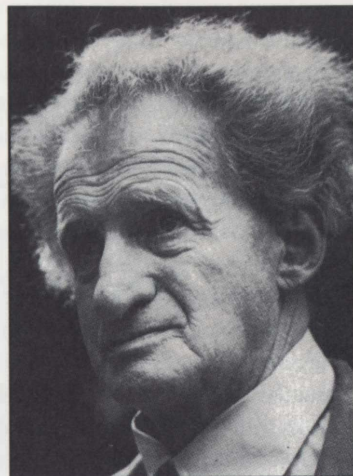
I svensk översättning:

"En studie gjord av Martin Johnson är speciellt intressant ur metodologisk synpunkt. Johnsons försöksperson var siaren och helbrägdagöraren Gerard Croiset. Huvudsyftet med studien var att finna ut om Croiset kunde skilja mellan fysikaliskt helt likadana objekt, av vilka vart och ett var förknippat med en av fyra av Croisets patienter (som led av olika sjukdomar). Varje patient gavs en plastpåse, som innehöll sex blanka spelkort, och fick bära detta material under en given tid.

Som förberedelse för testet av Croisets förmåga, vilket utfördes i dennes hem, placerades de 24 blanka spelkort — sex kort i varje påse — i identiskt likadana kuvert. För att möjliggöra identifieringen av korten — alltså förknippa dem med de rätta patienterna — placerades tontape-bitar, inspelade i fyra olika frekvenser, i respektive kuvert.

Kuverten förseglades på likartat sätt och sprejades på samma sätt med parfym i avsikt att dölja eventuella skillnader i doft. Ett kuvert (ett av sex) per patient (innehållande kort plus tontape-bit) togs undan som 'nyckelkuvert'. De återstående 20 kuverten slumpblandades. Croiset fick sedan komma in i rummet och utföra en blindmatchning (intuitivt matcha de 20 kuverten) mot de fyra 'nyckelkuverten'. Han uppnådde 11 träffar. Hans resultat bör av slump uppnås mindre ofta än en gång på hundra.

Tenhaeff visade inget intresse för mitt planerade försök och förklarade att 'Croiset arbetar inte på det sättet'. Croiset, som lojalt samarbetade med Tenhaeff, var däremot intresserad av min

Gerhard Croiset

Martin Johnson berättar

idé, som han ansåg bra, och han lovade att ställa upp under förutsättning att Tenhaeff inte informerades!

Meningen var att jag vid Astronomiska Institutionen i Lund skulle låta konstruera en elektronisk frekvensanalysator för automatisk utvärdering av resultaten. Till följd av fattigdom fick jag nöja mig med akustisk utvärdering av experimentet, vilket skedde 1960 tillsammans med vännen Bertil Nordbeck (sedermera chefspsykolog vid lasarettet i Kristianstad och känd åldringsforskare).

1962 berättade jag om experimentet vid ett föredrag i en mindre krets i Köpenhamn. Aage Slomann, då ordförande i det danska Sällskapet för Psykisk Forskning, och Signe Toksvig, känd författarinna och Swedenborgsforskare, skrev oberoende av varandra till J B Rhine och berättade om mitt experiment. Det gjorde också Hans Sjöbäck, sedermera professor i psykologi i Lund.

Under årens lopp mottog jag drygt hundra brev från J B Rhine. Det första är daterat den 22 juni 1962, och där förhör han sig om mitt Croiset-experiment. Rhine ville att experimentet skulle upprepas med eller utan samarbete med Tenhaeff, eventuellt i USA. Vid brevkontakt med Tenhaeff fick han ett så oförskämt svar att han föreslog: "Leave the fish in the water!" (strunta i projektet).

Tenhaeff hatade Rhine efter en "disputation" inför Brittiska Sällskapet för Psykisk Forskning (SPR) i London 1950, med anledning av makarna Rhines Europabesök. Han kom till korta i en debatt med Rhine, delvis på grund av sin bristfälliga engelska.

Tenhaeff formligen exploderade, när Rhine föreslog ett gemensamt experiment med Croiset enligt min metod. Detta innebar också den totala brytningen mellan Tenhaeff och mig, vilket senare skulle leda till stora svårigheter i samband med att Utrecht-universitetet ville förvandla Tenhaeffs professur till en ordinarie professur.

Mina kontakter med amerikansk parapsykologi

Efter att förgäves ha erbjudit Tenhaeff samarbete i fortsatta experiment med Croiset enligt den metod som jag utarbetat, beslöt J B Rhine att sommaren 1963 inbjuda mig till Parapsykologiska laboratoriet i Durham.

J B Rhine, en karismatisk amerikansk generalstyp, kunde, när han ville, utöva en mycket betydande charm. Vår personkemi stämde bra. Emellertid insåg jag tidigt att våra goda relationer skulle äventyras i samma ögonblick som jag gjorde mig direkt beroende av honom. Jag fann alltid en anledning att artigt tacka nej till anbud om anställning på hans laboratorium. Ingen kunde i ordets verkliga mening lita på en fast anställning hos Rhine.

Fram till 1969, då jag avlade min filosofie licentiatexamen, var jag anställd i olika befattningar vid Psykologiska institutionen i Lund. Efter 1963 blev det mer eller mindre rutin att minst två gånger per år besöka Rhine och hans institution, som redan 1964 blev den helt privata institutionen "Foundation for the Research on the Nature of Man" (FRNM). Vid dessa tillfällen hade jag möjlighet att väl orientera mig om forskningsläget på det

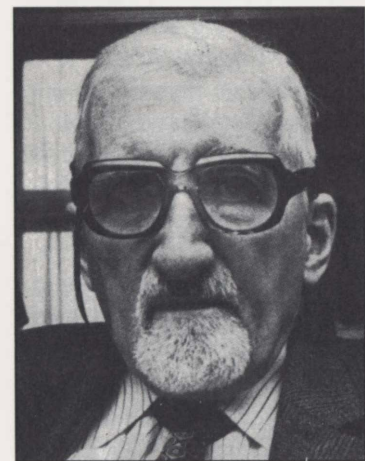
parapsykologiska området i USA och att träffa och knyta vänskapsband med de ledande amerikanska parapsykologiska forskarna. Jag kunde också berätta om mina forskningar i Lund, vilka i huvudsak publicerades i Amerika. Under en vistelse i Durham 1965 blev min hustru och jag goda vänner med dr John Beloff, Englands under många år mest inflytelserike parapsykologiske forskare.

Jag har i minnesskriften över J B Rhine redogjort för hans betydelse för europeisk parapsykologi. Jag framhåller där bland annat att jag sannolikt inte blivit professor i parapsykologi utan hans inspiration och stöd.

1969 anhöll universitetet i Utrecht om internationell hjälp i samband med nomineringen av kandidater för den ordinarie professur i parapsykologi som planerades men som inte tilltalade Tenhaeff, eftersom en sådan lärostol med högre status än vad han själv haft, skulle hota hans inflytande över holländsk parapsykologi. Nederländska SPF var nu splittrat i en huvudsakligen Tenhaefftrogen grupp och en utbrytargrupp, ledd av J Kappers och G Zorab. J B Rhine, Gaither Pratt och Gertrude Schmeidler anlätades som externa experter. Rhine och Schmeidler satte mig i första rummet. Gaither Pratt satte Jürgen Keil, Australien, i första rummet, aningen före mig.

I november 1970 hade ärendet avancerat så långt att min hustru och jag inbjöds till Utrecht för att diskutera med universitetets ledning. Det framkom att Tenhaeff förde en kampanj mot mig och vägrade att träffa mig för diskussioner. Jag ombads att höstterminen 1971 till och med vårterminen 1972 uppehålla en bitr. professur i parapsykologi. Universitetet tillsatte en kommission bestående av åtta rätt framstående professorer i Utrecht för att utvärdera mina prestationer som lärare och forskare. Strax före min ankomst satte Tenhaeff igång en stor mediakampanj mot mig, huvudsakligen genom veckotidningar, vars redaktörer han kände. Jag lät mig inte störas av den negativa publiciteten, eftersom jag tyckte att Tenhaeff varken verkade ärlig eller seriös. Jag arbetade systematiskt på mina föreläsningar och seminarier och grundade tidskriften "The Research Letters of the Parapsychological Division of the Psychological Laboratory of the University of Utrecht". Jag mottog rätt många hotfulla brev — vanligen anonyma — där jag bland annat hotades till livet. Jag informerade nederländska polisen och tullen om detta, men tog i övrigt situationen med rätt mycket i i magen.

Utvärderingskommissionen fann anledning att föreslå min utnämning, vilken trots Tenhaeffs uppvaktning hos drottning Juliana effektuerades den 31 oktober 1973. Jag fick budskap om min utnämning den 13 november. Tenhaeff organiserade strax efteråt en stor mediakampanj mot mig. Jag svarade genom att ställa mig till förfogande för TV- och radiointervjuer den 3 december. Amerikanska parapsykologer och inte minst John Beloff stödde mig. Beloff skrev ett brev till Rector Magnificus vid Utrecht-universitetet, vari han bland annat framhöll: "Jag kan inte tänka mig annat än att dr Tenhaeff inte längre är ansvarig för sina handlingar. Jag har aldrig brukat tala illa om akademiska kolleger eller göra stötande jämförelser mellan dem, men jag känner mig tvungen att klargöra att skillnaden mellan dem helt enkelt kan uttryckas så att Johnson är vetenskapsman, Tenhaeff är det inte." Brev den 26 november 1973.

W H C Tenhaeff

Martin Johnson

Poltergeist

Så till en möjligen parafysisk upplevelse av poltergeisttyp. Timmarna före mötet med nederländska massmedia i samband med min omstridda utnämning hade jag en upplevelse som jag fortfarande rätt ofta funderar över. Den fysikaliska effekten, som uppträdde, kan gott och väl mäta sig med "braket i Freuds bokhylla", som C G Jung berättar om i sin självbiografi. Jag visste att det skulle bli en "grillning", och inför sådana situationer är det naturligt att bygga upp nervösa spänningar, som rätt utnyttjade kan vara en stor tillgång för elitidrottsmän, skådespelare och andra som skall göra en topprestation. Jag hade, säkert på psykosomatiska grunder, utvecklat en starkt smärtande rygg. Man kunde känna hur spända musklerna var. Jag bodde på det komfortabla Holiday Inn i Utrecht. Som ett sätt att slappna av och motverka ryggsmärtorna beslöt jag att ta ett varmt bad. Den värkande ryggen vändes mot en kakelklädd vägg på cirka fem decimeters avstånd från ryggen. Plötsligt hördes ett skarpt, ihållande ljud som om någon med en bormaskin försökte ta sig genom väggen som jag i badkaret riktade ryggen mot. Jag reste mig i badkaret och fick då se ett märkligt fenomen. En yta, vars nedre kant låg cirka 2 decimeter över badkarskanten, började krakelera. Den yta som påverkades var cirka 5 gånger 5 decimeter. En del av kakelplattorna sprack, andra lossnade och föll ned på golvet. I den betong som blottades syntes inga sprickor eller märken av borr eller andra verktyg. Jag ringde omedelbart till receptionen och bad dem att genast skicka upp en man, eftersom jag misstänkte att någon försökte ta sig in genom väggen i badrummet. Mannen som kom in tittade förbluffad på de krakelade och nedramlade kakelplattorna. I morgonrock följde jag honom för att inspektera intilliggande rum, som var ledigt. Inga tecken på borrar eller påverkan av väggen fanns.

Det som inträffade var en i och för sig osannolik händelse. Mannen som inspekterade hade aldrig varit med om något liknande, och trots att jag bott flera hundra nätter på hotell har jag inte heller upplevt något sådant utom vid det här tillfället. Kanske finns det naturliga förklaringar till händelsen, men alternativa förklaringar kan vara att jag var utsatt för en form av voodoo eller att jag i mitt starkt emotionellt upprörda tillstånd via min värkande rygg utövade en form av psykokinesi av ovanlig poltergeisttyp. Ignorabimus — "vi skola aldrig veta"... Min fighting spirit skadades inte alls av incidenten. Min tävlingsinstinkt snarare förstärktes. "Grillningen" gick bra.

Dolda ESP-experiment

Under året "på prov" i Utrecht publicerade jag tre studier med ett slags "dolda" ESP-test. Det innebar att försökspersonerna inte

hade en aning om att de deltog i ett psi-försök. De trodde att det var en förkortad variant av en skriftlig tentamen. Det rörde sig om psykologistuderande som gått en kurs i intervjuteknik, som Bertil Nordbeck och jag hade gett. Vid skrivningen fick studenterna ett brunt kuvert i A 4-storlek. På vardera yttersidan av kuvertet fanns vita A 4-ark påklitrade med fyra frågor och plats för korta svar. Inne i kuvertet fanns, utan studenternas vetskap, på slumpmässigt placerade ställen fyra korrekta svar på de åtta frågorna. De två "dolda" svarsarkarna inne i kuvertet var inslagna i aluminiumfolie.

Kvaliteten på svaren (som skrevs utanpå kuverten) bedömdes i en femgradig skala av Nordbeck och mig, fullständigt blint (dvs oberoende av varandra) men som det senare visade sig med mycket hög grad av samsyn. De två första försöken gav lovande resultat. I tredje försöket varierades strategin på det sättet att de dolda svaren var vilseledande.

Resultatet av experimentet blev anmärkningsvärt. Studenterna påverkades av de dolda svaren så att de i de två första undersökningarna uppnådde statistiskt säkerställt bättre resultat på de frågor som backades upp av de rätta svaren, medan de i den tredje studien uppvisade sämre svars-kvalitet på de frågor som då försetts med vilseledande dolda information. Detta resultat överensstämde med hypotesen.

Resultatet av undersökningarna kan antyda att vi omedvetet utnyttjar vår ESP-förmåga i olika situationer utan att vi är medvetna om det.

De här små experimenten väckte internationellt intresse.

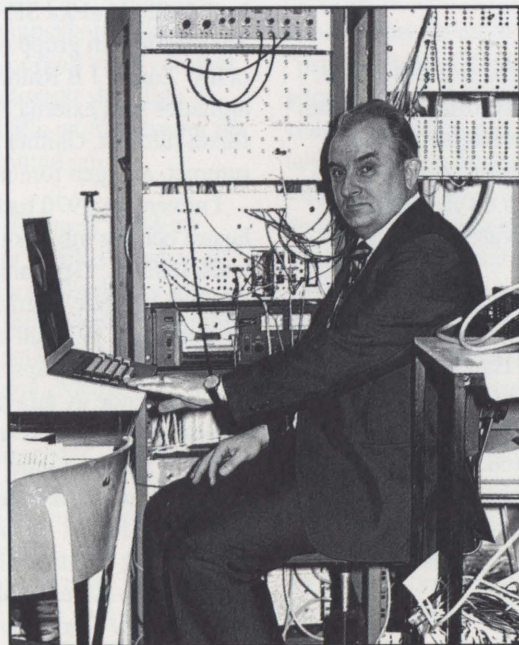
Jag tillträdde min professur den 1 april 1974. Jag skall vid ett senare tillfälle berätta om mina professorsår i Holland. Innan jag för den här gången lägger ner

pennan, vill jag emellertid framhålla att jag inte är helt säker på om genuina paranormala fenomen existerar eller ej.

Jag tror att fenomenen existerar, men jag medger att den väldiga svårigheten att uppnå en hygglig grad av upprepbarhet är en av huvudorsakerna till att parapsykologi som vetenskap ännu inte är accepterad av en betydande del av det vetenskapliga samfundet.

Ett nödvändigt men kanske inte tillräckligt villkor för parapsykologins utveckling tror jag är att betydligt större ekonomiska resurser ställs till förfogande. Hittills har parapsykologin inte förbrukat mer pengar än som behövs för inköp av ett begagnat, tvåmotorigt passagerarflygplan av typen DC-9 eller Boeing B-737.

Copyright: Martin Johnson

Martin Johnson i sitt laboratorium i Utrecht.

Pseudo-vetenskap

Carl Sagan är en välkänd professor i astronomi och rymdvetenskap samt chef för ett laboratorium för planetstudier vid Cornelluniversitetet i USA. Han är medlem i skeptikerorganisationen CSICOP

I mars-aprilnumret av CSICOPs tidskrift Skeptical Inquirer skriver Carl Sagan om vetenskap och pseudovetenskap (falsk vetenskap). Han menar att vetenskapen ägerskönhets, kraft och storslagenhet och kan ha stor betydelse i både andligt och praktiskt avseende men att pseudovetenskap och övertro drar till sig människors uppmärksamhet genom enkla och populära livsfrågesvar, som det är lätt för folk att ta till sig.

Vetenskapen strävar efter de verkliga svaren, medan pseudovetenskapen ger otillräckligt grundade och därmed falska svar, understryker Carl Sagan och menar att den som är vis, söker de verkliga svaren.

De som sysslar med pseudovetenskap, undviker den noggranna skeptiska prövning som kännetecknar riktig vetenskap och gör dess resultat hållbara. Pseudovetenskap gör anspråk på att använda vetenskapliga metoder och dra vetenskapliga slutsatser, men dess utövare förstår inte vad verklig vetenskap är och vilka stränga krav på bevisning den har.

Pseudovetenskaper får lätt en viss popularitet, i synnerhet som många av dem sätter människan i världens centrum, medan vetenskapen, vars resultat är mycket mer storslagna, kan vara svårare att ta till sig för folk i allmänhet, inte minst när den gör människan till bara en prick i ett ofantligt universum.

Pseudovetenskapen ger människorna fantasier, som möter deras längtan, anser Carl Sagan. En del av dem tillfredsställer en andlig hunger, lovar bot för sjukdomar och försäkrar att döden inte är slutet. De placerar oss människor i världens mitt som betydelsefulla varelser.

Den som aldrig har satt sig in i vad riktig vetenskap är, kan knappast känna igen pseudovetenskap, när han träffar på det, framhåller Carl Sagan och nämner som exempel på falsk vetenskap bland annat astrologi, trolldom, healing, psykisk kirurgi, transcendental meditation, ESP, slagruteletande, UFO och kanalisering.

Kommentar: Vetenskaplig forskning med övertygande positiva resultat finns ju inom flera av de områden som Carl Sagan betecknar som pseudovetenskap. I andra finns intressanta iakttagelser.

Försöksledareffekten

Försöksledarens omedvetna inverkan på experimentresultat är omdebatterad inom parapsykologin. Skeptiker negligerar denna faktor — ett erkännande av dess betydelse skulle allvarligt försvaga den skeptiska positionen.

Antropologen och parapsykologen Marilyn Schlitz är forskningschef vid Institute of Noetic Sciences i USA. I tidskriften Brain/Mind får hon frågan om försöksledarens förväntningar och avsikter kan påverka resultatet av en undersökning.

Ja, jag misstänker det, svarar Marilyn Schlitz och berättar att hon för någon tid sedan gjorde en undersökning av fysio-

giska reaktioner vid fjärrseende. Hon fann ofrivillig fysiologisk reaktion, när seendet ägde rum. Sedan gjorde en skeptisk engelsk forskare, Richard Wiseman, samma undersökning och fann inget samband.

Marilyn Schlitz berättar att hon besökte Wiseman på Cambridgeuniversitetet och att de beslöt att sida vid sida upprepa experimentet. De arbetade i samma laboratorium och använde exakt samma procedur. Wiseman testade hälften av försökspersonerna och Schlitz hälften. Hon fick signifikanta resultat, medan han fick slumpresultat.

Källa: Brain/Mind november 1995.

Slagruta på kurs

I skeptikertidskriften Folkvett, nr 3—4, 1995 finns en artikel om en slagrutekurs som hållits av docenten Nils-Axel Mörner. Man utgår från ett reportage i Svenska Dagbladet 29 maj 1995 och gör nedsättande kommentarer. Det lustiga är att artikeln klart antyder att slagrutefenomenet är äkta.

Först meddelas att SvD:s reporter och fotograf inte fick något utslag, när deras förmåga prövades.

Men — vi citerar:

— Ta det lugnt, manar docenten och tar med sin vänsterhand ett fast grepp om min högerhand. Nu går vi tillsammans och håller var sin del av slagrutan med våra fria händer...

Och se! Slagrutan vrider sig neråt där vi går, den vrider sig så starkt att jag inte skulle kunna hålla emot om jag ville. Vi går två turer till över bäcken och sedan klarar jag det själv. Samma hjälp och erfarenhet får Staffan (fotografen). Stolta kan vi vara med i gänget."

Vem är klokast: docenten Nils-Axel Mörner eller föreningen Vetenskap och Folkbildning?

En god demonstration av ett paranormalt fenomen alltså (fast inget vetenskapligt bevis). Men skribenten i Folkvett vill inte vara med om en sådan slutsats. I stället gör han en riktigt besynnerlig tankemanöver: "Behovet att få 'vara med i gänget' skulle alltså kunna vara ytterligare en faktor att försöka räkna in för den som vill spekulera över orsakerna till slagruteutslagen."

Artikeln berättar också om test av s k Curry-kors: alldeles särskilt snurrar slagrutorna i korsen. Och kursledaren berättar att hundar, till skillnad från katter, undviker att lägga sig i Curry-kors.

Docent Nils-Axel Mörner har, som vi tidigare meddelat, av föreningen Vetenskap och Folkbildning, som ger ut tidskriften Folkvett, utsetts till 1995 års "förvillare". Man undrar om inte de verkliga förvillarna är de "skeptiker" vars grundsyn sätter deras omdömesförmåga ur spel.

Prekognitioner

En psychic från Houston, Sean Harribance, uppger att han har dokument som visar äkta prekognitioner som han själv gjort. Harribance, som var försöksperson hos parapsykologen J B Rhine, har samlat egna förutsägelser, vilka publicerats i skilda media 1986—1991. Av 256 förutsägelser, som kunde verifieras, var 233 riktiga och 23 felaktiga.

En expert på sannolikhetsberäkning valde ut de 58 mest detaljerade förutsägelsema, utan hänsyn till om de var riktiga eller inte. Experten bedömde 45 av dessa som korrekta och 13 som felaktiga och ansåg att det fanns en chans på 66.667

att resultatet berodde på en slump.

Parapsykologen John Palmer vid Foundation for Research of the Nature of Man i Durham anser att materialet är imponerande men att inga bestämda slutsatser kan dras utan ytterligare arbete med det. Kritiker James Randi menar att metoden att på detta sätt ur media välja ut publicerade förutsägelser är meningslös; Harribance kan ju ha gjort en tendentiöst urval i avsikt att styrka sin förmåga. Men Harribance replikerar att alla förutsägelser ju finns tryckta eller på band — fusk har varit omöjligt.

Källa: Omni, augusti 1994.

Vad tror vi svenskar på?

I G-P berättar reportern Kerstin Wallin om en Sifo-undersökning av svenskarnas tro idag.

6 procent tror på en personlig Gud och går i kyrkan. De kallas kyrkokristna. (Men vad är "en personlig Gud"? Begreppet kan naturligtvis tolkas olika.)

2 procent tror på en ande/livskraft och går i kyrkan. De kallas kyrkoandliga. ("Ande/livskraft"? Åter ett mångtydigt begrepp.)

10 procent tror på en personlig Gud men går inte i kyrkan. De är "privat-kristna".

33 procent tror på en ande/livskraft och går inte i kyrkan. De betecknas som "privatandliga" och som Medelsvenssons grupp.

28 procent vet inte vad de skall tro på. Det är agnostikerna. (Men enligt en *medveten* agnosticism vet vi människor inte något om Gud eller om svaren på de stora religiösa/filosofiska frågorna. Det rör sig då inte om någon osäkerhet eller velighet, utan i stället om en medveten attityd, eller insikt.)

20 procent är ateister. De tror inte att det

finns någon Gud, ande eller livskraft. (Fast egentligen innebär ateism en *frånvaro* av gudstro, inte alltid en övertygelse att Gud inte finns.)

Några poänger: Ateisterna är de som tjänar mest. De kyrkoandliga tar minst lugnande medel. De kyrkokristna har den största toleransen mot dem som är avvikande, och de är bäst på att sortera sopor. Men "ett starkt miljöengagemang går som en röd tråd genom materialet", skriver Kerstin Wallin. Kristna är "mycket litet för social rättvisa".

En forskare Kjell Kallenberg upplyser att det har gjorts (andra) undersökningar som visar att när man jämfört dem som har religionen som mål med dem som har den som medel och dem som är kritiska/ ifrågasättande, så har det visat sig att de ifrågasättande är de som mår bäst. (Förklaringen kan vara att de som mår bra är de som har minst behov av tro och som orkar ifrågasätta. SM)

Det är forskningsgruppen för samhälls- och informationsstudier, FSI, som gjort undersökningen.

Hallucinationer

Kan hallucinationer förklara en del syner och uppenbarelser, som människor berättar om? Enligt ett meddelande från TT-Reuter i mars har brittiska forskare funnit att många människor med synproblem ofta har synhallucinationer. De ser bland annat drakar och änglar. Åkomman kallas Charles Bonnets syndrom. Bonnet var den förste som beskrev fenomenet, 1760.

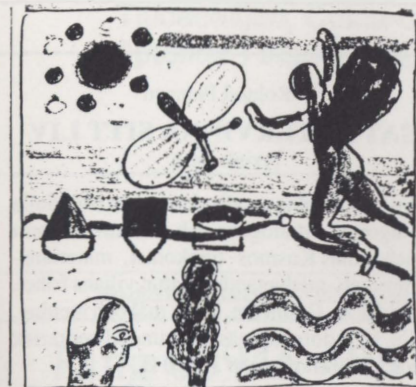
Inget siande

I nr 6, 1994 uppmanade jag nordiska astrologer och siare att skicka Sökaren förutsägelser för år 1995 om märkliga händelser eller kända personer. Ironiskt — och kanske alltför elakt — skrev jag att belöningen, vid lyckat resultat, skulle bli ovanskelig ära — men vid misslyckande kunde vederbörande söka inträde i Falsa Profeters Förbund! Ingen vågade sig på att sia.

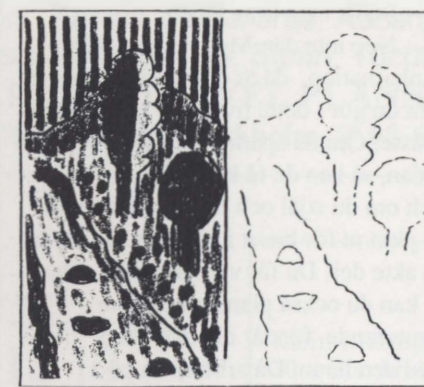
SM

5 procent av svenskarna är vegetarianer, meddelas i pressen.

Den nya världen

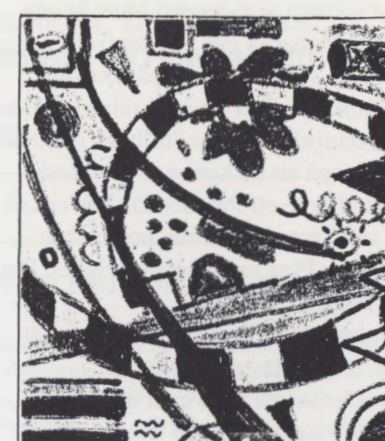

Atomen och elektronen lever.
Stenen
och blomman är levande.
Du är levande!
Hela universum
är levande.
Kan vi förstå detta?

Det finns ingen materia,
allt är utan substans.
Allt är bara kraftfält.

Ingen egentlig fysisk
verklighet
existerar.

Allt är en enhet.

Materia, varelser
och händelser
är intimt
sammansbundna.

Genom
att observera något
påverkar Du
också det.

I
det lilla
finner Du
det stora

Det lilla
är
en avbild av helheten.

Vårens böcker från Energica förlag — nu till nyhetspris!

Livets sju andliga lagar

Deepak Chopra
"Den är ett måste för alla som missade Profeten av Kahlil Gibran."
The New York Times

Livets sju andliga lagar är en av årets fem bästsäljande titlar inom facklitteraturen och har sålts i över 1,5 miljon exemplar i USA.

I sin senaste bok har Deepak Chopra destillerat fram essensen av sin lära. Genom dessa sju enkla, men kraftfulla, principer lär du dig skapa framgång och lycka inom livets alla områden. Inbunden, 110 sidor

Nyhetspris 140:- (159:-)

Den kosmiska baren

Tom Youngholm
Under flera år har Digger i sina drömmar och i den vakna världen förföljts av en okänd kraft.

Under en meditation förflyttas han till den kosmiska baren där han bland annat mötersina andliga vägvisare som hjälper honom att inse vad som är meningen med livet. Ut kommer i juni. Förbeställ gärna!

Inbunden, 200 sidor

Nyhetspris 175:- (225:-)

Beställ inom 10 dagar
till nyhetspris!

Skicka kupongen till Energica förlag, Box 8, 794 21 ORSA eller faxa 0250-431 91

JA, jag beställer:

..... ex av Livets sju andliga lagar ex Reiki

..... ex av Den kosmiska baren
(Porto + postförskottsavgift tillkommer)

Namn.....

Adress.....

Postnr..... Ort.....

Telefon, dagtid.....

TEXTA TYDLIGT, tack!

SÖK 3/96

Reiki — en väg till hälsa, utveckling och inre harmoni

Lena Johansson

Lena Johansson, själv reiki grand master och en internationellt efterfrågad lärare, har sammanställt den oundgängliga boken om reiki. Boken om reiki täcker allt — från historik, allt det du behöver veta om chakrana, kroppens olika symtom och sjukdomar, vad som finns bortom kroppen, till hur en behandling med reiki går till.

Häftad, 160 sidor

Nyhetspris 154:- (175:-)

Av Sverker Arfvidsson

Många parapsykologiska försök pekar på att det finns en annan verklighet bortom vår verklighet: en ny värld.

Redan 1964 sa fysikern J. S. Bell att universums delar på ett djupt och grundläggande sätt har samband med varandra intimt och omedelbart. Moderna fysiker har konstaterat att *allt består av energifält*. Allt — människor, djur, växter, mineraler, luft och rymd — utgörs av förtätade kraftfält bestående av universums allra minsta beståndsdelar: elektroner, protoner, neutroner, fotoner etc. Ingen har dock sett dessa minsta beståndsdelar — de är på samma gång vägrörelser och partiklar, men kanske ändå något helt annat. De är något vi inte kan föreställa oss.

Det finns inget tomrum, utan allt hänger ihop i

en enda energiväv. Vår verklighet är egentligen ingen fysisk verklighet, säger forskarna. Det finns ingen materia i traditionell mening, utan endast pulserande energifält. Allt tillhör helheten — "familjen" — som består av ett oändligt antal "entiteter".

Helheten kan liknas vid en organisk form, där det finns ett gemensamt allomfattande medvetande, en organisk företeelse som du är en del av — du kan kalla detta "Gud", om du vill. I ditt väsens grund är du helheten, helheten är du.

Varje entitet — tanke såväl som materia — verkar tillsammans med alla andra entiteter och styrs av blixtnabba informationsutbyten. Allt som finns är inneslutet i livsvävens energifält och energiströmmar, alla entiteterna ger och tar.

En ny värld träder fram. Om du ritar en bild av den nya världen, blir det ett ark fyllt med punkter, som är förtätade på vissa ställen, t ex varelser och växter. Även möbler, berg, rymden och tomrummet har sina punkter.

I elementarpartiklarnas värld sker ett ständigt, ändlöst skapande: partiklar utplånas, omvandlas och pånyttföds. Något kan födas ur ingenting. I denna värld finns inte rum och tid, partiklar rör sig både framåt och bakåt i tiden. Här finns i stället en rum-tid där man samtidigt finner dåtid, nutid och framtid. Skapelse sker på nytt, på nytt... Men det totala energimåttet är alltid det samma. Vi fattar inte detta.

SA

Värmlandsfiluren:

— Jo, ser du, sa gurun min, nu finns det händelsevis 2 000 olika religioner i världen i dag. Det trodde du inte? Nej, men världen är fantastisk! Det är inte bara Hammaröa inte. Så det finns många religiösa system å välje på. Du kan bestämma dej för å tro på reinkarnation till exempel — det är "tillbaka i köttet" — eller på att du kommer te en ande-värld eller te ett Paradis. Du kan också tro att di som är dumme kommer te Helvetet. Pina i evigheters evighet. Det blir jobbigt det!

— Men hur kan en vete vad som är sant, ärade Mästare?

— Det vet du inte, men det tror du! Ska du vänte med å tro tess du vet, då blir det inge å alls. Då sätter du en klöss i tankebanera. Så tro bare, vett jag! Min tro är min borg, heter det ju. Tricke är å leve sej in i tron, riktigt ordentligt. Då känner du att det är sant. Ju mer du lever dej in, desto starkare känner du och desto mer tror du. Det är hur enkelt som helst. Inga problem!

— Men jag har hört att för å komme te Paradiset ska en göre gött och försake själv. Är det nödvändigt?

— Nja, du kan ju tro på Paulusen. Och bli "synda på nåden"-religiös. Det går te så att man tror så in i helskotta mycket, att det sen inte har nån betydelse alls om man "råkar" synda då och då. Himlen

väntar under alla omständigheter. En mycket omtyckt variant. Rekommenderas åt alle som vill leve ett avspänt liv.

— Ställs inga krav alls?

— Nej, inte där. Men om du väljer reinkarnation, då är det så, att dumheter som du gör i dette livet, det får du ut för i näste! Om du sparker en göbbe i ändan, så kan du få klumpfot i näste liv. Och om du stjal och bär dej åt, då råker du jämt ut för buset i näste liv. Så då får du akte dej! Du får vare försiktig. Men då kan du också planere och vare förutseende, förstår du, och det är vitsen med den läran. Då arbetar du på å bygge upp "god karma". Hygglig prick i detta liv, får det fint i nästa.

— Den läran är inte dum!

— Nej, men den sakner nåden, min vän! Och den är nog bra å ha i alle fall! Fast, om en vrider på't, så behöver du ju inte vare rädd för en evighet på ett olidligt hett ställe heller. Så det finns fördelar och nackdelar med alle religionerna. Den elegantaste lösninga har nog läran att du själv är Gud. Tror du på det, då vet du att du är odödlig och Skaparen själv.

— Toppen! Vad heter den religionen?

— DEUS (=Den Enda och Uteslutande Sanningen).

MASSAGEBÄNKAR & -STOL

Ring eller skriv för prospekt!

Vitaform
Alekärrsvägen 30
445 56 Surte
Tel 031-98 34 77

Roland Persson

ATT ÅTERVINNA SITT LIV lyrisk essä

En genomgång av alla de stora existentiella frågorna. I dialogens och aforismens form behandlas Kosmos' uppkomst, materiansrummets-medvetandets natur, viljans frihet, Ondskan, Godheten, livets mål och mening. En i Gudomens väsen grundad teoretisk världsförklaring. 58 s. 160 kr.

PROCYON, 343 31 Älmhult

Stiftelsen STRÅN TILL STACKEN, Celsiusgatan 2 i Stockholm, önskar hyra ut sin lokal (54,5 m², bestående av 2 rum och ett par mindre utrymmen) åt besläktade grupper, som är på våglängd med stiftelsens intressen.

Dessa är: internationalism, esperanto, diktande på esperanto, vegetarism, antivivisektion, bön, Martinus kosmologi, icke-våldsrörelse och icke-våld i vardagen, mannens och kvinnans frigörelse från manssamhället, social tregring, experimentskapande i nonfigurativ tradition inom bildkonst, litteratur osv, tillsammansskapande, kollektiv-rörelsen.

I lokalen finns ett märkvärdigt arkiv/bibliotek, som fortlöpande vidareutvecklas. Stiftelsen har haft utåtriktad verksamhet. Ordföranden brukar arbeta där på dagarna, och på tisdagskvällar har Laborista Esperanto-Klubo sina möten i lokalen.

Telefon till lokalen på Celsiusgatan 08-651 80 50.

Telefon till ordf. Jarl Hammarberg 08-651 50 31.

HÄLSOHEMMET MISTELGÅRDEN

i natursköna Kullahalvön. Efter strövtåg i naturen eller bad och golf kan du njuta av härlig vegetarisk kost, få råd och anvisningar för din livsföring m m. Tel. 042-353153 eller 010-6950074.

Kerstin & Josef Östlund

Individuell Persona-Analys

- Vem är jag? Varför lever jag det liv som jag lever?
- Vilken är min egentliga uppgift i den här inkarnationen?
- Hur kan jag fokusera det kvinnliga och det manliga elementet i mig till en enhet, så att jag blir "jag"?
- Vågar jag se och acceptera "skuggan" i mig? Dvs "säga ja" till min hemliga rädsla?

Varje inkarnation är ett arbete, ett livsprojekt, som måste slutföras. Jag hjälper dig att se och att nå fram till dina djupaste livsfrågor.

Vänd dig med företroende till:

Inga-Britt Lundqvist
Antroposof, waldorflärare och
astroterapeut med 30 års erfarenhet.

Box 34021, 100 26 STOCKHOLM
Telefon 08-656 11 03

FRÅGA INFOTEKET

(fakta, adresser, rådgivare) om hälsa, miljö, självförsörjning, ekohus, arbete för alla, eko-produkter m m.
20 kr/ämne till

INFOTEKET
pg 71444-4. Tel. 046-144848.
Vi bryr oss om...

Önskas köpa, ev. låna, för historik över endokrinologins utveckling och framsteg:

DE ENDOKRINA KÖRTLARNA
av Dr Kapp (troligen amerikan).

(Fanns att köpa hos Rosenkorset i slutet av 80-talet.)

Harriet Wigren,
Tornvägen 33, 872 75 Lugnvik.

Upplev PERU - ett minne för livet!
Naturrezor 22 dagar i juni, sept, okt & Rundturer 16 dagar i aug, okt, nov, dec
Peru & Bolivia 5-27 juli & Jul & Nyår i Peru & Ecuador/Galapagos
Resor för enskilda & grupper med högst 14 deltagare. Opt. Tours till Amazonas, Ecuador.
Vi besöker Lima, Cuzco, Pisac, Ollantaytambo, Inkaleden, Machu Picchu, Titicacasjön, Colca-canyon, Pampa de Galeras, Aucará, Nazcalinjer, Dr. Cabrerass gliptoliter i staden Ica, Paracas, Amazonas, Sipán, Túcume, Callejón de Huaylas etc.
ALEXITO TRAVEL PLANNERS
Box 27245, 102 53 Stockholm ☎ 08-649 9432

Telefonkonsultationer - Bor i Danmark, talar svenska.

Ring 00945 - 86 92 15 12
för gratis kort
klarsyn...

Håkan Stolfer, Fregerslevvej 4, DK-8362 Hørning, Danmark
Svenskt Postgiro 39 18 84-4-7808

Barmhärtighet

Utan barmhärtighet kan inte livet bestå på jorden. Vi är beroende av barmhärtighet från barnben till ålderns höst.

Barmhärtighet är gemenskapens och humanismens grund. Barmhärtighet är en instinktiv gemenskapskänsla som finns under fågelns vingar, där nyfödda värmer sig, som finns vid moderns bröst som gjort ditt och mitt liv möjligt och som finns i samhällets omsorg om oss.

Barmhärtighet får oss att gå utanför egots begränsningar. Barmhärtighet är ingen tävling eller strid där den starke slår ut den svage och sedan lämnar honom eller henne.

Barmhärtighet är motsatsen till detta. Barmhärtighet är den starkes spontana kärlek att hjälpa upp den svage, den bortglömde och lidande.

Barmhärtigheten är tålig, mild och förhåver sig inte. Ingen hyser barmhärtighet för sin egen skull. Barmhärtigheten är vänlighetens och kärlekens osjälviska kommunicerande kärlek med livsströmmens flöde mellan människor.

Alf Erling Sjöberg

GÅVOR TILL STÖDFONDEN

Karin Lidberger, Sollentuna, 450:-, Rolf Nilsson, Sandarne, 10:-, Gun Manderius, Tranemo, 50:-, Marie Lindmark, Stockholm, 50:-, Ted Wallin, Lidingö, 50:-, Nadja Ekvall, Farsta, 50:-, Solveig Alth, Bollstabruk, 50:-, Sonja och Gunnar Vilson, Tavelsjö, 50:-, Stefan Rydberg, Tenhult, 50:-, Povel Randén, Dalby, 300:-, Carin G. Hansson, Askim, 50:-, Olle Eriksson, Stjärmsund, 200:-, Jouni Korhonen, Segersta, 50:-, Rolf A. Garemark, Linköping, 50:-, Lena Broberg, Malmö, 150:-, Annica Fundin, Hägersten, 50:-, Roland Taxén, Västerås, 50:-, Per-Erik Andersson, Borlänge, 40:-, Karin Nilsson, Linköping, 50:-, Sven Rosén, Eslöv, 250:-, Dan Waern, Bollebygd, 50:-, Marita Stenfors, Karlshamn, 50:-, Kerstin Linnstrand, Vällingby, 250:-, Torbjörn Berglund, Eksjö, 50:-, Inga B. Brundin, Göteborg, 250:-, Asta Frode, Växjö, 50:-, Gunilla Wessén, Karlholmsbruk, 50:-, Teija Nilsson, Gislaved, 50:- (forts. i ett kommande nummer).

Hjärtligt tack för hjälpen! SM

Tiden rinner
längs stammen
stelnad
i sin egen uråldrighet

Evigheten blommar
på nytt
varje vår

ung
ekar rösten
inifrån

min resa
har just börjat

Eva Jagrell

Se, hon gör allting nytt

Se, hon gör allting nytt
Inga former är omöjliga
för den stora kraften

Vem leker som hon
med stjärnor, solar
tundror och berg?
Hon andas iskristaller
i mitt hår
tänder kärleksgnistan
i ditt öga
låter våra kroppar mötas
till en ny unik skapelse
gång på gång

Hon fyller världen
med mönster och mirakel
hon fyller oss
med förundran och fröjd
när vi vilar
i hennes gungande famn

Eva Jagrell

Relationernas fyra vägar

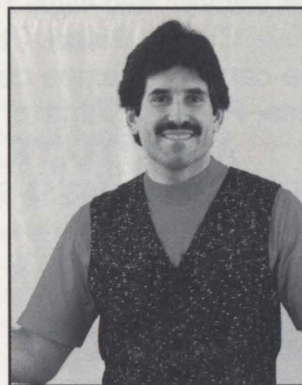
Det är så viktigt att vi tycker bra om varandra, är vänliga och sympatiska. Det är avgörande för den psykiska, kroppsliga och även sociala hälsan. Därför måste vi våga att tycka illa om varandra och mogna etiskt från det här med ovänlighet och antipati. Tycka bra om varandra är rena hälsomedicinen medan tycka illa om och hata varandra är rena förgiftningen. Det vet man från vetenskapliga studier.

De mänskliga relationerna är fyrpoliga. Sympati och antipati är bara två. Den tredje är den neutrala likgiltigheten. Den kommer till uttryck i "bry dej inte". Vi måste ha den för att inte bli utbrända, för att kunna hantera sympati- och antipatiengagemangen, för att kunna ladda upp och komma igen.

Den fjärde "vägen" är empatin. Man "kopierar" en annan människas känsla och ibland även dennes tankar, utan att man förlorar sin identitet. Det är medkänslans och barmhärtighetens väg, den mest förtjänstfulla, den varav mänskligt liv beror, den som ledde till att Moder Theresa och Dalai Lama fick sina nobelpris.

Alf Erling Sjöberg

KALENDERTIPS

Andrew Cohen

Vad är upplysning?

Andrew Cohen är en amerikansk författare och andlig lärare, som reser runt i världen och pratar om att det är möjligt att bli *upplyst* och *fri* här och nu. Det sägs att han har djup insikt i universella sanningar och att han *lever* sin lära.

Många, får man veta, har genom Andrew Cohens undervisning fått en djup förståelse av sin egen sanna natur med ofta stora livsförändringar som följd.

När vi inser att vi inte är från allt annat avskilda väsen, utan delar i den stora helheten, då föds sann kärlek hos oss och vi når en total frigörelse, förkunnar Andrew Cohen. Våra inre krafter flödar, och allt blir nytt. Vi ser en ny mening med livet. All fruktan och allt tvivel har försvunnit. I kärlekens ljus fattar den älskade sanningen.

Cohen understryker att det bara är genom att tillåta kärleken att bli manifesterad genom oss själva som den genomgripande förändring kan ske där kärlek och insikt är ett.

Den 24-26 maj klockan 19.00 håller Andrew Cohen föredrag på Musikmuseet i Stockholm. För information tel/fax 08-30 10 33.

Dalai Lama i Sverige

Den 23 maj skall Dalai Lama framträda i Globen i Stockholm. Det är en grupp med bland andra Anna Bornstein i spetsen som bjudit in honom.

Information 08-641 89 38.

31 maj—2 juni, Wäxthuset, Vaddö. Relationskurs utifrån A Course in Miracles. Från läsningar till lösningar, till totalt accepterande. Kostnad 1.400:-, kost och logi 700:-. Ulf Wählström, Gunilla Wigertz.

4—8 juni, Solviken. Fastevandring i det bohuslänska landskapet. Kostnad 2.200:-. Ilene Stensson, Gunnel Deming-Ghosh.

20—22 juni, Wäxthuset, Vaddö. Modern shamanism. En färd in i sitt inre för att söka visioner och healing. Lena Måndotter. Kostnad 1.400:-, kost och logi 700:-.

6 juli, Solviken. Poesi- och lyrikfestival. Massor av sång och dikt. Kostnad 400—500:-.

13-14 juli, Foresta Hotell, Lidingö. Helgseminarium med Barry Long. För bokning och information tel. 08-644 30 04. Kostnad 1.200:-.

26—28 juli, Wäxthuset, Vaddö. Introduktionskurs i frigörande andning. Bo Wahlström, Lena Kristina Tuulse, Darshan Zenith. Kostnad 1.025:-, kost och logi 900:-.

29 juli—1 augusti, Wäxthuset, Vaddö. Att släppa generationers fördomsfulla och livsbegränsande attityder till sex, intimitet och lust. Johan Ekenberg och Agneta Thuresson. Kostnad 1.300:-, kost och logi 1.050:-.

9—11 augusti, Wäxthuset, Vaddö. Frigörande dans. Maria Koziomtzis. Rörelsens förtrollande magi. Utforska dig själv genom dans, rörelse och meditation. Kostnad 1.400:-, kost och logi 700:-.

17 augusti, Solviken. Yoga och meditation. Kurs och måltider 600:-. Gunnel Deming-Ghosh.

30 augusti—1 september, Wäxthuset, Vaddö. Kärlek som berör. Hur påverkar olika beröringsätt kroppen och själen? Beröringens betydelse i parförhållanden. Rainer Kägö. Kostnad 900:-, kost och logi 700:-.

Solviken, 450 53 Hällevadsholm. 0524-50007.

Wäxthuset, Vaddö, Fjäll 6908, 760 40 Vaddö. 0175-312 90.